

Özgür gelecek

16 - 31 ARALIK 993 SAYI:18 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

SAĞLIK ÇALIŞANLARINDAN TERÖR YASASINA TEPKİ

8. sayfa

"İFAZLARA KARŞI SET OLUŞTURALIM"

9. sayfa

ÇALIŞANLARIMIZA BASKILAR SÜRÜYOR

7. sayfa

TKP/ML - YDB, AVRUPALI EMPERYALİSTLERİN
PKKYA SALDIRILARINI KINADI

5. sayfa

ANKARA DÖSB "ÖZELLEŞTİRME" KONULU BİR
SEMİNER VERDİ

14. sayfa

HASAN ERDEME İSRARLA CEZA

19. sayfa

ADI VAR KENDİ YOK "HAK" DEMAGOJİSİ

21. sayfa

MEMURA SÖZLEŞME YERİNE POLİS COPU

19. sayfa

KUZEY KORE HALKI YENİDEN DEVRİME

YÜRÜMELİDİR

22. sayfa

Mao ZEDUNG

Enternasyonal proletaryadan Maoizm'e bakış

■ TKP/ML: "Marksizm-Leninizm-Maoizm; Bütünsel bir felsefe ve siyasi teori, aynı zamanda yaşayan, eleştirel ve sürekli gelişen bir bilimdir."

■ PKP: "Marksizm-Leninizm-Maoizm; özellikle de Maoizm... Yüceltilecek, savunulacak ve uygulanacak olan budur!.."

12-13. Sayfa

Partizan okurları Akgündüz direnişçileriyle dayanışmada

■ Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik adına işçilere hitaben yapılan konuşmada: "...Artık elimiz kolumuz bağlı oturamayız. Ya sesimizi yükselterek, sıkılı yumruğumuzu balyoz gibi egemenlere indireceğiz, ya da suskun kalarak bu kölelik düzenine boyun eğeceğiz" denildi. Akgündüz direnişçileri "Yaşasın İçlilerin Birliği!" vb. sloganlarla yanıtladılar bu temennileri...

10. Sayfa

Faşizm, özgür bir geleceği engelleyemez!..

■ Faşizm; su sızamayacak denli boşluklar bulunan yasalardan yararlanarak çıkarılan yayınlardan yüzde 90'dan fazlasını toplatmasına, yüzlerce dava açmasına, işkence, tutuklama, para cezası vb.lerine rağmen kır çiçeklerinin inatçılığıyla yeniden ve yeniden yeşeriyor, boy atıyor. Ya bu su sızan boşlukları da kapatacaklar; ya da demokrasi oyununa devam edeceklerse bu durumun varlığına katlanmak zorundadırlar.

3. Sayfa

TC'nin faşist terörü, ancak mücadeleyi çelikleştirir!..

TİKKO kışa yoğun eylemlerle giriyor

■ TİKKO, Veysel Geyik'i son kez uyardı. 40 cemselik askeri konvoyla karşılaşan TİKKO gerillaları, 6 askeri öldürüp 2 askeri yaraladı.

■ TKP/ML TİKKO gerillaları, Hozat-Zimek karakolunu gündüz bastı; 4 askeri öldürüp 1'ni yaraladı. İki G-3'e de el koydu.

4. Sayfa

Tutsaklardan sevk işkencesine direniş

■ Tutsaklar, 27 Temmuz 1993 tarihli Adalet Bakanlığı'nın faşist genelgesi ile ezilmek, sindirilmek isteniyor. ■ 18 Kasım günü gözaltına alınan ve işkencede kaldığı 13 gün boyunca açlık grevi yapan Müslüm ELMA, hâlâ açlık grevinde. ELMA'nın sağlık durumunun ciddi olduğu bildirildi.

19. Sayfa

Özgür Gündem'e MGK direktifli baskın!

6. Sayfa

Okura

Yeni bir yıla, yine faşist diktatörlüğün "Ezceğiz, kökünü kurutacağız!" çığlıklarıyla giriyoruz. Bu yeni değildir. Hemen her yıl, hatta her mevsimde "bu kez bitireceğiz" yaygaralarıyla saldırıların tazelenmesine herkes tanıklıktır. "İç hareket"ların, "topyekün saldırı"ların ardı-arkası kesilmiyor. Kuşkusuz her saldırı dalgasında askerî hareketler, yeni "failli meçhul"lar, sokak ve ev infazları, gözaltında kayıplar, işkenceler, köy yakıp-yıkımlar, göç ettirmeler, dernek ve parti kapatmalar, yayın yasakları vb.vb. de yoğunlaşmakta, bu anlamıyla kitlelerin geniş toplısını da çekerek müthiş bir muhalefet yaratmakta, kin ve bilinç sızmasını da neden olmaktadır. Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının sistemi bir çıkmaz içindedir. Emperyalizme göbekten bağlı ekonomik-politik yapı artık halkı yönetme işini eskisi gibi yürütememektedir. Seçimlerin, kabine değişikliklerinin gündeme bunca sık gelmesinin nedeni de budur. Ancak, tikananın sistem değil de hükümetler ya da başbakanlar olduğu gibi bir yanlışlama yaratmak ve yönetme işine devam etmek istiyorlar. Ve her değişimin biraz nefes alma avantajına sığınıyorlar.

Gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında acze düşen egemen sınıflar, aczin verdiği çaresizlikle daha bir saldırganlaşıyorlar. Ulusal sorun konusunda kendî içinde "siyasal" bir "çözüm"ü de barındıran bu son saldırı dalgası esas olarak '94 yılı başlarında bir noktaya getirilmek isteniyor. Çeşitli ulusal-kültürel haklar verilerek PKK'sız ya da uslandırılmış (!) PKK ile sorun "halledilmek" isteniyor. ABD ve batılı emperyalistlerin de istediği doğrultuda sorunun "halledilmesi" şu anda PKK'nın tutumuna bağlıdır. Ve doğrusu PKK'nın bu "çözüm"den ne kadar uzak kalacağı endişe verici bir sorun olarak orta yerde durmaktadır.

'93 yılının Kürt ulusal sorunu açısından, tüm vahşetine ve halk düşmanı uygulamalarına rağmen geldiği nokta budur.

Bunun yanında, diğer devrimci güçlerde, beklenen düzeyde olmasa da, faşizme karşı mücadelede ve örgütlenmede belli kıpırdanmalar gözlenmiş; ancak, küçük-burjuva devrimci hareketlerin geleneksel "kendine güvensizlik" algusu nedeniyle mücadeleleri ve gündemleri faşist diktatörlüğün yıkılması yönünde değil de, daha çok PKK'nın destekçisi olma yönünde olmuş ve bu konuda kalmışlardır.

14 Nisan 1992 tarihinde parti güçlerinin birleşmesinden sonra Haziran '93 tarihinde Olağanüstü Parti Konferansı'ni başarıyla tamamlayan proletarya partisi, Maoizmin zaferini bir kez daha ilan etmiştir. Sosyalizmden geriye dönüşlerin açığa çıktığı, milliyetçiliğin tüm dünyada revaçta olduğu gündümüzde Maoizm bayrağını da göndere çekerek Marksist-Leninist çizgide (pratikte istenilen düzeyde

Bir yılı daha geride bırakırken...

olmasa da) emin adımlarla özgürlük yürüyüşünü sürdürmektedir. TC'nin; anti-terör yasasını halk güçleri aleyhine ikinci kez ağırlaştırma, faşist güçler lehine avantaj geliştirme çalışmalarını gündeme getirdiği bu bir yıllık süreçte; koalisyon hükümetinin bas bas bağırarak ilan ettiği "iki anahtar"ın ifadesi olan araba ve eve halkımız kavuşamadığı gibi, "yeşil kart"la bedava sağlık ve tedavi olanakları da elde edememiştir. Tam tersine, ağırlaştırılan vergilerle halkın elinde avucunda olanlar da alınmıştır. Zamlar neredeyse otomatikle bağlanmış gibidir. İşsizlik diz boyudur ve özelleştirmelere paralel olarak daha da artıyor. Faşist güçler, resmi ya da gizli teşkilatları aracılığıyla ve MHP'lilerle şeriatçıları da kullanarak katliamlarına devam etmektedir. Sivas'ta 37 sanatçı ve aydın'ın yakılarak katledilmesi; "en yüce makam" denilen meclis üyesi, DEP parlamenter Mehmet Sincar'ın öldürülmesi; Lice'nin devlet güçlerince imha edilmesi; özel ordu sayısının 20 bine çıkarılma çalışması; çekiç güç'ün ve olağanüstü hal uygulamasının peş peşe uzatılması; hatta sıkıyönetim tartışmalarının tehdit unsuru olarak hep gündemde tutulması; İLKSAN ve İSKİ gibi bataklık çamurlarının paçalarından akması; Bolu kız öğrenci yurdunda olduğu gibi genç kızların fuhuşa sürüklenmesi; Hekimbaşı'nda bulunan çöplüğün gatlaysıp gecekonduların üzerine çığ gibi düşmesi; onlarca sokak ve ev infazları, idam tartışmaları vs.vs... 93 yılının ilk akla gelen olayları olmaktadır.

Diğer bazı olaylardan da kısaca söz etmek gerekirse: 93 yılını, işten atılan arkadaşlarının işe alınması için süresiz açlık greviniyle karşılayan Küçükçekmece belediye işçileri, 7 aydır maşş alamadıkları için başlattıkları direnişleriyle de 94 yılını karşıyorlar. 18 Temmuz '92'de açılan Yeni Demokratik Kadın Derneği 4 Kasım '92'de kapatıldı. 30 Eylül '93'de beraat etti.

8 Ağustos '93'de açılan Demokratik Haklar Derneği 14 Ekim tarihinde kapatıldı.

1 Nisan '93'de, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının ve ezilen emekçilerin gözü, kulağı ve dili olan gazetemiz Özgür Gelecek yayın hayatına başladı. Çıkardığımız 17 sayıdan 15'i çeşitli gerekçelerle toplandı. Çalışanlarımız defalarca işkenceden geçirildi, tutuklanırlar, ceza alanları oldu.

Emekçi Kadınlar Kurultayı 8 Mart '93'de engellenmesine rağmen 10-11 Temmuz'da yapıldı. Uluslararası proletaryanın Maoist gücü, çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının değerli çan yoldaşı, İsviçreli Barbara Anna KISTLER, 20 Ocak '93'de 5 yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

13 Eylül '93'de, Devrimci-Sol örgütü içinde, örgüt içi demokratik hesaplaşma ortamı olmadığı gerekçesiyle bir kısım üst kadro darbeci tarzda yönetime el koydu. Merkez yönetimi temsil edenlerin silahla hesaplaşmaya yönelmeleri üzerine karşılıklı adam öldürmeler gündeme geldi.

PKK kendi içindeki muhalefeti tasfiye araçlarından birisi olarak kullandığı kalleme yöntemini, günlük politik çıkarlarla sıradan halka yönelmesinin yanında, Dersim'de diğer sol/sosyalist-devrimci güçlere karşı da uygulamaya yöneldi. 6 TDKP militanının kalle edilmesiyle doruğa çıkan sosyalizm düşmanı tavrı, şimdilik gerilemiş gözükmele birlikte, devletle uzlaşmaya ve anlayışını sürdürmeye paralel olarak yeniden gündeme getirme potansiyelini de güçlü oranda taşıyor.

"Öüm gemisi" diye adlandırılan asbest yüklü gemi Tuzla tersanelerinde sökülme üzereyken insan haklarına ve doğaya duyarlı çevreler ve devrimci-demokratların çabaları sonucu engellendi.

Uluslararası alanda; ABD'nin "demokratik ve insancıl" "Yeni Dünya Düzeni"nin sert rüzgarıyla, Irak'ın 13 Ocak'ta yeniden bombalanmasıyla başlayan '93 yılı, "Yeni Dünya Düzeni"nin özgün saldırıları ve uluslararası hukuk tanımazlığıyla devam etti.

"YDD'nin Ortadoğu ayağı henüz biryere oturmuş değildir. "İsrail-Filistin barışı" da daha baştan çıkmaza girmiştir. Kürt sorunu sıkışmaktadır. Üzakediği ya fazla bir cesaretle el atmasıyordur. Şimdilik en fazla Kuzey Kore'yi tehdit edebiliyorlar. Zira Somali'de, Haiti'de "YDD'nin işleri halklar tarafından kırıldı. Özünde anti-emperyalist olmasa da, BM, maskesizlikle işgal eden ABD'ye karşı, halkı direnişe geçirebilen Aidid, şu süreçte ABD ve kuyrukçuları için yeni bir "Vietnam Sendromu" yaratmıştır.

ABD, batı ve doğu Avrupa'da henüz "gözlemci" ya da elaltından anlaşmalarla paylaşma konumundadır. ABD'nin tek dünya hakimliği ya da jandarmalığını kabul etmesi onca da kolay olmamakta, emperyalistlerarası çelişki de kendi mecrasında giderek keskinleşmektedir. "Tek kutbu" altında sömürgeci arası çalışmanın kendisi olduğu giderek daha fazla açıkça gözükcektir.

Kendisinin sosyalist olmadığını söyleyen ABD işbirlikçisi Yeltsin ile, sosyalist maskeli bürokrat kapitalist Hasbulatov ve Ruskoğu arasındaki çelişki, "Liberal ve hüriyetçi" Yeltsin parlamentoğu tanklarla yıktı, içindekileri tutuklattı ve kazandı! "Diktatör" lükten Liberalizme geçişin yolunu "hüriyetçi" Yeltsin bu faşist zorla düşerken ve yeni, Çağdaş Petro olduğunu ilan ederken emperyalistler ve usakları çağdaş demokrasi adına Yeltsin'i desteklediler.

Rusya şimdi yeniden çevre ülkelerini kendisine "hüriyetçi" düzen adına bağlamakta, "yarı-sömürgeci" haline getirmektedir.

Faşist Fujimori iktidarı PKP başkanı Gonzalo'yu tutsak almakla ve birbir dalavere, kirli savaş ve psikolojik savaş yöntemleriyle oyunlar oynamakla halk savaşının gelişiminin durdurulamayacağını yaşayarak görmektedir.

Geçen yıl "Atatürk Barış Ödülü"nü almayı red eden Güney Afrika ANC lideri Nelson Mandela bu yıl, G. Afrika irkçı cumhuriyetinin devlet başkanıyla birlikte, yaptıkları işbirliği nedeniyle kendilerine verilen ödülü kabul ediyor ve bu, ödüle layık olma düzeyine şimdi düştüğünü gösteriyor.

Kısacası işle ve dışta emperyalistler, faşistler ve gerici halk güçlerine karşı faşist şiddetle acımasızca kullanıyorlar. Bunun karşısında halk güçlerinin devrimci, yurtsever, komünist niteliklerdeki radikal mücadelesi de giderek güçleniyor.

Ezen-ezilen, sömürün-sömürülen çelişkisi nedeniyle sınıf mücadelesi tüm şiddetle sürüyor. Bu uzlaşmaz çelişkiler var olduğu sürece de sümeye devam edecektir. Bu çelişkilerin bir ürünü ve proletaryadan ve ezilen emekçi halklardan yana bir yayın çizgisi sürdüren gazetemiz Özgür Gelecek de her türlü zorluğa rağmen mevzisini terketmeden yayın faaliyetini sürdürmekte kararlıdır.

Faşist egemen sınıfların kendi aralarındaki çelişkilerin artık generalden yazara ve istihbaratçıya kadar öldürmelerle hesaplaşmaya vardığı, bu kanlı çırpınışları bizlere gerçekleri daha derin ve yaygın bir şekilde ortaya serme görevi yüklenmektedir. '93 yılını sonladığımız şu günlerde, Özgür Gündem gazetesinin İstanbul DGM'ce alınan karar gereği apar-topar basılıp tüm çalışanlarının gözaltına alınması sosyalist basın alanındaki görevimizin aciliyetini ve önemini gözler önüne seriyor. Aynı görevin önemi okuyucu kitesine de düştüğünü gösteriyor. Ve aynı görev, kendisine ilerici, devrimci, demokrat, komünist diyenlerinde önünde tüm acımasızlığıyla durmaktadır.

Gün faşizme karşı direnmenin, örgütlenmenin ve özgür geleceği yaratacak olan tarihsel yürüyüşün disiplinli olmasında daha bir azim, cesaret ve kararlılıkla savaşmanın günüdür! "Halay çeker gibi yan yana, mavzer mavzere verip düşmana kurşun atma" ve "bir mermide benden aslanım" deme günüdür!

Okurlarımızın desteği ve katkılarıyla '94 yılına daha bir azimle giriyoruz. Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve Sosyalizme giden yolda görkemli yürüyüşünü sürdüren tüm okurlarımızın, çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının ve ezilen dünya halklarının yeni yılını candan kutluyor, yürekten başarılar diliyoruz.

Özgür Gelecek

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Kemal BOZTAŞ Vakıflar Bankası Nuruosmaniye şubesindeki Yurtiçi ve Yurtdışı hesapları kapatılmıştır. Bundan sonra Hasan BÜYÜKDERE Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Yurtdışı Matk hesabı: 3001530-5 Avusturya şubesi: 3001531-5

Yurtiçi: 94597-2 hesaplarına yatırılması önemle duyurulur.

Özgür Gelecek

Özgür Gelecek

elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
0 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 162
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin
Bank: Aydınlık Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

— 5 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE - Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırın. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BÜYÜKDERE - Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Matk Hesabı: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırın. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED SİRKETİ adına Sahibi ve Yazılışları Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın HANBAYAT, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 516 23 23, BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pinar Pasajı-İşhanı Kat:4/57 Kartal/İSTANBUL Telefax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27, İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Mah. (0232) 4 419 309, ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çikmeç 103. Sokak Seven Ap. Kat 1. Daire 1 Tel: (322) 4 573 760 Adana, MALATYA: Tabakhane Mah. Bekircılar Çarşısı Yarı Sanbayağı İşhanı K.2 NO:84 Telefaks: (0422) 322 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Şad İşhanı Kat:6 NO:605. Tel: (0352) 222 52 10 Avrupa Temsilcilik: Basel Halkevi Eren Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ

Özgürlük sözcüğünden Azrail görmüşçesine korkan egemen sınıflar, iradesini kendilerine teslim etmeyen her yere, her alana saldırıyorlar.

10 Aralık İnsan Hakları Günü'nde faşizmin temsilcileri resmi, soğuk ve gülücük maskeli suratlar ve inanılmadan söylenen sözlerle İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 45. yıldönümünü kutluyorlardı. Türkiye uluslararası camiada insan haklarına saygılı bir ülkediydi. Hatta son zamanlarda Avrupa'ya önderlik bile ediyordu. Sonra, daha Avrupa'da olmadığı dönemde seçme-seçilme hakkı vererek kadın haklarına ne kadar saygılı olduklarını göstermişlerdi, vs vs.

Her olayda olduğu gibi sömürücüler sahte, şiirî görünümde havanda su döver ve saf halkı aldatmaya çalışırken, merkezi İstanbul'da olan Özgür Gündem gazetesi polis tarafından basılıyordu. "Kimse kıpırdamasın!" polisciliğiyle saldırıyorlar, tüm çalışanları bir yere topluyor, sonra da otobüslerle siyasi şubeye götürüyorlardı.

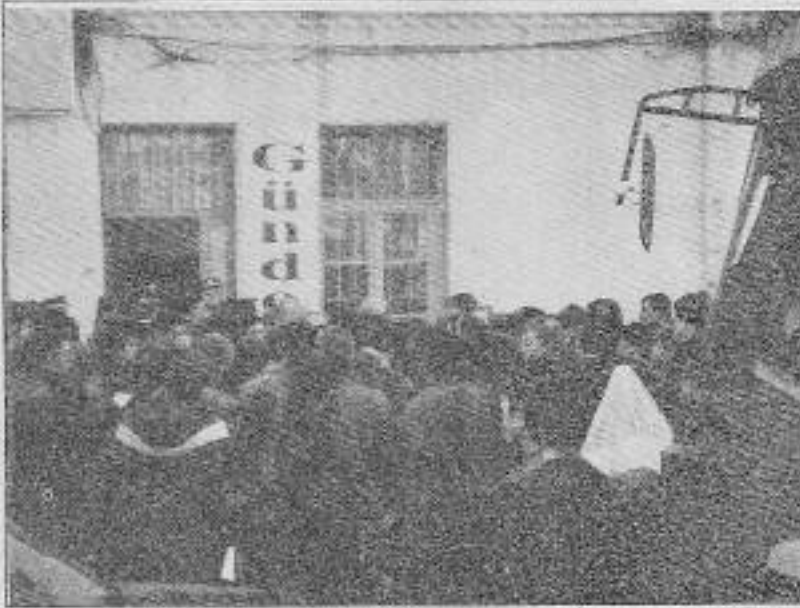
Hiltvəri şekilde, belki meydanlarda kitap-gazete-yayın yakamıyorlardı ama değişik bir metotla aynı noktaya varmak istiyorlardı. Yazmak suç, basmak suç, yayınlamak suç, dağıtmak suç, okumak suç'tu! Fakat yine de bu işlemler engellemenemiyordu. Zira, yeni yazanlar, basanlar, yayınlayanlar, dağıtanlar ve okuyanlar çıkıyor.

Faşizm, demokrasi(!) içinde katılarak nasıl diğer toplumsal sorunları katliamlarla, işkencelerle, "faali meçhul", gözaltında kayıp, sokak infazı, ev yakıp-yıkmalara, ağır hapis cezalarıyla çözmeye çalışıyorsa, muhalif basın işini de aynı demokrasi (!) içinde, demokratik yöntemlerle çözmeye çalışıyor.

Özgür Gündem gazetesine karşı yapılan bu faşist saldırı ülke gerçeklerinin dışında değildir. Egemen sınıflar, içinde buldukları çıkarmazın çıkar yolunu yeni Dersim katliamlarında arıyorlar. "Haritadan silerek halletme" mantığı faşist TC'nin hep torbasında taşıdığı çözüm olmuştur. Gerillaya karşı aciz kalan devlet köylere yönelmiştir. Misillemeci mantıkla hareket etmektedir. Yetmiyor, yeni Dersim katliamları yaratmak istiyor. Fakat, gerillanın varlığı ve bugünkü dünya konjonktürü egemen sınıfların ancak küçük Dersim katliamları yaratmasına olanak veriyor. Geçmişin iletişim-sizliğini bulmak bugün hiç mümkün değildir. Tüm teknik yeterliliğine ve gerçekleri arayıp bulma olanağına sahip olan boyalı basına kendileriyle aynı safta yer almışından ve zaman zaman olası denetim dışı yansımaları engellemek için "kulak çekme" seanslarıyla denetlediğinden sorun o değildir. Zaten denetleyemediğinden yasadsışı basın da değildir. O, kendi özgürlüğünü zaten yaratmıştır. Sorun yasal konumdaki devrimci-demokrat ve sosyalist basındır. Ve günlük olmasıyla daha da etkinlik sağlayan günlük basındır.

Faşizm bunun çaresini bugüne kadar bulamadı! Su sızamayacak denli boşluklar bulunan yasalardan yararlanarak çıkarılan yayınlardan yüzde 90'dan fazlasının

Faşizm, özgür bir geleceği engelleyemez

Faşist TC'nin Özgür Gündem'e estirdiği teröre karşı dostları sessiz kalmadı.

toplatılmasına, yüzlerce dava açılmasına, işkence, tutuklama, para cezası vb'lerine rağmen kır çiçeklerinin inatçılığıyla yeniden yeniden yeşeriyor, boy atıyor. Ya bu su sızan boşlukları da kapatacaklar ya da demokrasi oyununa devam edeceklerse bu durumun varlığına katlanmak zorundadırlar. Ama onlar bu kadarlık katlanmaya bile razı değillerdir. Susulsun istiyorlar. Terörle mücadele yasasında yeni yapmaya yöneldikleri düzenlemelerin de ana hedefi bu ve benzeri alanlardır.

Faşizm, çıkarmazın çözümünü yine bildik yöntemlerde, basını bastırmakta arıyor.

Diğer yandan son günlerde burjuva ahırında parlamenter pazarı yeniden kurulmuştur. Egemen sınıf kliklerinin ve bağlı oldukları emperyalist güçlerin ülke pazarındaki konumunun bir göstergesi olarak yansıyan parlamento grafiği hafif rüzgarlarla değiştiriliyor.

rüzgarlarla değiştiriliyor.

Yerel seçimleri, DEP'in kapatılmasının, neredeyse kesin gibi gözüken ara seçimlerin hatta muhtemel bir erken genel seçimin gündemde olduğu şu süreçte bu transferler önemli ipuçları veriyor. Hükümet olmanın nimetlerine sahip olduğu halde DYP parlamenterleri neredeyse ANAP liderinin kapısı önünde kuyruğa geçmiş durumdalar. İçinde bazı kişisel kırgınlıklar vb. olsa da bu çok daha önemli değildir. Egemen sınıfların ihtiyacı ve bu ihtiyacı karşılamak üzere yıldız parlatılan alternatif önemlidir. Bugün ise yıldız parlatılan ANAP'tır. Egemen sınıfların ihtiyacı DYP'ye ve koalisyon hükümetine alternatif olarak hazırlıyorlar. Ya da yeni bir koalisyonda DYP-ANAP ortaklığını, ANA-YOL'u hedefliyorlar. Satışlarda bu hesapları görmek mümkündür.

Şu ana kadar halkı aldatma aracı gören, "sağ'ın ve sol'un birliği" olarak lanse edilen koalisyon, halihazırda işlevini görmektedir. Ancak, içinde bulunulan sorunların altından kalkma potansiyeli taşımadığı da ortadadır. Iradesini ve kimliğini DYP'ye teslim eden SHP ara sıra aykırı bir ses çıkınca bu ses koalisyonda gümbürtüler şekline bürünüyor, çelişkiler artıyor, uzlaşmazlık alevleniyor. Bu nedenlerle fazla da geleceği gözüküyor.

Avrupaya verilen taahhütlerin zamanı yaklaşmakta, umut bağlanan Özel-Tim'ordunun savaş ve

başarı olasılığı güven verici olmaktan uzak gözükmektedir. Anti-terör yasası pürüzlerle karşılanmış, beklemek zorunda kalmıştır. Psikolojik savaş açısından kazanılmasını zorunlu gördükleri atmosferin yaratılabileceği yönünde ciddi kuşaklar doğmuştur. DEP'e yönelik tehdit ve saldırılar, kongreden sonra devlet açısından daha da sivri çıkışlarla karşılaşmıştır. Övüncü duyulan parlamenter demokrasi (!) DEP gibi bir partiyi hazmedememektedir.

Son saldırının üç saç ayağını oluşturan terörle mücadele yasası beklemedeyken, yeni vergi yasası ve iller yasası da pürüzlerle karşılaşmıştır. 27 Mart yerel seçimlerine endeksli düğüm çözümü ya da yeni biçimde düğümlemesi sıkıntıyı arttırmakta, zaman sorunu zorlamaktadır.

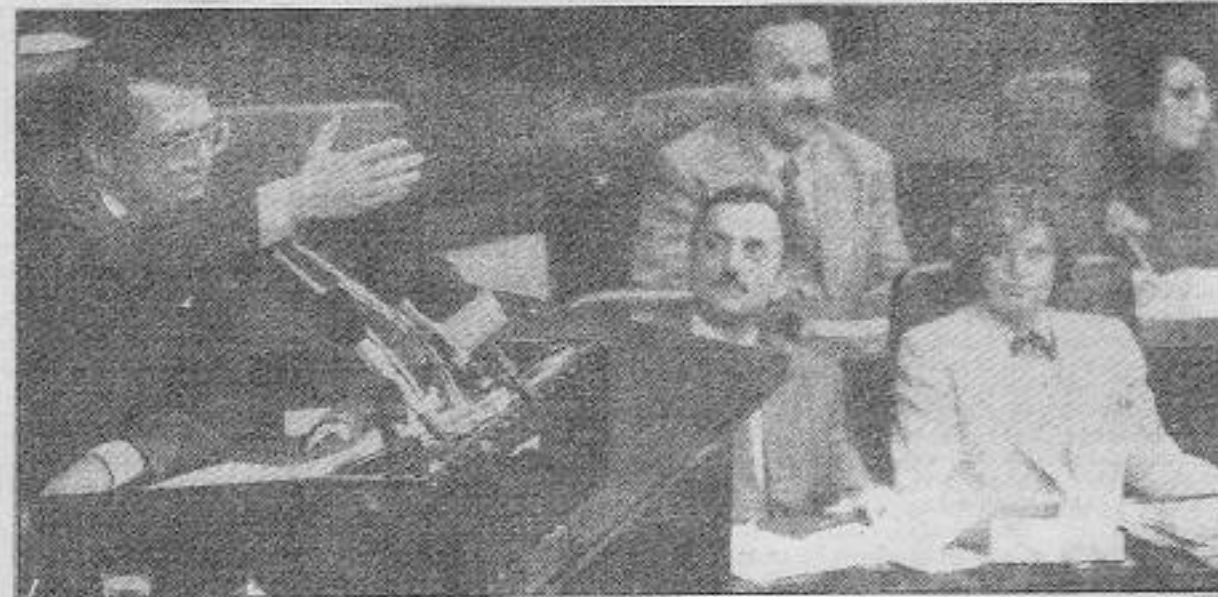
Her yönden kaos içinde bulunan faşist diktatörlük çıkmazlar içinde bocalayıp duruyor. Dengesizlik belirgin durumdadır. Bölücü konuşmalar yaptığı gerekçesiyle cezaevine konan DEP (eski) başkanı Yaşar Kaya, çıktığının ortesinde Cumhurbaşkanı tarafından davet ediliyor. Diğer parti liderleri gibi onun da Kürt ulusal sorunu, yerel seçimler vb. konularda görüşlerini alıyor.

"Yeni vergi yasasını bu yıl sonuna kadar çıkaramazsak enflasyonu yüzde 500'lere yükseltir" diye çığlık atarak dolanan Çiller siyasal-psikolojik alanda da aynı çıkmazlarla doludur. Tüm yasaklama ve katliamlara rağmen psikolojik savaş henüz kazanamamıştır. Politikasını, eylem yapılan köy ya da kentte, oylem sonrası misilleme yapıp halkı katlederek cezalandırma, köylere, evlere, tarla ve hayvanları imha etmeye bağlamış devlet güçleri, şehirlerde işçi, memur, öğrenci, gecekondulara saldırmakla da kazanamayacaktır.

İnsan Hakları Günü'nde gazete-ye baskın düzenleyerek, grevli-toplusözleşmeli sendika isteyen memuru copleyarak toplumu suskunluğa gömemezsiniz. Sadece ikiyüzlü politikanızı eylevemiş olursunuz.

Kan-can pahasına kazanılan mevzileri hiçkimse kolayca ele geçireceğini sanmamalıdır.

Yasal ya da yasadışı olarak, devrimci ve komünistler gündemi özgürleştiriyorlar. Yasaklarla örülen duvar engelleyemiyor. Tıpkı, özgür geleceğin yaratılmasını engelleyemeyecekleri gibi...

Egemenler, yeni bir koalisyon ile DYP-ANAP ortaklığını, ANA-YOL'u hedefliyorlar. Mebus satışlarında bu hesapları görmek mümkündür.

Özgür Gelecek'ten Ozeleştirir

16-31 Ekim 1993 tarihinde çıkan 14. sayımızda, Sağmalcılar cezaevindeki TKP/ML tutsakları imzasıyla, Özgür Gündem gazetesine yollanan Baba Erdoğan'la ilgili ilanını kırılarak yayınlanmasına dair, tutsakların eleştirilerini haber yapıp yayınlamıştı.

İlandan bazı kısımların, sahibinin onayı alınmadan çıkarılarak yayınlanmasını olbette doğru bulmuyor ve bu durumu eleştirmeyi sürdürüyoruz.

Ancak, bir çok duyarlı okurumuzun da eleştirdiği gibi, ilanda geçen '72 atılımın devamı olan '87 ruhu ile anısı önünde saygıyla eğiliyoruz' cümlesinin içeriğinin taşıdığı olumsuz anlaşıya katılmamakta ve yazarların da niyolünin bu olmadığının inanmakla birlikte yayın ilkelerimiz açısından tasvip etmediğimiz ve redaktayı da gözümüzden kaçan bu yanlışları dolaylı tüm okurlarımızdan özür diliyoruz.

Gün, birliği pekiştirme ve atılımı güçlendirme gündür. Özgür Gelecek bu tarihsel yürüyüşte üzerine düşeni daha fitiz olarak yapacaktır.

TİKKO kışa yoğun eylemlerle giriyor

Dersim/Özgür Gelecek- Dersim'e bağlı Hozat ilçesi Tavak köyünden Veysel Geyik isimli gaban otobüsü, TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından yakıldı. Hozat-Elazığ arasında yolu taşımacılığı yapan Veysel Geyik, askeriyenin her çağrısında hemen gidip bedava asker taşıma işini yapıyordu. Bunun üzerine TİKKO gerillaları, Veysel Geyik'i asker taşıması yönünde, sürekli olarak defalarca uyarışlardı. Ancak Geyik, bütün uyarılara rağmen askerler karşısına el-peçe-divan, emre amade tavranı sürdürmeye devam etti.

Bunun üzerine TİKKO gerillaları, Veysel Geyik'i birkez daha uyararak için çağırıldılar. Ama o, bu çağrıya hiç kulak vermedi. Üstelik, gittiği yerlerde "TİKKO'yu tanımiyorum" gibi birçok söz söyledi. TİKKO gerillaları, son kez uyararak amacıyla Tavak köyü yakınlarındaki yol kavşağında pusu kurdular. Veysel Geyik'in otobüsünü durduran gerillalar, yolcuları otobüsten indirdiler. Yolcuları durumu aynısıyla açıklayan gerillalar, bir süre de propaganda yaptılar. Bu tür eylemleri tasvip etmedikleri halde, Veysel Geyik gibilerin kendilerini bu tip eylemler yapmak zorunda bıraktığını söyleyen gerillalar, bunun son uyarı olduğuna belirterek otobüsü yakıldı. Bu arada, olay yerinden geçmekte olan hareket halinde-

TİKKO gerillaları; MLM güzergahında ziflerden zalere koşuyor.

ki 40 cemsatik TC askeriyeye çatışmaya girdiler. Yüredeki tüm askeri birlikler alarmına geçerek, olay yerine yardıma geldiler. TKP/ML TİKKO gerillaları, sayı ve donanım üstünlüğüne sahip faşist TC ordu birlikleriyle girdikleri çatışmada, askeri

sanatçılıklarını bir kez daha sergilediler.

Çatışma saat 15.30'da başlayıp, akşam saat 18.00'e kadar sürdü. TC ordusu bu kadar üstün bir güçle saldırmasına rağmen, kayıp veren yine kendisi oldu. Çatışmada 6 asker

ölürken 2 asker de yaralandı. TİKKO gerillaları hiçbir kayıp vermeden, kademeli olarak üstlerine çekilmeyi başardılar.

Bu olayın, çevrede hızlı yayıldığı ve her duyanın coşkuyla karşıladığı gözlemlendi.

ZİMEK'TE ASKERE PUSU

Ote yandan, proletaryanın çelikten disiplinli partisi TKP/ML'yi ve halkın kızıl ordusu TİKKO'ya bitirmek için Dersim'de yığınak yapan TC ordusu, yine Hozat'ta bir darbe yedi. Hozat'a bağlı 60-70 kişilik Zimek Karakolu güçleri, 12 Aralık günü, saat 15.30 civarlarında gündüz gözüyle TİKKO gerillalarının kahredici baskınına uğradı. Gerçekleştirilen pususu sonucu, devlet güçleri 4 ölü 1 yaralı verirken, halk ordusu TİKKO'nun hiç kaybı olmadı. Gazetemizi telefonla arayan bir TKP/ML TİKKO yetkilisi: "eylemi Olağanüstü Parti Konferansı'mızın köylü gerilla savaşını derinleştirme ve yaygınlaştırma kararı doğrultusunda yaptık. Devletin 4 askerini öldürdük, 1'ini yaraladık. Ayrıca 2 adet G-3 piyade tüfeği ile iki takım askeri teçhizata da elkoymak. TC burada yoğun askeri yığınak yapıyor. Biz de bu yığmağa karşı, gerilla savaşımızı daha da yoğunlaştırarak sürdüreceğiz." dedi.

TKP/ML-MK Askeri Komisyonu, eylem bülteni yayınladı

Haber Merkezi- Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Merkez Komitesi Askeri Komisyonu (TKP/ML MK AK.), 28 Kasım tarihli bir bülten çıkararak, kısaca dünya ve Türkiye'de durum değerlendirmesi yaptı ve TKP/ML-TİKKO'nun eylem bilançosu çıkardı.

"Dünyamızın birçok ülkesinde emperyalistlerin sömürü, talan ve yağması daha rahat uygulayabilmek, tahakkümlerinin sürdürdüğü bir dizi ülkelerde sömürü alanlarını birbirlerinden kapabilmek için kendi gerici emperyalist politikalarıyla destekledikleri bölgesel savaşlar ile ulusal boğazlaşmalar tüm hızı ile devam ediyor." şeklinde ki saptamaya başlayan bülten, dünya değerlendirmesine şöyle devam ediyor: "Elbetteki bu ulusal boğazlaşmalar; ulusal baskı gören, dili, kültürü yasaklanan, toprakları işgal edilerek kendisini özgürce ifade etme hakkı elinden alınan ulusların devrimci ulusal başkaldırılarıyla karşılanmalıdır. Bu ulusal boğazlaşmalar; emperyalistlerin herbirinin kendi sömürü alanlarını 'daha fazla-daha fazla' isterik çılgınlıkları ağzından salyalar akıtarak persönellemeye çalışmasından kaynaklanmaktadır. Günümüzde Yugoslavya örneğindeki gibi; birbirine düşürülen ulusların savaşları gündemi işgal ederken, asıl görülmesi gereken Rus emperyalistlerinden boğulan sömürü alanına Alman, Fransız ve Amerikan emperyalistlerinin göz dikmesidir."

Elimize PTT kanalıyla ulaşan bülten, dünya değerlendirmesinden sonra Türkiye'ye ilişkin şu saptamalarda bulunuyor: "Bu arada yerli emperyalistlerin Türkiye denilen parçası ülkemizde de, emperyalizme dâbe vurarak; uluslararası Komünist Hareket'in Türkiye'deki tek kaleşi Partimiz TKP/ML önderliğindeki gerilla savaş ve PKK önderliğindeki ulusal mücadele, faşist Türk devletinin çıkmazlarını alabildiğine derinleştirerek sürüyor.

Faşist Türk devletinin baskı, işkence katliamlara dayanan politikası, savaş içinde sivil halka da

yönelerek, tüm savaş kurallarını çiğneyerek hergün daha aşağılık ve adı bir hal alıyor. Ashında çiğnenen, ayaklar altına alınan insanlıktır/insanlık onurudur. Ancak halkımız onuruna sahip çıkacaktır. Bu halk birçok zorluğun altından kalkmasını bilmiştir, direngen ve isyankar geleneğini tüm gücünü kullanarak yaratacaktır. Faşist Türk devleti de bunun böyle olduğunu biliyor. Hergün 'Bitti-Bitecek' dediği topyekün saldırılarını tüm hızı ile sürmesi, '1 yıldı bitecek' garantilerine rağmen tökezleyerek 'güçlü Türk ordusu'nu 'şahinler' ve 'güvercinler' olarak ikiye bölmüştür." denilen açıklamada;

İktisadi ve siyasi krizleri giderek derinleşen ve çökmeze giren hakim sınıf kükleri arasındaki parçalanmalar, partiler arasındaki çelişkileri daha da derinleştirerek tüm savaş politikalarını tuzla-buzla etmiştir.

Bunun böyle olması kaçınılmazdır. Çünkü emperyalistlerin bölgedeki jandarmalığına soyunan uşak Türk devleti, bunun yanında içeride Sosyal Kurtuluş Mücadelesi ile Ulusal Mücadeleyi de bastırarak için bütçesinin büyük bir bölümünü savaşın hizmetine sunmaktadır.

İç ve dış borcun giderek çoğalan faizlerini dahi borç dilenerek karşılamaya çalışmaktan, efendilerinden aldıkları ekonomik 'taktik'leri yeni bulunmuş 'formül'ler gibi uygulamaya çalıştıkça 'bünyeye uymama' doğal sonuçlarıyla karşı karşıya gelmektedirler. Ekonomik açmazlarını ise, halkın cebindeki son kuruşta da göz dikerek, sömürülerini 'vergi' adı altında giderek katmerleştirmektedirler. İç ve dış borçların batağında debelenerek ekonomik, siyasi krizde süreklilik bizim ve bizim gibi ülkelerin yarı-sömürge, yarı-feodal yapılarından kaynaklanan doğal ve kaçınılmaz sonudur. Sorun bu sonucu değiştirmeye, bu sömürü ve baskı düzenini halkın haklı isyanıyla kendi iktidarını kurmaya kanalize etmektedir. Bunun için; halkın kendi mücadelesini vermede bu baskı, talan, sömürü, zor karşısında, onun

karşı zor'unu örgütleyen Komünist Partisi önderliğindeki Gerilla Savaşı ile Ulusal Hareket'in desteklenmesi gereken demokratik muhtevasına olan desteği artarak devam etmektedir." belirlemesi yapıldıktan sonra;

Bu destekle gücü giderek artan halk ordumuz TİKKO (Türkiye İşçi-Köylü Kurtuluş Ordusu), son beş ay içinde Olağanüstü Parti Konferansı (OPK)mızda alınan "Değiş-Değiştir, Dönüş-Dönüştür, Köylü Gerilla Savaşını Geliştir" şiarına uygun olarak, gerilla savaşına hız vererek eylemlerini yoğunlaştırdığı" belirtilen bülteninde bu eylemler, şöyle özetliyor:

DERSİM

"- Haziran'da, Olağanüstü Parti Konferansı'nı kitlelere tanıtmak ve duyurmak amacıyla Ovacık ve Çemişgezek'te pankartlar asıldı.

- Haziran'da, Pülümür Jandarma Taburu'na gerillalarımız tarafından yapılan saldırıda düşmana 6 kayıp verdirilmiştir.

- 4 Temmuz'da, Halbori (Karşılar) Karakolu'na yaptığımız saldırı sonucunda, düşman 6 ölü ve 9 yaralı kayba uğratıldı.

- 14 Temmuz'da Zağge (Sarıtaş) Karakolu'na taciz ateşi açıldı. Tacizin amacı, karakola yardımı gelecek konvoylara Tunceli-Ovacık yolunda bir başka gerilla birliğimizin mayın döşeyerek pususu atmasıydı. Ancak, taciz sırasında ve sonrasında iminde sıkışıp kalan düşman, burnunu dahi dışarıya çıkaramamıştır. Bu nedenle yola inen birliğimiz, gelen araçları durdurarak halka propaganda yapmıştır.

- Ağustos'ta Nazimiye ilçesine yapılan baskında, ilk etapta gelen askeri araca ateş edilmiş, düşmanın büyük kayıp verdirilmiş ancak ölü sayısı hakkında kesin bilgi alınamamıştır.

- Ağustos'ta yine Nazimiye'ye bağlı bir köyde, bir işbirlikçi-ihbarcı cezalandırılmıştır.

- Eylül ayında, Ali Boğaz mevkiinde, düşmanın baya saldırısından sonra karadan yaptığı operasyonda, düşman güçleri ile gerilla-

larımız arasında çıkan çatışmada düşmana 9 ölü 10'un üzerinde yaralı varken, bu çatışmada 1 G-3 silahtı, 1 telsiz, 1 el bombası ve diğer bazı askeri malzemeye el koymuştur.

- 9 Eylül'de Erzincan'ın bir köyünde işbirlikçi halk düşmanı 1 kişi cezalandırılmıştır.

- Mazgirt'in Çanakçı köyünde, PKK'lı bir devrimcinin cenazesi sırasında köye gelen düşman güçlerine yapılan saldırıda 9 ölü 10'dan fazla yaralı kayıp verdirilmiştir.

- 20 Ekim'de Deşt (Geyiksü) Jandarma Bölüğü'ne yapılan saldırıda, düşmanın kaybı hakkında kesin bilgi elde edilememiştir. Ancak bu saldırıdan sonra acizleşen düşman, kahvehaneyi taramış, yine rastgele ateş açtığı ateş sonucu hayvanların ölümüne sebep olarak halkın 'güvenliği' ni nasıl sağladığını pratikte sergilemiştir.

- 10 KASIM'DA 'ATA' GERİLLALARCA DA ANILDI! 10 Kasım günü Sirtkân Karakol mevzilerine yapılan saldırıda düşmana üç kayıp verdirildi.

ARTVIN

- Ağustos'ta, düşmanla gerillalar arasında çıkan çatışmada, düşmana 1 kayıp verdirildi. Gerillalar hiç kayıp vermeden üstlerine döndüler.

- Eylül ayında, yine Artvin'de, düşmanla gerilla birliğimiz arasında çıkan çatışmada düşmana üç kayıp verdirilmiştir.

TOKAT-ORDU-SİVAS

- Tokat-Amasya yolu kesilerek, Olağanüstü Parti Konferansı'mızın tanıtım ve duyurusu yapılmış, halka, Partimizin ve onun önderliğinde yürütülen Gerilla Savaşının propagandası yapılmıştır.

- Tokat'ta, gerillalarımızın attığı pusuya takılan düşman güçleri kayıp verirken, TİKKO gerillaları kayıp vermeden üstlerine çekilmişlerdir.

- Tokat'ta karakol baskınına giden gerillalar, düşmanın attığı pusuyu yararken, kayıp veren düş-

manın kendisi olmuştur.

- Ordu'da, düşman pususu ile karşılaşan TİKKO birlikleriyle düşman arasındaki çatışmada, iki yoldaşımız şehit düşmüştür. Düşman kayıpları hakkında kesin bilgi alınamamıştır."

Bülten, en son şu çağrıyla bitiyor: "Emekçi Halkımız, Yoldaşlar! Komünist Partizanların önderliğinde inşası süren Halk Ordumuz TİKKO, bu yıl iki-üç misli çoğalarak, hem sayısal hem de nitelik olarak önemli gelişmeler kaydetmiştir. Ordumuz bugün her zamankinden daha güçlüdür. Partimizin 1. OPK sonrası almış olduğu kararlar doğrultusunda yoğunlaşan eylemleriyle birlikte, düşmanı inlerinden çıkamaz hale getirmiştir.

Ama bu, onların gün geçtikçe yaklaşan sonlarını önlemeyecek!"

Gittikçe derinleşen krizlerini kapatmaya çalışırken, faşist Türk devletinin başına getirildiği Amerikan patentli süs köpeğinin, gerilla mücadelesine sözde alternatif 'ürettiği', 'vur-kaç' taktiği de onları kurtaracak, deniliyor.

Bültenin sonunda halka,

"Gerici emperyalist kasrgalarının estiği, insanlığın kemiklerini sırtlatan azgın saldırtarla halkların birbirine düşürüldüğü günümüzde; insan olmanın verdiği yükümlülükle, bu saldırılara bütün gücümüzle karşı koyalım!"

Genelde dünya, özde ülkemiz özgünlüde oynan kirli oyunları boşa çıkarabilmek için; doğru bir politika etrafında toplanmış, uygulamadada da ona uygun tarzı izleyen Partimizin saflarında birleşelim." çağrısı yapıyor.

Bülten şu çağrıyla bitiyor: "Partimiz TKP/ML önderliğinde yürüttüğümüz gerilla savaşının yükselip ivme kazanması bizim katılım ve katkılarımızla doğru orantılıdır.

Ülkemizin dağlarında Kızıl Partizanların can bedeli verdikleri mücadelemize sahip çıkalım! Bulduğumuz tüm alanlarda; fabrikalarda, köylerde, okullarda, cezaevlerinde yaşamımızı savaşın hizmetine sunalım."

TKP/ML-YDB, Avrupalı emperyalistlerin PKK'ya saldırılarını kınadı

Haber Merkezi- Son zamanlarda başta Fransa ve Alman emperyalistleri olmak üzere Avrupalı emperyalistlerin, PKK'nın hüküm altında olduğu iddiasıyla bazı Kürt milliyetçisi demekleri ve kuruluşları yasaklaması ve engellemesi, TKP/ML Yurtdışı Bürosu tarafından kınandı.

Konuyla ilgili olarak TKP/ML Yurtdışı Bürosu tarafından çıkarılan "Avrupalı Emperyalistlerin PKK'ya Yönelik Saldırıların Kınıyozu" başlıklı bildiriye, bu saldırıların, Avrupalı emperyalistlerin gerçek yüzlerini teşhir eden bir gelişme olduğu vurgulandı. Bildiride "İnsan Hakları", "demokrasi", "özgürlük" gibi kavramların düman nakaratını yapan emperyalist haydutlar, yasal sınırlar içinde, ezilen Kürt ulusunun talepleri doğrultusunda hareket eden bir federasyona ve demokrasinin "PKK yanlılığı" iddiasıyla saldırıya geçerek, yüzlerindeki maskeleri düşürmüş ve emperyalist çehrelerini deşifre etmişlerdir. Ve yine, son yıllarda uluslararası alandaki aktif konusunu olan Kürt sorununa karşı da, sözcü "demokratik projeler" sunma gayretleri içinde bulunarak, gerçekten Kürt sorunu emperyalist emelleri doğrultusunda sınırlanmaya çalışan emperyalistlerin bu tarzı, onların mazlum Kürt ulusunun dostu olmadığını, tersine düşman olduğunu bir kez daha belgelemiştir." denildi.

Bildiride, emperyalistlerle Kürt sorununa ilişkin perspektif ise şöyle konuluyor: "Daha yakın zamanlara kadar aytem dozunu hemen hemen aynı boyutlarda tutan PKK'nın güdümündeki festivallere vb. gösterilere, toplantılara başbakanından cumhurbaşkanına kadar mesajlar gönderen emperyalistler için, PKK 3-5 ay sonra mı tehlikeli oldu? PKK'ya yönelik bu tarzı-

zun altında yatan gerçek neden, uluslararası alanda gittikçe belirlenen yeni emperyalist kutuplaşmaya bağlı olarak, Avrupalı emperyalistlerin Kürt sorununa getirdikleri yeni politika değişikliğidir. ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki nüfuzunu tehdit eden Alman ve Fransız emperyalistleri, ABD'nin Talabani ve Barzani'yi kontrol altına almasına karşın, Alman ve Fransız emperyalistleri de PKK üzerinden Kürt sorununa kulanoş Ortadoğu'ya açılma emelleri güdüyorlardı. Bu nedenle Avrupalı emperyalistler çok yakın zamanlara kadar PKK'ya "hoşgörülü" davranmışlardır. Emperyalist savafların doğası gereği daha da derinleşmesi karşısında, bugünkü koşullarda Alman ve Fransız emperyalistleri somutunda politika değişikliğine ihtiyaç duyan Avrupalı emperyalistler, Kürt sorununda PKK'nın teccit edildiği bir platforma, yeni bir politika değişikliğine gerek duymuşlardır. Emperyalist kutuplaşmanın ivme kazandığı günümüz konjonktüründe, öteden beri ABD'nin baskısı altında bulunan Avrupalı emperyalistler, böylelikle PKK'dan arındırılmış yeni bir Kürt politikasıyla, hasımlarının içindeki közü kendi ellerine geçirmek istemektedirler. Artık Kürt sorunu, emperyalist güçler tarafından Ortadoğu'daki emperyalist çatışmanın bir yansıması olarak daha çok sömürülecektir. Bu sömürünün etkin hale getirilmesi, ancak sınıf bilinciz proletaryadan, ulusal harekete kadar tüm devrimci hareketlerin bütün emperyalistlerin karşısında daha istikrarlı mevzilerde mücadele yürütülmesinden geçecektir."

Bildiride, Almanya ve Fransa'nın attığı adımları diğer Avrupalı emperyalistlerin izleyeceği, bunun hazinliklerine şimdiden girişil-

diği vurgulanırken, Avrupalı emperyalistlerin bu saldırı furyasının sadece PKK ile sınırlı kalmayacağı da belirtilerek şu örnek veriliyor: "Nitekim YDB Sekreterimiz Mazlum EREN yoldaşımızın cenaze törenine, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden akan akan gelen parti taraftarlarımız, İsviçre burjuvazisi tarafından engellenmek istenmiştir. Yüzlerce taraftarımız sınırda alınarak İsviçre'ye sokulmamışlardır. Ve yine İsviçre burjuvazisi, izini olmasına rağmen, yoldaşımızın cenaze törenini engellemek istenmiştir. Kimlik kontrolü adı altında taraftarlarımızı tehdit etmiştir."

PKK ve diğer Kürt milliyetçisi örgütlerin Avrupalı emperyalistlerin gerçek yüzünü bu tescibeler içinde görmesi gerektiği, bu yapılmamaları dostu düşmanı daha berrak seçebilmesi gerektiği belirtilen bildiride: "Unutmamalıdır ki bugünkü Kürt ulusal sorununun suçluları sadece Türk hakim sınıfları değil, hatta onlardan da daha güçlü emperyalist iblislerdir... Kürt halkına ulusal kurtuluşun yanında sınıfsal kurtuluşu da vadeden partimiz TKP/ML, tüm halk güçlerinin olduğu gibi, PKK'nın da yanlırlarını devrimci normlar doğrultusunda eleştirerek, doğruya göstermeye çalışacak; öte yandan tüm halk güçlerinin ve PKK'nın devrimci demokratik muhtevadaki mücadelesini destekleyecek, onlara yönelik saldırılarını karşısında olacaktır. Bu nedenle PKK'ya yönelik Avrupalı emperyalistlerin saldırılarını kınıyoruz. PKK'nın bu saldırılar karşısında vereceği mücadeleyi destekliyoruz." şeklinde bitiyor.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Kimi "Özgür Gündem" yazarlarına

"İzzet Gezgir"le bağlantı yapmak istiyorum; onun "İnsanlık mektubu" başlıklı yazısıyla. İdeolojik görüşünü burjuva-milliyetçiliğinden alan yazar, emperyalist Almanya-Fransa ile emeğin kölesleştirilmesi üzerine kurulu Türk devletini, anternasyonal proletaryanın Türkiye bölüğü TKP/ML ve halk ordusu TİKKO'yla aynı sepete koyma siyasi "becerisini" gösteriyor bu yazısında, ve yazar, Hürriyet gazetesini ile Partizan dergisini de aynı kulvarda buluşturmuş. (Aydınlık, Hürriyet dergisi, HK, Geçek dergisi vb de aynılaşmamayı bir yana koyuyorum.)

En iyisi yazara kulak vermek: Türk devleti, Almanya, Fransa, Aydınlık, TİKKO, Hürriyet dergisi, HK, tümü beraber PKK'ya saldırıyor... Partizan dergisi, Geçek dergisi ve Hürriyet gazetesini aynı noktada buluyoruzlar.

Nedir bu ortak nokta: PKK'ya saldırı! Önce şu: Kişinin TKP/ML/TİKKO ile egemen güçleri ve onların ağı habalarım yan yana koyması; ve diğer halk güçleriyle olan sınıf düşmanlığını aynı manevide sahada değerlendirilmesi aynı gözükme adına bodasahib adını almıştır. Sınıfsal düşmanın kepenklerini indirmesidir. Dostlar arasından köpek adını uzaklaşmasıdır. Ama daha bitmedi; sınıfsal güzergaha karşı özne nöbetine tutulmasıdır.

TKP/ML/TİKKO, birkaç beş-yüzlük savaşım pratiği ile, 300'ün üzerinde çehit düşen gerillaıyla, Dersim'den dalga dalga yayılan yeni yeni Dersimler ile, komprador patron ve büyük ağalar devletine karşı yıllardır yürüttüğü sınıfsal mücadelesi ile ve de Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimsel ideolojisiyle, dalma ve cesaretle, dalma ve sebatla, dalma ve halk savaşı güzergahıyla sınıf düşmanlarının kinini, ofnesini ve saldırısını üzerine çekmiş ve hiçbir koşulda umudu umutsuzluğa, direnişi (gerilla savaşımı) masahabı barışçılığa kurban etmek gibi bir yolu seçmemiştir ve asla da seçmeyecektir.

TKP/ML/TİKKO'yu düşmanlarıyla, savattığı devletle aynı barışçılara yerleştirilene derim ki; hiçbir dış desteğe (dolaylı ya da dolaysız) yasaklanmayan TKP/ML/TİKKO, bugüne dek de Almanya-Fransa ve ne de Türk devleti ile aynı sesler çıkarmadı, ama manevresine büründüğü PKK, "Silahlara Veda" filmi ile galasını yapmak üsarıydı. Türk egemen çevreleriyle masaya oturmak için, barış yolunu, "hasten öçüm" yolunu, Kürt ulusal kurtuluş hareketini ulusal ve uluslararası diplomasi koridorlarında boğma yolunu az mı denedi? Ve hala da sürüp giden savaş, ateşkesle bitmemiş, sakatlanmış bir çözümler ateskesine ulaşmanın arası değil mi dersiniz? Sani Almanya ve Fransa PKK endeksel kuruluşları yasaklamadan önceki dek yazmış olduğumuz Özgür Gündem gazetesini, Alman, Fransız ve Amerikan emperyalist sermaye sözcüklerinin demerlerini (Kürt festivalleri vesilesiyle vb.) neredeyse saktı sözünü masahabın veriyordu; şimdi ne oldu da böyle tornistan ettiler?

Pragmatizmin sonu! Deng Siao Ping revizyonistinin bir sözü yanılmıyorsa şöyleydi: "Önemli olan kedinin siyah ya da beyaz olması değil; fareyi yakalamasıdır."

Önemli olan bir ülkenin emperyalist ya da orta-doğu gerillalı ni temsil etmesi değil, önemli olan bir grubun ya da halk örgütünün durduğu zemin değil, önemli ve asil olan burjuva Kürt milliyetçi güzergahı mutlakla şu ya da bu oranda omuz vermesidir; Kürt milliyetçiliğini güçlendirmesidir! Uluslararası Emekle Birleşmiş Milletler kapılarına, ülke içinde egemen çevrelere dek usanan politik diplomasi, dini gerillikle bütün aynılanması, hep bu politikanın, bu kötü pragmatizmin dolaylı sonucu değil mi?

Aklı karayı, dostu düşmanı ayırt etme yeteneksizliği ve azı ve de "erdemli" TKP/ML/TİKKO'nun değil, bu "erdemli" kime ait olduğunu yazar gayet iyi bilir. Milliyetçi burjuva ideolojisi insanın kanını girmeyiversin, pusula çarşırversin!

Partizan dergisi ile Hürriyet gazetesini aynı noktada buluşturana da derim ki: Bu metrelerle kilogramları bir tutmak safasızcaçlıdır!

Neymiş? PKK'ya saldırıyormuş TİKKO ve diğerleri; hem de kendi düşmanlarıyla birlikte!

Düğün PKK'ya saldırıyor, saldıracak da, savaşımın matlahıdır. Tez-anti tezis çatışma içindedir. TKP/ML/TİKKO, PKK'ya saldırıyor, PKK, TKP/ML/TİKKO'nun insanlarına, taraftarlarına ve halkı örgütledi insanlarına saldırıyor; halde, TKP/ML/TİKKO saldırıyor. Dersim'deki PKK saldırılarını bilmeyen kalmadı.

TKP/ML/TİKKO ideolojik ve siyasi araçları, PKK'nın yanlış, halk karşıtı, düşmanca politikalarıyla mücadele ediyor. Bir dost örgütün diğer dost örgütü eleştirmesi kadar doğal bir şey olmaz. Bir kez daha yineliyorum: PKK burjuva milliyetçi güzergahı, TKP/ML proletaryanın sınıfsal güzergahını kullandığı, iki örgüt, farklı kulvarlarda farklı rota tutturmuş bulunuyor. Amaçlarıyla, perspektifleriyle, program ve taktikleriyle aralarında yerin göbeği uzaklığı kadar fark var. Biri sınıfsal öteki ulusal, biri proletaryanın çıkarlarını, öteki Kürt burjuva milliyetçi çıkarları, biri proletaryanın görevlerini, öteki kendi ulusunun görevlerini yüce tutuyor, vs. vs..

PKK'nın yanlışlarının, eleştirilmesinden geçilmesi demek, PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşımının esas olarak desteklenmesi, buna karşı çıkılması demek değildir. Hem destek hem mücadele! Peki nasıl olur da Türk devleti ve Almanya-Fransa ile TİKKO aynı yere deniz ateş açabilir?

Anlaşılan yazar, PKK'nın yanlışları, halka zararlı, hatalı politikaları karşısında elgünce divan durmamasını istiyor. Ve bu ruh haliyle asla-ola saldırıyor. Saldırıktan de mantık ve vicdanı hançerlemekten geri kalmıyor. Aynı yazar "Neden Dersim" başlıklı yazısında ve "Luce'de Katliam" başlıklı yazısında da TKP/ML'ye isim vermeden kara çalmayı elden bırakmamıştı. Ali Fırat'da kendiliğinden aynı örgüte "sahibkar" diyebilme çirkinliğine girebilmiş, bu karoya Özgür Gündem'in Hasan Münzir ve Davut Ülkün gibi yazarları da "Türk Solu Resmi İdeolojisi Kışkırtıcısı" ve "Asilolar yurduna tükler grebilir mi?" köşe yazılarıyla eklik etmişlerdi.

Ulusalcılık eğik çizimine adım atmış yazarlarımız, PKK'nın ulusal hareketi Dersime taşıyamamasının öncesine TKP/ML'yi bağışta Kürt milliyetçiliği ile analiz etmişlerdir. Ve hatırla dünya ölçeğindeki çağdaş savafların ve global güç kazanımı milliyetçiliğinin de etkisiyle olsa gerek ki, TKP/ML'yi hiçbir zaman yasama sansa bulunmayan formelasyonlarla kendisini üstüden savalları örgütü olarak göstermişti yazarlarımız. Anlaşılan "Marksizm" bilimsel olan insanımı "Yeni dünya düzeni" koşullarında yitirmişler! Ve TKP/ML'nin Marksizm-Leninizm-Maoizm rotasını, sahite umut rotası olarak sunmuşlar!

Özcesi, Özgür Gündem'in kimi yazarları, Türkiye soluna siyasi bilet kesme işinde ustalaşmaya başlıyor. Ve asıl düşmanlıkları da bilinen nedenlerden ötürü TKP/ML'ye'dir.

Anlaşılan sınıfın modern bilinci büyük bir ağırlıkla yazarlarımızın gelecekteki ilkel ulusal milliyetçi bilinci ile çatışma içinde daha çok boğuşacağı benzer...

"Siz devlet misiniz, aşiret misiniz?"

Istanbul/Özgür Gelecek-Istanbul Barosu Başkanı Av. Turgut Kazan ile baro yönetim kurulu üyeleri, 2 Aralık günü Sultanahmet Adliyesi'nde bir basın açıklaması yaptılar. Terörle Mücadele Yasası'nı değiştiren tasarı, ölüm cezası tartışmaları ve avukatların Jandarma Komutanlığı tarafından gözaltına alınması konularında yapılan açıklamada, ülkeyi darağaçlarıyla doldurup konuşanları süsürsüz, sorunların çözülmesinin sandığına, ancak terörü önleme adıyla devlet terörü yaratılacağı belirtildi.

Baro Başkanı Turgut Kazan'ın okuduğu basın açıklamasında, 12 Nisan 1991'de Terörle Mücadele Yasası'nın kabul edildiğini, buna rağmen turnamp giden şiddetin faillerinin nerede olduğunu, ne zaman yakalancığını sorarak, "Uğur Mumcu suikastını hatırlayalım. En büyüklerimiz konuştu. Bu bizim için namus sorunudur, onur sorunudur denildi. Faillerin der-

dest olduğu açıklandı. Peki bu katiller ne oldu? Kim kimi öldürüyor? İşi götürüp Nusret Demiral'a havale ettiler." dedi.

Yeni terörle mücadele yasa tasarıma göre suç işleyen devlet görevlilerinin kefaletinin devlet tarafından ödeneceğini anlatan Kazan, "Hükümet milletle alay mı ediyor? Tutuklanan kişi, suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunan kişidir. Onun kefaletini devlet nasıl üstlenir? Bu parayı devletin yatırması demek, sana fırsat yaratıyorum, haydi kaç demektir. Ve böyle bir kuralı düşünmek kolluk güçlerini suç işlemeye teşvik etmektedir. Bir hukuk devleti için kezaletlik, rezalettir!" şeklinde konuştu.

Yaşadığımız sorunların çözümü için, idam cezasının infazını düşünenin aklalmaz bir ilkelik olduğunu söyleyen Kazan, "İnsanlar elinizde rehine midir? Yıllar yılı tutacaksınız, sonra bir gün

başkalarına ibret olsun diye komisyona toplayıp idamları onaylayacaksınız. Siz devlet misiniz, aşiret misiniz? Gerçi, aşiretlerden medet uman ve Türkiye'nin yapısına, potansiyeline yakışmayan bir anlayışımız var. Ama bilesiniz ki, yaklaşımımız çağ dışıdır. Marifet darağaçlarını kurmak değil, marifet idam cezasını kaldırmaaktır. İnsanlık ayıbı feodal beylere ve aşiretlere bel bağlamak yanlıştır. Demokratik açılımlardan korkmayalım. Milletvekili dokunulmazlığıyla oynayarak, adam asarak, toplumu susturarak bir yere varamayız" dedi. Turgut Kazan, Diyarbakır Jandarma Alay Komutanlığı emriyle gözaltına alınan 12 avukatın işkence gördükleri kuşkusunu taşıdıklarını belirterek, avukatların soruşturmasının savcılar tarafından yürütülmesi gerektiğini söyledi.

Tutuklu Ailelerinin TTB'ye başvurusu yanıtlanmadı

Istanbul/Ö. Gelecek- Bayrampaşa Cezaevi'nin "Özel Tip" bölümünde bulunan siyasi tutsakların başlattığı açlık grevi yaklaşık bir aydır sürüyor. 2 Aralık günü tutuklu ve hükümlü aileleri İstanbul Tabipler Odası'na başvurarak; hekimlerden bir beyet oluşturularak, cezaevindeki siyasi tutsakların sağlık durumunun yerinde incelenmesini istedikler.

Siyasi tutsak aileleri yaptıkları açıklamada, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nde yargılanan siyasi tutsaklara, çeşitli bahaneler ileri sürülerek, "savunmaya saldırı" amacını taşıyan, sevklerin dayandığını, uzun süredir baskı ve

zor kullanılarak, Bursa ve Sakarya cezaevlerine sevk edildiğinden bahsettiler. Bayrampaşa Cezaevi'nde "Özel Tip" e konulan tutsakların açlık grevinin yirmi ikinci gününü söyleyen siyasi tutsak aileleri, "Sevke zorlanan 'Özel Tip' teki tutsaklar soğuga mahkum edilmişlerdir. Yanmayan kaloriferler nedeniyle hastalanan tutsakların durumu iyice kötüleşmektedir, özellikle işkence nedeniyle kolları felç olan Pervin Oduncu, sarılık hastalığına yakalanan ve vücudunda yaralar çıkan Fadime Öztürk ile üşürli olan Songül Coşkun'un durumları ağırdır" dediler. Başvuruyu değerlendireceklerini belirten TTB, bugüne

kadar herhangi bir girişimde bulunmadı.

3 Aralık '93 tarihli tutuklu aileleri İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu Bayrampaşa cezaevi önünde tutuklu ailelerinden oluşan yaklaşık 40 kişiyi bir basın açıklaması yaptı.

İHD Cezaevi Komisyonu, basın açıklamasında; son günlerde gündeme getirilen idam cezasının, DGM'lerde haklarında dava açılmıy siyasi tutsakların Bursa, Sakarya, Gebze cezaevlerine gönderilmelerini, siyasi tutsakların adli tutsaklarla bir arada tutulmalarını protesto etti.

Özgür Gündem gazetesine baskın

Istanbul/Ankara Özgür Gelecek- İnsan Hakları haftasının ilk gününde, iğrenç ve barbarca bir olay yaşandı.

Yayın hayatına başladığı günden bu yana 6 yazarı ve 10 çalışanı katledilerek yıldırılmak istenen Özgür Gündem gazetesi, bu defa "Elimizde yayını durdurma ve arama kararı var arama yapacağız" bahanesiyle polis tarafından basılarak yağmalandı. Gazetenin 107 çalışan-gözetilme alındı. Bunlardan yönetici kadrosu dışındakiler 27-28 saat sonra serbest bırakıldılar. Bu süre zarfında polis, yaptığı aramada, yağmalama tarzı bir tutum izleyerek gazeteye önemli maddede hasar verdi.

10 Aralık'ta (Özgür Gündem Diyarbakır Bürosu'nun polis tarafından basılmasından bir gün sonra) Özgür Gündem'in İstanbul Kadırga'da bulunan merkez binası saat 18.00 civarlarında polis tarafından basıldı. Polisler "Elimizde arama ve yayını durdurma izni var" diyerek içeri girdiler. Bu sırada binaya giriş ve çıkışlar yasaklandı, telefonlar kesildi, üst aramaları yapıldıktan sonra çalışanlar bir otobüse doldurularak Gayrettepe'ye, "Terörle Mücadele Şubesi"ne götürüldüler. Olay üzerine gazeteye gelen gazeteciler avukatların içeri girmesine izin verildi. Gazete avukatları, yayının durdurulması ya da gazetenin kapatılması yönünde herhangi bir karar bulunmadığını belirterek, baskının İDGM savcılığının nöbetçi mahkemeden alınmış olduğu arama kararına dayanılarak yapıldığını söyledi.

Arama esnasında yine gazetenin avukatlarından Osman Ergin, yasa gereği arama sırasında polislerin yanında bulunması gerekirken, bir odada göz hapsinde tutuldu ve yağmalama tarzı bir arama gerçekleştirildi. Arama sonunda, Osman Ergin den arama tutanağını imzalamaması istendi ancak Osman Ergin, aramada bulunmadığını belirterek imza atmayı reddetti.

Gündem gazete binasında bu tip olaylar cereyan ederken, Devrimci Sosyalist Basın Platformu, Ulusal Yayın Birliği ve bu kurumlara üye olmayan diğer birkaç dergi ne yapılmış üzerine bir toplantı düzenlediler. Konu görüşüldükten sonra, ayrı bir dayanışma oluşumu hazırlamanın şartlarının bulunmadığı ve şu anda İnsan Hakları Derneği, Gündem Gazetesi Kriz Masası ve bazı avukatlarla birlikte DEP'in de katılımıyla oluşturulmak istenen oluşuma katılmama daha doğru olacağı üzerinde görüş birliğine varıldı. DSBP, 11.12.1993 günü bu oluşumun İnsan Hakları Derneği'nde yapılacak basın açıklamasını izlemek ve desteklerini sunmaya hazır olduklarını belirtmek amacıyla İHD'ne gitti. Akşam 17.00'de yapılan açıklamada aramadan bitirildiği, bir gazete avukatının gazetenin anahtarını almak üzere Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü'ne gittiği ve anahtarın alınması durumunda 12.12.1993 günü saat 10.30'da Çağdaş Gazeteciler Derneği'nde yapılacak olan toplantıya katılmada özellikle basın elemanlarının ve sosyalist basının katılımının gerekliliği belirtildi. Devrimci Sosyalist Basın Platformu adına basın açıklaması yapan bir sözcü Özgür Gündem'de dayanışma temelinde ne yapılması gerekiyorsa yapmaya hazır olduklarını Özgür Gündem çalışanlarının bırakılmaması durumunda Özgür Gündem gazetesini çıkarmak için ellerindeki bütün olanakları seferber edeceklerini ve sembolik de olsa bu gazeteyi çıkaracaklarını belirtti. Demekte toplanan kitle Özgür Gündem'i açmak için yola çıktı.

Gazete önünde toplanan kitlenin hepsinin içeri alınması durumunda hasar tesbitinin sağlıklı bir şekilde yapılamayacağı belirtilerek, içeriye basın elemanları ve bir kısım Özgür Gündem görevlisi ile İHD ve avukatlar girdiler. Ayrıca olayı gözlemlemek için Devrimci Sosyalist Basın Platformu'ndan iki gözlemci de içeriye girerek, verilen maddi hasarı yerinde gözlemlediler.

DSBP'nin yaptığı gözlemlerde; polis tarafından giriş kapısının camlarının söküldüğü, bazı camların ise

kırıldığı, bilgisayar kayıt ve programlarının (daha doğrusu bütün disketlerin, flaşların, bant kayıtlarının) alındığı, aramanın yağmalama şeklinde yapıldığı, bir gazetenin çıkması için hayatı derecede öneme sahip bulunan arşivin tamamen götürüldüğü, dolapların kırıldığı, çok önemli ve pahalı olan baskı kamerasının kırıldığı ve onarılma durumunda olduğu belirtildi.

Saat 13.00'da gazetenin basın açıklaması okundu. Bu basın açıklamasından bazı bölümleri olduğu gibi aktarıyoruz: "Yayın hayatına başladıktan sonra, 6'sı gazeteci-yazar, 10'u çalışan olmak üzere 16 arkadaşımız katledildi. Bütörelarımız basıldı, bombalandı, tarandı, onlarca muhabirimiz, çalışanımız gözaltına alındı, tutuklandı, 4 sorumlu yazarları müdürümüz halen cezaevinde. Hakkımızda yüzlerce yıl hapis, milyarlarca liralık para cezaları istendi. İstanbul DGM gazetemizin toplam 1 ay kapatılmasına karar verdi. Bütün bu baskılar, halkların özgür sesi olma amacını taşıyan bizleri susturamadı.

Son olarak ise dünya basın tarihine geçecek bir uygulamayla karşı karşıya kaldık. Gazetemizin başta İstanbul merkezi olmak üzere, Adana, Diyarbakır, İzmir, Ağrı, Batman, Cizre, Elazığ, Antep, Mardin, Malatya, Samsun, Urfa, Tatvan, Van, Mersin büroları basıldı. 200'e yakın çalışanımız gözaltına alındı. Gazetemiz avukatları da gözaltına alındı. Gazete bürolarımız talan edildi, çalışılmaz hale getirilme istendi. Arşivimiz, bilgisayar disketlerimiz çalındı. Gazetemizde teknik hazırlığı yapılan haftalık Kürtçe Welat gazetesine el konuldu, 5 elemanı gözaltına alındı, gazete yayınlanamadı.

Gözaltına alınan çalışanlarımız baskı, tehdit, küfür ve dayakla korkutulmaya çalışıldı. Gözaltına alınan arkadaşlarımıza hiçbir sorgulama yapılmadan, gazetemizin yayın çizgisi hakkında ne düşündüğü, PKK hakkında ne düşündüğü, gazetemiz yazarı Ali Fırat'ı tanyolacı tanımadığı, gazetemiz kim aracıyla girdiği, ne kadar maaş aldığı soruldu. Arkadaşlarımız Gündem'de çalışmamaları için tehdit edildi.

Istanbul DGM Savcılığı'nın yaptığı açıklama tamamen 'ayıp'ların örtmeye yöneliktir. Devlet gözetiminde 38 insanın yakılarak katledildiği Sivas Katliamı'nın yaşandığı, kimyasal silahların kullanıldığı bir ülkede yayınlanan, üstelik de 16 çalışanın katledildiği ve devletin bu cinayetler hakkında hiçbir ciddi araştırma yapmadığı bir ülkede yayınlanan bir gazete de tabancanın ve gaz maskelerinin bulunması kimseyi şaşırtmaz. Bu kadar saldırıya maruz kalan Gündem gazetesinde roketatar çıksaydı da şaşırıcı olmazdı. Gazetemizde para makbuzu ve kan kesici iğnelerin bulunduğu iddia edilmiş ise tamamen kendi suçlarını örtmeye yöneliktir ve gerçek dışıdır.

Devletin bize yönelmesinin nedeni gazeteciliğimizdir, haberlerimizdir. Fakat bize yönelik iddiaların hiç birinde haberlerimizin yalan olduğu

belinlenmemiştir. Bunun yerine maalesef bir takım gazetelerde çıkan haberler, bazı köşe yazarlarının makaleleri bize karşı asılsız ihbarlar olarak kullanılmıştır. Bu yüzden bütün basına, basın özgürlüğüne bir gün kendilerinin de ihtiyacı olabileceğini hatırlatıyoruz.

Hiçbir baskı, zor, tehdit bizi bu onurlu yoldan geri dönderecektir."

İHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar: "Bu bir yargısız infazdır, devlet korsan bir gösteri düzenlemiştir. Ülkeyi yönetenlerin kimler olduğu artık gizlenemeyecektir ve bu uygulamalar MGK'nın savaş politikasının bir sonucudur. Bu ülkede basın özgürlüğü yoktur. Tüm basın bu saldırıyı kendisine yönelik bir saldırı gibi hissetmeli ve biz İHD olarak böyle bir basına destek vereceğiz." diyerek olaya bakaçları basın özgürlüğü temelinde olduğunu açıkladı.

Gözaltına alınan ve daha sonra bırakılan Avukat Hasip Kaplan, "DGM savcısı İsa Gevrik'e avukat kimliğimi ve gazete vekaletnamemi gösterdiğim halde, benim avukat olmadığımı iddia ederek gözaltına alınmamı emretti ve yakapaça gözaltına alındım. Gazeteyi kapatmak için delil yok. Bu nedenle gazeteyi PKK ile ilişkilendirmek için insanları zorla ifade verilmesi istendi. Şu anda içeride kalan arkadaşlarımızın işkence gördüğünü söylüyorum. Çünkü aşkım bir bayan arkadaşın çığlıklarını bizzat duydum. Arkadaşlarımızın hayatından da endişe ediyoruz." dedi.

Devrimci Sosyalist Basın Platformu sözcüsü kendi içerisinde bir teknik kadro listesi yaptıklarını ve Özgür Gündem'in tekrar yayın hayatına dönmesi için gerekli olan her şeyi vermeye hazır olduklarını belirtti. Basın açıklamalarından sonra her birinin kendi "ince hasar"ını tesbit edebilmesi için ziyaretçileri Özgür Gündem'den ayrıldılar.

Özgür Gündem gazetesinin Ankara bürosu da polislerin ablukası altında.

Özgür Gündem'in Ankara bürosu da 10.11.1993 tarihinde polis tarafından baskına uğradı. Burada da çalışanlar gözaltına alındı ve malzemelere el kondu.

11 Aralık günü Özgür Gündem Ankara Bürosunun Balkan Gazeteciler Konfederasyonu Genel Başkanı Antonis Kouritis (Yunanistan), Genel Başkan yardımcısı Mioara Vergu Iordache (Romanya), Christos Karlukovski (Bulgaristan), Jojoi Prec (Arnavutluk), Uluslararası Gazeteciler Federasyonu Genel Sekreter Yardımcısı Bettina Peters ile İHD Genel Başkanı Akın Birdal, SHP Milletvekilleri Salman Kaya, Ziya Halis, DEP Milletvekilleri, ÇED (Çağdaş Gazeteciler Derneği) Başkanı Mustafa Ekmekçi ziyaret ettiler.

Özgür Gündem çalışanları adına yapılan açıklamada: "Özgür Gündem Gazetesi ilk çıktığı tarihten itibaren baskıya uğradı. Bugüne kadar süregelen baskı ve sindirme politikalarına bir yenisini daha -hem de uç boyutta- eklemiştir. Sürecin böyle işlemesi öngörülmüyordu. Gazetemizin MGK'da tartışılması ardından çıkarılmak istenen Terörle Mücadele Yasası değişikliği ve devletin üst düzey yöneticileriyle hükümet yetkililerinin gazetemizin adını açık bir biçimde telaffuz ederek hedef göstermeleri bu oyunun provalarıydı. Biz bu baskıları demokratikleşme ve insan hakları konusunda tahammülsüz çevrelerin köşeye sıkışmalarından dolayı yaptıkları saldırılar olarak değerlendiriyoruz." diyerek operasyonlar sürece de büroların açık tutacaklarını, kamuoyundan destek beklediklerini söylediler.

Balkan Gazeteciler Konfederasyonu Genel Başkanı Özgür Gündem'e yaptığı açıklamada "Türkiye'de bulunduğumuz günlerin gazetecilerin basın özgürlüğü için kavga verdiği günlere rastlaması trajiktir. Türk hükümeti bugüne kadar Türkiye'de demokrasi olduğunu bütün dünyaya göstermeye çalıştı. Ama diğer yandan da gazetecilerin tutuklandığını gazetelerin kapandığını görüyoruz, hem de insan hakları gününde. Basın özgürlüğü olmadan insan hakları ölmüş demektir. Türk hükümetine sesleniyoruz gazetecilerin bırakılmasını istiyoruz, elimizden gelenin en azamısını yapmaya çalışacağız" dedi.

Uluslararası Gazeteciler Federasyonu Genel Sekreter Yardımcısı Bettina Peters olayı şiddetle kınadıklarını ve uluslararası diğer örgütlere de tavsiyelerini belirtti.

İHD Genel Başkanı Akın Birdal 10 Aralık'ta yazılan İnsan Hakları Günü olmadığını, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin onaylanmasından da 45. yıldönümü olduğunu söyledi. Birdal: "ABD'de İnsan Haklarını İzleme Komisyonu bir rapor yayınladı. İnsan Hakları ihlalleri sıralaması vardı. Birinci sırada Keşmir, ikinci sırada Türkiye vardı. Bu rapor bugün (11 Aralık) yayınlanmış olsaydı Türkiye herhalde birinci sıraya geçerdi. Bu operasyonun DEP kongresinden bir gün önce yapılması rastlantı değildir. Demokrasi güçleri bunun karşısında olacaktır" dedi.

DEP Milletvekili Remzi Kartal bütün bu yapılanların Türkiye'de sivil görünümü bir askerî yönetimin göstergesi olarak değerlendirdi. Ve "DEP Kürt sorunun barışçıl yöntemlerle çözümlenmesini savunan bir partidir. Ancak bu iddiasına rağmen 70'e yakın yöneticisini kaybetti. 12 Eylül Askerî Faşist yönetime karşı dünya kamuoyunun desteğini bekliyoruz" dedi.

GÜNDEM'E SALDIRIYA TEPKİLER

Yasar Kemal (yazar): "Türkiye'yi 40 yıldır demokrasi adına ikiyüzlük yapanları tekesinden biz kurtaracağız. Türkiye'yi kurtarmak ve korumak zorundayız. Bunu (Gündem'e saldırıyı) Franko, Salazar, Pinochet, Humeyni yapmadı. Hüner'in yapıp yapmadığını ise bilmiyoruz."

Muhsin Kızılkaya, Ertuğrul Kürkçü (Gündem yazarları) ile Ragıp Duran (Gazeteci): Gazetenin yayına hazır olan sayısını DGM'den alıp yayınlamak için DGM'ye gittiler. Nöbetçi savcının gelmemesi üzerine (?) Özgür Gündem üzerindeki baskılara son verilmesi ve yasalara aykırı davranışın gazete çalışanlarını engelleyen görevlilerin uyarılması istemini içeren bir mektubu kapıda görevliye verdiler.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Necmi Tanyolac, Özgür Gündem'in basılmasından hukuk ve demokrasi kurullarıyla bağdaşmadığını söyledi.

Türkiye Gazeteciler Sendikası Başkanı Orhan Erinc: Olay hiçbir ülkede görülmemiş bir olaydır. Yetkililerin bu konuda gerekli açıklamaları yapmaları ve halkı bilgilendirme-

leri zorunludur. **SHP İstanbul İl Başkanı Yüksel Çengel:** Özgür Gündem'in basılması Türkiye'nin İnsan Hakları açısından bulunduğu noktayı göstermektedir.

Uluslararası Gazeteciler Federasyonu yetkilisi: Basının özgürce haber alma ve yazma hakkı vardır.

Balkan Gazeteciler Federasyonu Başkanı Antonis Kouritis: İnsan Hakları Günü'nde bir gazetenin kapatılması...

Özgür Gündem Kültür Temsilciliği: Gazeteye böyle bir saldırı düzenlenirken aynı saatlerde Cizre'de silahlı saldırı yapılması dikkat çekicidir. Katliamlardan Avrupa devletleri sorumludur.

Gençliğin sesi: Özgür Gündem'in talan edilmesi ve çalışanlarının gözaltına alınması gerek Özgür Gündem ve gerekse de devrimci sosyalist basını susturamayacaktır.

Gerçek: Özgür Gündem'in bir polis ordusu tarafından basılmasının şiddetle protesto ediyoruz.

SIP Siyasi Büro: Bu ülkede mevcut düzeni değiştirmek isteyen bunun için mücadele eden tüm sol güçleri militanlığın mantığıyla ezme çalışmaları.

Ödak: Devletin devrimci-yurtsever üzerindeki baskıları Özgür Gündem'e yapılan bu saldırıyla yeni bir boyuta ulaşmıştır.

Emeğin Bayrağı: MGK emretti. Özgür Gündem gazetesi saldırıya uğradı.

Özgür Gelecek-PARTIZAN-Yeni Demokrat Gençlik: Gazeteye baskın düzenleyerek susturulmaya çalışılması devletin faşist olduğuna bir kez daha ispatlamaktadır. Pervasızca demokratik kurumlara saldırın, halkın gereğini halka uçklayan basının fiilen susturmaya çalışın TC'yi nefretle kınıyoruz.

Özgür Gündem'e fiili saldırıya sessiz kalmayın. Devletin devrimci sosyalist basına yönelik toplama ve kapama girişimlerine karşı duyuru olun. Gündem gazetesi üzüldüğünde devrimci sosyalist basına yönelik olarak değerlendirdiğimiz bu saldırı halkımıza tepki gösterin.

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNÜN DEĞERLENDİRMESİ

Emniyet Müdürlüğü devletin borazanlığını yapan TRT-1, STAR, SHOW vb. televizyon kanallarına verdikleri açıklamada (çünkü hepsi aynı ağzından haber veriyorlardı.) 2 silah (tabanca) 25 adet gaz maskesi, uyku tulumu ve sırt çantası bulduklarını ve ayrıca kan kesmede kullanılan iğnelere bol miktarda ve ERNK adına kesilmiş 400 milyon liralık bir makbuz bulunduğunu ve bu suretle "Özgür Gündem gazetesinin terör örgütü PKK ile organik bağlarını delillerle dayandırarak kesintiye" şeklinde yalan bir haber yayınladı.

Osman Ergin bu konu hakkında "ERNK makbuzu ve kan kesici iğnelere ilgili haber asılsızdır, böyle bir şey yoktur. Çıkan tabancalar da müessesesiz müdürü A. Rıza Halis'e aittir. Bir yazar İçişleri Bakanlığı'na silah ruhsatı için başvurdu. Fakat nedense herhangi bir yanıt alamadık ve can güvenliğimiz için tabancalar bulunduruluyordu." dedi. Gaz maskelerinin ise, bodrum katta bulunan Diyarbakır bürolarının kundaklanması halinde dumandan bağlama tehlikesine karşı kullanılmak üzere alındığını söyledi.

Olaylar bu şekilde gelişirken, Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü'ne giden Özgür Gündem tutuklularının yakınlarına yetkililer: "Hepsini serbest bıraktık" diye cevap verip ellerinde hâlâ tutuklu bulunan 18 kişiyi, tutuklu olarak kabul etmemişlerdir. Bu da tutuklulara işkence yapıldığına ve hayatlarının tehlikede olduğuna dair ciddi bir işaretir.

Gündem'in merkez bürosu basılmadan bir gün önce basılan Diyarbakır bürosu son bir kez daha basıldı ve iki muhabir ve bir sürü malzemeye el kondu. Mardin muhabirinin üzerine polis tarafından ateş açıldı ve Mardin bürosu basıldı.

Çalışanlarımıza baskılar sürüyor

İstanbul/Özgür Gelecek- Devletin halka karşı açtığı topyekün savaşın bir yanması olarak, çalışanlarımıza yönelik baskılar da yoğunluğunu artırarak sürüyor.

Bundan 1 yıl önce, 16 Ekim 1992'de, İzmir-Yenişehir Ülkü Sinesması'nda yapılan Partizan Der-gisi ile Dostluk ve Dayanışma Ge-cesi'ne konuşmacı olarak katılma-sından dolayı, çalışanımız Memik Horoz'a 1 yıl 8 ay hapis ve 833 milyon 333 bin 333 lira ağır para cezası verildi. İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından verilen cezaya gerekçe olarak, 3713 sayılı yasanın "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü hedef alan bölücü propaganda yapma" hükmünü içeren 8/1. maddesi gösterildi.

Gazetemizin Konya temsilcisi ve Güneş Kitabevi sahibi Mehmet Çürüm'e de, Konya 3. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından ilkin 3 ay hapis ve 40 bin lira para cezası verildi. Daha sonra, hapis cezası da para cezasına çevrildi. Cezaya gerekçe olarak "yetkili mercilerin emrine muhalefet" gösterildi. Çürüm, yapıyı açıklamada, "Artık kitap satan veya insanları aydınlatma yolunda hizmet veren aydınları yasaklama ve dava açma icrası, duruşmaya bile gerek duyulmaksızın cezalandırmaya dönüştürüldü" dedi.

Öte yandan çalışanlarımız İsmail Yılmaz, Seza Mis ve Memik Horoz hakkında "TKP/ML TİKKO isimli yasadışı silahlı örgüte üye olmak, bu örgüte yardım ve yataklık yapmak" iddiasıyla açılan davaya, 10 Aralık Cuma günü İstanbul 3 No'lu DGM tarafından devam edildi. Duruşmaya sanık avukatları olarak Av. Mihriban Kırdök, Av. Muharrem Çöpür ve Av. Fatma Gül Yıldırım da katıldılar.

Seza Horoz, baskın yapılan evde arkadaşlarıyla bir lokanta açmak amacıyla görüşme yaptıklarını, ancak polisleri evi kuşatarak rastgele ateş açtığını anlattı. Seza Horoz, olayın gelişimini "Evin pencere-

sinden atladım çünkü birkaç gün önce gerçekleşen Perpa katliamı ortadadır. Poliste, oradaki uygulamaları protesto etmek için ifade vermedim. Çünkü bize işkence yapıldı, 13 gün keyfi olarak gözaltında tutuldum. Savcılıktaki ifademi tekrarlıyor, suçlamaları reddediyorum. Biz, potansiyel suçlu olarak görülüyoruz. Bundan dolayı işkence yapılıyor." şeklinde anlattı. Bu arada söz alan Avukat Mihriban Kırdök "Müvekkilimle, kendisi gözaltındayken görüştim. Atlama-dan dolayı kendinde değildi. Ben 'Neden ifade vermiyorsun?' dediğimde şöyle yanıtladı: 'Kafamı duvardan duvara vurduklar. Sağlarım tutam tutam yolunmuş vaziyette. Buna protesto ediyorum, ifade vermiyorum.'" Kırdök bunları söyledikten sonra, hakim "Bunların komuyla ilgisi yok" dedi. Bunun üzerine Kırdök "Ama poliste ifade vermemek bir örgüt tavrı gibi gösteriliyor. Maalesef, IDGM'lerde açılan davalarda, ifade vermemek iddianameye dahil ediliyor." şeklinde konuştu.

Memik Horoz ise, soru ve istemlerini şöyle dile getirdi: "Öncelikle örgüte yataklık nedir? Bu hususu gerçekten merak ediyorum. Silah mı verdik? Yardım mı ettik? Benim demek istediğim, savcılığın iddianamesi nasıl olur da böyle şeyleri kapsar? Misafirim, iş arkadaşım İsmail Yılmaz gözaltına alındı. Üzerinde çalıştığım kitap, el yazısı örgütsel döküman olarak değerlendiriliyor. Barbara Anna Kistler'le ilgili anıları derliyorum. Daktilo işyerimden emaneten aldığım daktilodur. Daktiloma ve kitap çalışmalarımı geri istiyorum. Ben suçlamayı kabul etmiyorum, aslında böyle bir suçlamanın olamayacağını söylemek istiyorum. Potansiyel suçlu olarak görülüyoruz." dedi.

Daha sonra söz alan İsmail Yılmaz "Benim de mahkemeye bir sorum var." deyince hakim sinirlenerek "Mahkemeye soru sorulmaz! Mahkeme sorgular!" diyerek sınırla-

landı. Bunun üzerine Yılmaz "Bana getirilen iddianın açıklanmasını istiyorum. Bana örgüt üyesi olduğum iddiası getiriliyor. Ben Umur Yayıncılık muhabiriyim. Ama çok basit bir biçimde, örgüt üyesi olduğum yollu iddialar var. Ben aynı yerde çalıştığım için, herhalde arkadaşım Memik Horoz'un evine gidebilirdim. Bu suçlamalarla ve örgüt ile ilgisi yoktur. Alman daktilonun iddesini talep ediyorum. Savcılıktaki ifademi tekrar ediyorum." dedi.

Sanıklara verilen ilk sözden sonra, mahkeme, polis arama tutanaklarını okudu ve sanıkların itirazlarını sordu. Söz alan Memik Horoz "Tutanakta kapının dövüldüğü, muvafakatın alındığı yazılmış. Doğru değildir. Biz yataktan kapıyı kırarak içeriye girdikler. Etrafı dağıttılar." derken, İsmail Yılmaz "Bize silah çekerek içeriye girdiler. Silahların üzerimize doğrularak bizi yere yatırdılar ve ellerimizi arkadan kelepçelediler." şeklinde konuştu. Başka bir evde yakalanan Seza Horoz ise, tutanakta kapının çalındığını yazılmasına itiraz ederek, bunun yalan olduğunu söyledi.

Sanıklar hesap makinelerinin, bir sırt çantasının ve İsmail Yılmaz'ın kol saatinin kaybedildiğini söyleyerek mahkemeden talep ettiler. Avukat Muharrem Çöpür de hiçbir tutanağın usulüne uygun tutulmadığını söyleyerek "Örgütsel döküman" denmiş, hiçbir örgütsel döküman yok. 'Kapı çalındı' denmiş kapılar kırılmış. 'Çaydanlıkta örgütsel döküman kaybedilmeye çalışıldı' denmiş, döküman dosyasında yok. Çünkü gerçekten böyle şeyler yok!" diyerek, tutanakların nasıl doldurulduğunu gözler önüne serdi.

Duruşmaya katılan diğer sanıklar da işkence gördüklerini, evlerine aynı yöntemlerle girildiğini ve eşyalarına polis tarafından elkonulduğunu söylediler.

Duruşma 7 Şubat 1994 tarihine ertelendi.

Özgürce

İsmail Yıldız

Demokrasinin neresindeler?

Zeka yoksunu bir yazar (Teröristin gazetesinden, yani İsmail Yıldız'ın Ergün Göze idi) bir zamanlar; aslında insanların kötü düşünceleri kafalarında taşınmaları da suçtur, cezalandırılmalıdır. Ama henüz bunu keşfedecek teknik gelişmediğinden dolayı suçlanmamaktadır diye yazmıştı. Dolayısıyla da, o günlerde çok tartışılan TCK'nun 141-142. maddelerinin düşünceleri cezalandırmadığını iddia ediyordu. Düşünce özgürlüğüne "taraf" olan yazarın bu incisi; faşist diktatörlüğün hep içinde taşıdığı ama yanıtımlardan kaçındığı bir olguydu.

İşte bu tür noktalarca Evren'i olsun, Akbulut'u olsun, zaman zaman da Çiller'i dinlemek gerekir diye düşünüyorum. Hani, "Merdi kıptı, seccat arz ederken sirkatin söyler"miş ya, bunlar o deyişi yaşıyorlar.

Ülkemizde tam bir "demokrasi" ortamı hüküm sürüyor. Kimisi kafanın içindeki düşünceleri öğrenip cezalandırma yanlısı olduğu halde, kafadaki düşünceleri öğrenemiyoruz o nedenle hadi o şimdilik serbest olsun ama bu zararlı (tabii ki hakim sınıflara göre zararlı) olan düşünceler dile getirildiğinde cezalandırılmaları diyenler var. Diğer yandan bu "demokratik ortamda" başka düşünceler de var tabii. Örneğin; düşünce sadece sözde kahrısa cezalandırılmaması ama bu doğrultuda örgütlenme eylem vb. fiillere yöneldiğinde cezalandırılmaları diyen "büyük demokrat"lara da rastlıyoruz. Hem böylece aynı zamanda, ileride lazım olur diye, kimin ne olduğunu tanıma imkanı da doğacaktır!

Bu baylar ve bayanlar demokrasinin neresindeler? Ren-gini de belirtelim, burjuva demokrasinin neresindeler?

Burjuva demokrasisi, (teorik olarak tabii) şiddetli savunma düşüncesiyle sahip te olsalar insanların bu düşünceleri savunmak üzere kurumsallaşmaya, yayın çıkarmaya, gösteri ve düzenlemeye haklarının olması demektir. Burjuva demokrasisine göre şiddet, bölünmezlik vb. savunmak için örgütlemek başka bir şeydir, bizzat şiddetli uygulamak, uygulamak üzere örgütlenmek başka bir şeydir. Birincilerine "demokrasi" içinde yer varken ikincilere yoktur.

Yüzü batıya dönmüş çömeslerin burjuva demokrasisi çömes konuma bile gelemezdir. Varsa yoksa yasaklama ve devlet terörü ve halkı aldatmanın, oyalama ve oy toplama-nın aracı haline getirmenin boş polemikleridir.

Şimdi, anti-terör yasasında değişiklikler ikinci kez gündemdedir. Halk zararına daha da ağırlaştırılarak, faşist güçlere avantaj doğuran maddeler daha da geliştiriliyor.

Düşünün bir, mahkeme tarafından suçlu bulunan devlet kolluk güçlerine kefaletle serbest bırakılma olanağı tanındığı gibi, kefaletini de devletin ödemesi gündeme getiriliyor. Bu durumda devlet terörünün gemi ayağına açılan desteklenmiş ve "faali meşgul"lerin adresi kendisini ortaya çıkartmış olmuyor mu?

Hele laiklik üzerine bir tartışma varki, tam bir komedi. Evlere senlik!

TCK'nun 141-142 ve 163. maddeleri yürürlükten kaldırılırken, aynı görevi görececek olan maddeler anti-terör yasasında daha da ağırlaştırılmış olarak yer almıştı. Bu uygulamada bu ağırlığı biz sosyalistler-devrimciler yaşayarak görmüştük, görüyoruz. Sözde, sanık bölünmezlik, şiddet yada yıkılıp savunmak suç değilmiş de şimdi suç sayılıyorymuş gibi bir sahtekarlıkla konuşuyorlar. Bunları savunmak ya da övmek suç değil ise, Türkiye'de çeşitli milliyetlerden halkların var olduğunu söylemek, Kürdistan sözcüğünü kullanmak vb. gerekçelerle dahi bugüne kadar verilen ve halende süren hapis ve para cezaları, tutuklamalar, yayın toplatma ve kapatmalar, mahkemeler neyin nesidir?

SHP'nin laiklik karşıtlığının da 6. maddede olduğu talebi hiç de burjuva demokrasisine uygun değildir. Bu faşist şiddetin alanının genişletilmesi talebidir. DYP ve diğer sağcı partilerin solcu düşünceleri getirilen ceza ağırlaştırma-sını görmezden gelerek laiklik karşıtlığını korumaya çalışmaları da aslında aynı ortak faşist kafalara ve faydacı anlayışlara sahip olduklarını, ancak oy kaygısıyla birilerinin dinsel duygularını dilerlerinin de şeriatçılık karşıtlığına malzeme olarak kullanması demektir.

İlkokul çocuklarının bile laikliğin, din ve devlet işlerinin ayrışması olduğunu bildiği halde egemen sınıflar bunu bilmeden getiriyorlar Özerk (1) devlet kuruluşu olarak Diyanet İşleri Başkanlığı oluşturuluyor, bütçeden yüklü miktarlarda para ayrılıyor, din eğitimi yapan okullar açılıyor, okullarda din dersleri zorunlu ders olarak konuluyor ama laiklik etiketinden de vazgeçmek istenilmiyor. Bu noktada parti ayrımı ortaya koymak aldatmacadır. Yapılanlar elbirliğiyle yapılıyor. Sözde, birine göre dinci düşünce zararlı düşünce kategorisine girerken diğerine göre de laiklik düşüncesi zararlılar kategorisindedir, ama iki kategorileştirme de sahtedir, tutarsızdır.

Devletin 12 Eylül sonrası geliştirdiği Türk-İslam sentezi bugün de varlığını ve yaşamını sürdürüyor.

Okullarda din derslerinde, diğer din ve mezheplerden çocuklara bile sünni ve hanefi mezhebi doğrultusunda eğitim veriliyor, Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla dinsel manşaj istediği gibi müdahale edenlerin, "TC. laik bir devlettir" diye Anayasa maddeleri koymaları yada şimdi ceza müeyyideleriyle bunu savunuyor gözükmeleri faydacılığın ve ökağışlılığın bir göstergesidir.

Bardaktaki suyun "yarımın boş" yada "yarımın dolu" olduğu tartışmalarıyla gerçekte, anti-terör yasasının halk güçleri zararına daha ağırlaştırıldığı ve faşist güçlerin avantajlarının artırıldığı gizlenmek isteniyor. Suni olarak laiklik, anti-laiklik tartışmaları yaratarak her iki kesimde kendi sepetinde gördüğü halk kesimlerinin oylarını kestirebilmek ve arttırmak istiyor. Tartışmanın özü budur!

Suni gündemler oluşturulmasına sessiz kalmak yada buna katkıda bulunacak tarzda tartışmalara katılmak yerine, bu oyunu boşuğu çekilde tavırlar geliştirmek ve faşizmle devrim arasında kavgayı gündemde tutmak tüm ilerici, devrimci-demokrat ve komünistlerin görevidir.

DEP başkanı Yaşar Kaya serbest bırakıldı

Ankara/Özgür Gelecek- 3 aydan beri tutuklu bulunan Demokrasi Partisi Genel Başkanı Yaşar Kaya serbest bırakıldı. 7 Aralık günü Ankara DGM'de yapılan bir ara duruşmada serbest bırakılan Yaşar Kaya'nın yurtdışına çıkması yasaklandı.

Bilindiği gibi Kaya, "Almanya'nın Bonn kentinde yapılan bir yürüyüşte ve Erbil'deki KDP kongresinde yaptığı konuşmalar" gerekçe gösterilerek Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklanmıştı.

7 Aralık Günü yapılan duruşma öncesinde, savunma avukatlarının da bir tahliye beklemedikleri öğrenildi.

Yapılan duruşmada, Yaşar Kaya'nın Erbil'deki KDP kongresindeki konuşmasının bastırılmadığını duruşmadan kısa bir süre önce delil olarak sunulması, savunma avukatlarının tepkisini çekti. Bu çözümlerden haberi olmayan avukatlar, bu "delilin" kendileri tarafından incelenmeden mahkemede okunamayacağını söylediler. Buna rağmen bu çözümler delil kabul edilerek mahkemede okundu.

Konuşma kasetinin çözümlerine itiraz eden Yaşar Kaya, "Bu sözler bana ait değil. Bunu çevirenin ne Kürtçe, ne de Türkçe bilmediği belli. Yegünli çevirmen olmanın bazı esasları vardır. Bu çevirmen hangi fakültenin Küveloloji bölü-

Yaşar KAYA

müsü bitirmişti?" dedi. Okunan sözlerin kendine ait olmadığını söyleyen Kaya, "Zaten bu sözlerde suç unsuru olan bir şey de yoktur" diyerek konuşmasının tekrar çevrilmesini istedi.

Bunun üzerine DGM hakimi, bu sorunun halledilebileceğini, gerekirse çevirmen bizzat Kaya'ya yaptırabileceğini söyledi.

Kaya'nın avukatları, savcının mahkemeye sunduğu delilleri nasıl topladığını sordular. Avukatların da belirttiği gibi, bu güne kadar ki duruşmalarda bu kaset çözümleri yoktu. Sadece Emin Çölaşan'ın Hürriyet gazetesinde yazdığı yazısı ihbar kabul ediliyordu. Bu soruyu

cevaplayan ADGM hakimi, kaseti Genel Kurmay Başkanlığı İstihbarat Dairesi Başkanlığı'nın gönderdiğini söylediler. Ayrıca Emin Çölaşan'ın anak olarak dinlenmesini isteyen avukatlar, devletin ihbarcılara para ödülü verdiğini söyleyerek, Çölaşan'ın bu ihbarı karşılığında bir para ödülü alıp almadığını sordular. Avukatların sorduğu, "Çölaşan Erbil'deki KDP kongresine katılmadığına göre bu kaseti nasıl ele geçirip köşesinde yayınlamıştır?" sorusu da mahkeme tarafından dikkate alınmadı.

Yaşar Kaya'nın yargılandığı suçun alt sınırının 2 yıl olduğunu belirten avukatlar, şimdiden cezasında 3 ay kalan Kaya'nın bu alt sınırı doldurduğunu söyleyerek tahliyesini istediler.

Mahkeme de "Sanığın adresi bellidir, delillerin çoğu toplanmıştır, tutuklu yargılanabilir" diyerek Kaya'yı serbest bıraktı. İlgili kasetin tekrar yapılacak çözüm çeviri esnasında Kaya'nın da bulunmasını isteyen mahkeme, 27 Ocak tarihine duruşma kararı aldı.

Bu arada, aynı konuşmalar nedeni ile DEP'in tüzel kişi olarak ayrıca yargılandığı biliniyor. Yaşar Kaya, hem DEP Genel Başkanı olarak tüzel kişiliği temsilen Anayasa Mahkemesi'nde, hem de söylediği sözler için gerçek kişi olarak Ankara DGM'de yargılanıyor.

Bildirgenin 45. yılında...

İstanbul/Özgür Gelecek- İHD 10.12.1993 tarihinde Sultanahmet Meydanı'nda bir basın açıklaması yaparak İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 45. yılını kutladı. İHD yaklaşık 40 kişilik yaptığı basın açıklamasında Evrensel İnsan Hakları mücadelesinin gündemine 4. kuşak haklar olarak "Hakların Hakları" nı aldığı gündümüzde bizim hala yaşama geçirilmesi devlet tarafından engellenen, mücadelesini vermek zorunda olduğumuz bildirgedeki birinci kuşak haklarını şöyle açıkladı: "Hâlâ insanlarımız hangi saçlama olursa olsun devletin binalarında işkence görmektedir. Görevi savunma olan avukatlar dahi, yasa dışı çözümlerle topluca gözaltına alınıp güvenlik güçleri tarafından sorguya çekilmektedir. Halk: 'yargısız infaz' uygulamalarıyla adil yargılanma ve savunma hakkı ayaklar altına alınarak insanlık katledilmektedir. Düşünce, inanç ve basın özgürlüğü, başta Terörle Mücadele Yasası olmak üzere yasakçı yasalarla tutsak edilmiş olup; beyinler zincirli, kitaplar ve yayınlar devlete göre 'terör' aletidir. Hâlâ yüzbinlerce kamu çalışanları toplu sözleşmeli grevli sendikalaşma hakkından yoksundur. Devlet insanları karşısında eşit davranmamakta, insan ve insanı olmayan eşitlik ve özgürlüğünü ihlal etmekte, zorunlu din dersleri ve diyanet işleri başkanlığı ile demokratik laikliği engellemektedir. İHD bütün bunların sonucunda; düşünce, inanç ve basın özgürlüğü önündeki tüm engellerin kaldırılmasını, demokratik kasalları açılması için ayırmsız bir genel affını derhal çıkartılmasını istediklerini belirttiler. İHD son olarak da herkesi insan hakları mücadelesine omuz vermeye çağırdı.

İHD'ye polis baskını

İzmir/Özgür Gelecek- "İdam Cinayettir. Bu Suça Ortak Olma!" şeklindeki İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi ve Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi imzalı ağır İzmir Cumhuriyet Savcılığı'na toplandı. Deniz Gezmiş'in fotoğrafı bulunan afişe "Aslanmalan için ne yaptın?" sorusu bulunuyordu. 11.12.1993'te savcılığın verdiği karar doğrultusunda İHD İzmir Şubesi'ni busan polis, 1000 adet afişe el koydu. ÇHD Başkanı Ercan Demir, yaptığı açıklamada toplantı kararının yersiz olduğunu ve bu kararın kaldırılması için 13 Aralık'ta mahkemeye başvuracaklarını bildirdi.

Sağlık Çalışanlarından Terör Yasasına Tepki

İstanbul/Özgür Gelecek- Sağlık çalışanlarının Ekim ayında başlatıkları hükümete uyarı eylemleri sürüyor. Sağlık çalışanlarının ekonomik, demokratik, özlük haklarının verilmesi ve kamu çalışanlarına grevli-toplusözleşmeli sendikal hakkın tanınması amacıyla, belirledikleri eylem takvimi çerçevesinde, 2 Aralık günü TV ile eylemlerini, hükümetten taleplerini kamuoyuna yansıtmayan burjuva basının telefonlarını kilitlediler. Bu eylem başarıyla sonuçlandı.

Tüm Sağlık-Sen'in daha önce açıkladığı eylem takvimine göre, 7-8-9 Aralık günleri hak direnişleri yapılacaktır. Bu belirleme kapsamında, 7 Aralık günü Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yaklaşık 50 sağlık çalışanı bir uyarı eylemi daha gerçekleştirdi.

Hastane bahçesinde biraraya gelen sağlık çalışanları, 'Tüm Sağlık-Sen' yazılı bir pankart açtılar. Ellerinde durumlarını anlatan dövizler bulunuyordu: "Kırlı savaşa bir saatte 11 milyar harcarken, 3200 memurun aylık kazancı 11 milyar", "Artık kahraman olmak istemiyoruz. Çiller Hanım, Sakıp ağa, Vehbi ağa, Çağlar efendi bira da siz kahraman olun", "Piyasa zamları geri alınsin haraçlar kaldırılın", "Bıçak kemiğe dayandı idamımız isteniyor", "Terör yasası değil, toplu sözleşme", "Daha çok somutlaşmış istemiyorsanız, susma! Örgütlen, Vergi aldatmacasına hayır üretler vergi dışı bırakılın" Bir sağlık çalışanı da, Türkiye haritası üzerinde 'Sahiliyor' yazılı bir döviz taşıyordu.

Tüm Sağlık-Sen Genel Merkez imzasyıla yapılan açıklamada, devletin grev ve toplu sözleşme hakkını tanımamakta ısrar ettiği, %15'lik zammın dayatıldığı, kamu

Sağlık çalışanları haykırıyordu: "Kendi 15-16 Haziranlarımızı yaratacağız"

emekçilerini susturarak, rahat sönmek için anti-terör yasasının çıkarıldığı belirtildi. Artık bıcağın kemiğe dayandığını belirten sağlık çalışanları; zamların ve terör yasasının geri alınması, hükümetin bir an önce toplu sözleşme masasına oturması için mücadele edeceklerini açıklıyor. "Bunun için işçi ve kamu emekçileriyle 15-16 Haziranlarımızı yaratacağız" dediler. Açıklama sırasında "İşçi Memur Elele Genel Grevi", "Terör Yasası İnsanlık Suçudur", "Suskun Toplum İstemiyoruz", "Toplusözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Sefalet Ücreti İstemiyoruz", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", Sağlıkta Ticaret Olmaz" sloganlarını haykırarak sağlık emekçileri, beyaz bir önlüğü ateşe verdiler. Tüm Sağlık-Sen Genel Başkanı Fevzi Gerçek, üç yılın aşkın

süredir sürdürdükleri mücadelelerini ve hükümetten taleplerini ağır sultanın duyduğuna, ama Çiller sultanın hala duymadığını söyleyerek, "Biz taleplerimizde ısrarlıyız" dedi.

Çok sayıda sivil ve resmi polislin olduğu gözlenen eylemi hastaneyeye gelen hastalar ilgiyle izlediler. Eylem sonunda, bir hastane çalışanının boynuna ip geçirilip bir idam sahnesi canlandırılarak kamu çalışanlarının kötü koşullarda, sefalet ücretlerle çalıştırıldığını, buna karşılık hakları için mücadelede terör suçlusu sayılarak idam cezasına çarptırılmak istendiğini söylediler.

8 Aralık günü Çapa Hastanesi'nde tekrarlanan eyleme katılım oldukça azdı. Burada da beyaz bir önlük yakın sağlık emekçileri, Genel Merkez imzalı açıklamayı okudular. Tüm Sağlık-Sen Aksaray

Şube Başkanı Uz.Dr. Derya Soy bir konuşma yaptı. Tabip Odası'nın hekimlere bir milyon maaş zammı için eylemlere giriştiğini, sağlık çalışanlarının grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını talep ettiği bir dönemde, hekimlerin küçük zamların peşine düşmesini kınadıklarını, grevsiz sendika yasasının hiçbir önemi olmadığını söyleyen Soy, "Bizler biliyoruz ki çalışanların tek gücü üretimden gelen güçlerdir. Bu gücü kullananmayan çalışanların mücadelesi anlamsızdır" dedi.

9 Aralık günü eylemlerini Haseki Hastanesi'nde de gerçekleştiren sağlık çalışanları, yaklaşık 100 kişiydiler. Yetnektehanenin önünde yapılan eylemde, Tüm Sağlık-Sen Genel Örgütlenme Sekreteri Erdal Dağdelen bir konuşma yaptı. Dağdelen konuşmasında, hükümetin verdiği sözleri tutmadığı gibi kamu çalışanlarının hak istemlerine kulak tıkadığını, terörle mücadele yasası ile hak aramak isteyen herkesi terör suçlusu kapsamına aldığını, bu nedenle buna karşı durmak gerektiğini vurguladı.

Hastanelerde oldukça fazla sorunların bulunduğunu belirten Dağdelen, "Hastane başhekiminin olumsuzlukları bilindiği halde göreve getirildi. Ve yine aynı mantık görevden aldı. Bu siyasi bir olaydır. Biz onaylamıyoruz. Hastane yöneticileri, sağlık çalışanları tarafından belirlenmelidir. Maddi olanakları olmayan hastalar, Haseki Hastanesi'nden alınıp İstanbul'un izbe yerlerine götürülüp terk ediliyor. Bunun somut örneği TV'de "Sıcacı sığacağı" programında gösterildi. Bunların ortadan kalkması için mücadelemize daha sıkı sarılmalıyız" dedi.

Tüm Sağlık-Sen'den "Anti-Terör Yasası" paneli

İstanbul/Özgür Gelecek- 12.12.1993 günü Tüm Sağlık-Sen, Aksaray'daki şube binasında "Anti-terör Yasası" konulu bir panel düzenledi.

Paneli Tüm Sağlık-Sen, İnsan Hakları Derneği, Devrimci Sosyalist Basın Platformu ve Ulusal Yayın Birliği adına birer temsilci konuşmacı olarak katıldılar.

Her konuşmacıya 15'er dakikalık zaman tanıyan panelin birinci turunda, yasanın "Anti-Terör" yasası değil, bir terör yasası olduğu her konuşmacının ortak görüşü olarak ortaya çıktı.

Tüm Sağlık-Sen adına konuşan temsilci, yasanın özellikle memur hareketlerini kısıtlayıcı ve kamu sendikaların hareketinin boyutlandırıldığı bir dönemde daha iyi yaşam koşulları, daha iyi iş koşulları adına yola çıkan memurların geliştirileceği bir eylemi terör kapsamına alacağını ve memurlara onların devrimci "terörist" damgası vuracağını belirtti. Ayrıca özelleştirme alanında gelişecek olan memur ve

işçi eylemlerine karşı da etkili olabilecek olan bu yasaya değinen konuşmacı bu yasaya karşı mücadelesinin tek yolunun birlikte davranarak ve yasayı boşa çıkartacak eylemlerden geçtiğini vurguladı.

İnsan Hakları Derneği adına konuşan temsilci, soruna dünya konjonktüründe değinerek uluslararası sermayenin bunalımından kaynaklanan daha fazla sömür, istemleri ve bu nedenle daha fazla baskı ve özellikle de Kürdistan'daki savaşın neden olduğunu söyledi.

Devrimci Sosyalist Basın Platformu temsilcisi, kendilerinin 16 ayrı yapıdan oluştuğunu bu nedenle soruna çok genel ve sosyalist basın bazında değineceğini belirtti. Sonra, sosyalist basın üzerindeki cezaların iki katına çıkarıldığını ve dergi-gazetelerini kapatılmak istendiğini, şimdi bile bazı dergi ve gazetelerin 15 veya 30 günlük olarak kapatılma kararlarının çıkarıldığını, yeni yasayla artık gazete ve dergi çıkartmanın mümkün olamayacağını belirtti.

Ulusal yayın birliği adına konuşan temsilci terör yasasının Kürdistan'daki savaşın boyutlanması üzerine çıkarıldığını söyledi ve anti-terör yasasının yenmenin Kürdistan'daki mücadeleye sahip çıkmayla ve TC'nin yeni taktiklerine yeni taktiklerle cevap vermekle mümkün olacağını belirtti.

Kısa bir aradan sonra panelin ikinci bölümüne daha doğru dinleyicilerin sorunlarına geçildi.

Dinleyiciler çoğu birbirine benzeren iki önemli soru yöneltti:

Bunlardan birincisi Ulusal Yayın Birliği temsilcisine anti-terör yasasının bir imza kampanyasıyla mı yeneceksiniz? yanlış anlamalı bir soruydu. Bu soruya konuşmacı, yasayı imza kampanyasıyla değil, üstünde "adı geçen yasaya muhalefet edip suçlu duruma düşenlerin işlemleri suçları ben de suç sayıyorum ve kendim hakkında suç duyurusunda bulunuyorum" ibareli bir imza kampanyası açacağız ve yaklaşık 10-15 bin imza toplayınca DGM'ye gidip bunları tutuklanma-

sını talep edeceğiz. Eğer bütün imza atanlar tutuklanmak isterlerse ki buna güçleri yetmeyecektir-berke-se cezaevine kapatmak zorunda kalacaklardır ve eğer tutuklanma yapmazlarsa biz de bunu emsal gösterip bu yasadaki dolaylı tutuklanan insanların serbest kalmalarını sağlayacağız. Bu şekilde TC kendi çıkardığı yasayı kendisi delmiş olacaktır." diye yanıtladı.

Bir diğer soru ise, Dersim'de Devrimci-Yurtsever güçlerin devrimcileri ve devrimci basına yönelik eylemleriydi.

Bu soruya Ulusal Yayın Birliği'nin temsilcisi olayı kınıyor, böyle şeylerin yaşanmamasını istiyoruz derken Devrimci Sosyalist Basın Platformu temsilcisi, "biz bu konuda, olayların olduğu sırada platform olarak bir basın açıklaması yaparak olayı protesto ettik" diye cevap verdi.

Bir kamu sendikasını düzenlediği paneli memurların katılımının düşük olması dikkat çekici bir durumdu.

Petrol-İş Sendikası'nda İHD brifingi

İstanbul/Özgür Gelecek- İHD İstanbul Şubesi Kültür Komisyonu tarafından 4 Kasım günü hazırlanan "Düşünce ve Basına Özgürlük Kampanyası" sürüyor. Basına ve gazetecilere devlet tarafından fiili ve yasal düzenlemelerle getirilen engellemeler ve baskıları konu alan dia gösterimi ile Terörle Mücadele Yasası'nın anlatılması hedeflenen brifingler serisi devam ediyor. Çeşitli bölge ve DKÖ'lerde yapılması tasarlanan bu brifinglerden biri Petrol-İş Sendikası Aksaray Şubesi'nde 4 Aralık günü gerçekleştirildi.

Devletin Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'yla işkencecileri açıkça korumaya ve himaye etmeye çalış-

tığı bildirildi. İstanbul İHD Yürütme Kurulu Üyesi Av. Yüksel Hoş yaptığı konuşmasında, iktidarın varlığını sürdürülebilirlik için, insan haklarını gaspettiğini, bugün yaşanan baskıların 12 Eylül döneminde daha ağır olduğunu belirtti. "Bugün cihali yasalarla, sinsice yapılanlar, 12 Eylül'de aşıktan yapılmıyordu." diyen Hoş, Kürt sorunu karşısında devletin aceze düştüğünü söyledi. Petrol-İş Sendikası avukatlarından Müyesser Baş da yeni Anti-Terör Yasası'nın getirdiği hukuki baskıları anlatarak, yasa tasarisinin öz itibarıyla "Asmayalım da, besleyelim mi?" zihniyetinin ürünü olduğunu açıkladı. Yasanın başlı başına terörü getirdiğini savu-

nan Baş, "Devlet işkencecilerin kefaletini ödeyerek, açıkça himayesi altına alıyor" dedi.

Gazetemiz muhabiri yayınevimize uygulanan baskıları açıklıyarak, "Bu baskılar gerçekleri yazmamızı engellemeyeceği gibi, bizleri susturamayacaktır" dedi.

Yeni Gün Müzik Topuluğu'nun sunduğu dinletiyile toplantı sona erdi.

Önümüzdeki günlerde, bu brifinglere devam edileceğini açıklayan Kültür Komisyonu elemanları, 16 Aralıkta Gaziosmanpaşa Belediyesi'nde, 18 Aralık günü ise, Esenyurt Belediyesi'nde bir brifing gerçekleştireceklerini söylediler.

KAMUOYUNA

Umut Yayımcılık sahibi Nergiz GÜLMEZ'in tutuklanmasını ve Özgür Gelecek gazetesinin 15 gün, PARTİZAN dergisinin 1 ay süreyle kapatılmasını kınıyor, biz Malatya E-Tipi Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklar olarak, Umut Yayımcılık ve tüm sosyalist basın üzerindeki baskılara derhal son verilmesi için tüm demokratik kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz.

TKP/ML-TİKKO, TİKB, TDKP, PKK, DHP, TKP/ML-HAREKETİ davası tutsakları

“İnfazlara karşı set oluşturalım”

İstanbul/Özgür Gelecek- İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı polisler, 26 Kasım günü Hasköy'de bir eve basarak düzenleyerek, Selma Doğan ile Erol Yalçın adlı iki kişiyi katletmişti. Olay sonrası, Selma Doğan'ın ailesiyle beraber ikamet ettiği eve girildi. Evin duvarları, kapılar, soba, çaydanlık delik deşik edilmişti. Yalnız bununla yetinmeyen polis, oturma odasında bulunan çekyatın kapağını açarak içeri taramış, aile albümlü, elbiseler kurşunlarla parçalanmıştı. "Hücre evi" denilen evde 10 yıl aşkın süreler Doğan ailesi oturuyordu.

Selma Doğan Hasköy Lisesi'nde 2. sınıf öğrencisiydi. Sivaslılar Dayanışma Derneği'nde halkoyunları ve saz kursuna gidiyordu. Arkadaşları, polisin iddia ettiği gibi, Selma'nın "terörist" olmadığını görüyorlardı. Erol Yalçın ise Yüzyıl Teknik Üniversitesi'nde öğrenciydi. İstanbul "Emniyeti"nin iddia ettiği gibi Selma Doğan örgüt üyesi değildi. Dev-Sol'un yaptığı açıklama bunu yalanlıyordu. Ama polisin senaryosu her infazda olduğu gibi yine aynıydı. Yalçın ile Doğan'ın Adli Tıp'ta yapılan otopsisine, ÇHD tarafından görevlendirilerek katılan avukatların hazırladığı otopsi tutanağı da infazı kanıtlıyordu.

Selma Doğan ile Erol Yalçın'ın cenazeleri Hasköy Mazarlığı'nda toprağa verildi

Selma Doğan ile Erol Yalçın'ın cenazeleri, 30 Kasım günü aileleri ve arkadaşlarının katıldığı bir törenle toprağa verildi. Adli Tıp morgundan alınan cenazeler, Hasköy Mazarlığı'na getirildi. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı törende, anne Sabiha Doğan, "Naziler kızımı katlettiler. Daha ne kadar masum insanı katledecek bu caniler!" diyerek ağlıyordu. Doğan'ın kardeşi Can ile Saadet, abalarının fotoğrafı el-

lerinde, tören boyunca ağladılar. Polis operasyonunun olduğu günün akşamı Selma'nın annesi ile her iki kardeşini gözaltına alarak sorguya çekmişti. Çünkü onlar bir "terörist" in annesi ve kardeşleriydiler. Yalçın ve Doğan toprağa verildikten sonra Devrim Andı içildi. "Yargısız infazlara Son-Devrimci Sol Güçler", "Hasköy katliamının hesabını soracağız-Laseli Dev-Genç" yazılı pankartlar açıldı. "Devrim

Şahitleri Ölümsüzdür" sloganı atılan tören, sona ermeden polis müdahale etti. Pankart taşıyan dönüştürülen kişiyi gözaltına alan polise, topluluk müdahale etmezken, Kulaksız Karakolu'na götürüldüğü öğrenilen dört kişinin, Selma'nın halkoyunları ekibinden arkadaşları olduğu açıklandı. Kalabalık daha sonra polisin müdahalesiyle ara sokaklara giderek dağıldı.

ÇHD, Tutuklu Aileleri Yardımına Derneği, Sanatçı Nur Sürer, SHP Maltepe İlçe İnanç Hakları Komisyon Başkanı Nagihan Bayram ve İHD üyeleri basın açıklaması yaptılar. İHD üyeleri, olayın yargısız infaz olduğunu belirterek, "Bu hükümet başa geçtikten sonra yargısız infazlar çoğaldı," dediler. Sanatçı Nur Sürer, demokrasinin ağızlarına sakız eden iğrenç siyasetçileri gördüğü yerde tokatlamak istediğini belirterek, "Polis intikam mangası gibi çalışıyor. Hukukcuların ellerini kısırdırmamalarını anlamıyorum!" dedi. Nagihan Bayram ise, "Hükümetin yanlışlarını halka anlamak gerekir, yargısız infazlar son bulmalıdır!" dedi. ÇHD üyeleri, ülkenin her yanında yargısız infazlara karşı olduklarını belirterek, TAYAD'lılar da, infazların karşısına geçip set oluşturmak gerektiğini söylediler.

Samimiyetsiz dernek

İzmir/Özgür Gelecek- Her durumda "Biz devletin demeyeği değiliz," diyen Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği, 28 Kasım'da yapmış olduğu konserde bu sözlerinin ne kadar pratiğe yansıdığını gösterdi. İzmir Atatürk Spor Salonu'nda yapılan Arif Sağ, Yavuz Top, Musa Eroğlu katılımıyla gerçekleştirilen ve konuşmacı olarak Konak Belediye Başkanı Ahmet Sarışın'ın da bulunduğu bir konser gerçekleştirildi. 6-7 bin dolayındaki seyirci kitlesi bundan çok rahatsız oldu. "Sivas katliamının hesabını soracağız," şeklinde slogan atan bir grup genç tartaklanarak dışarı çıkarıldı. Konserin anaamacının tamamen ekonomik olduğu ve kitleye immedığı gözlemlendi. Bir grup insan konseri terk ederek protestolarını dile getirdiler. Hacı Bektaş Veli Kültür ve Tanıtma Derneği yöneticileri Türk bayraklarının ve Atatürk posterinin gölgesinde geçen konserde de kendilerinin devletin demeyeği olmadığını hala savunuyorlardı. Ama öte yandan devletin politikalarını sürdürmekten mutlu oldukları gözlemlerden kaçmadı.

Tüm Sağlık-Sen bildiri dağıttı

İzmir/Özgür Gelecek- Tüm Sağlık-Sen çalışanları, 2 Aralık'ta İzmir'de bir bildiri dağıttı. "Hükümetin çıkmak istediği toplu sözleşmesiz-grevsiz sendika yasasını kabul etmiyoruz. Uluslararası sözleşmelere uygun grev ve toplu sözleşme hakkını içeren sendika yasasının meclisten bir an önce çıkmasını istiyoruz," diyen sağlıkçılar, Ocak 1994'e kadar talepleri doğrultusunda bir gelişme olmazsa ölümlüdeki yerel seçimlerde seçmen güçlerini kullanacaklarını duyurdular. Sağlıkçılar, dağıttıkları bildiriyle kamuoyunun ve basının kendilerine destek vermelerini istediler.

TCDD Çalışanlarından Uyarı!

İstanbul/Özgür Gelecek- TCDD çalışanları köttelen ekonomik durumlarını, sosyal eşlik haklarını düzeltmek amacıyla 22 Kasım '93 tarihinde işverenlerini (TCDD Genel Müdürlüğü) toplu sözleşmeye çağırıyor. 8 Aralık 1993 tarihinde Haydarpaşa tren garının önünde yaklaşık 100 kişilik bir basın açıklaması yaparak toplu sözleşme çağrısını tekrarladı. Demiryol Sen Genel Merkez Yürütme Kurulu yaptığı basın açıklamasında Terörle Mücadele yasasına değinerek işverenlerinin, Demiryol çalışanlarını boş vaatlerle oyaladığını Toplu Sözleşme süreçleri sırasında yapılacak etkinliklerini (kitlesel basın açıklaması, yemek boykotu, iş yavaşlatma, vb) terör suçu içerisinde değerlendiren hak alma mücadelelerinin önünlük kadını belirti. Ayrıca çıkarılmak istenen bu yasanın toplu sözleşme mücadelelerini yok saydığını da ekledi. Son aldığımız habere göre de Demiryol-Sen Adana Şubesi'ne üye memurlar, arkadaşları Tonguç Özkan'ın Zonguldak Çatalağzı'na sığınan edilmesini protesto ederek 20 kişilik süresiz açık grevine başladıkları bildirildi.

PTT'den toplu sözleşmeye çağrı

İstanbul/Özgür Gelecek- PTT çalışanları, işverenlerine, 2 Temmuz 1993 günü gerçekleştirdikleri "Toplusözleşmeye çağrı" işlemlerini tamamlayıp ve vizite etmeyi yaparak 10 Aralık 1993 tarihinde tekrar toplu sözleşmeye çağırıyor. PTT çalışanlarından oluşan yaklaşık 150 kişi, "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz", "PTT Halkındır Satılmaz" ve "Toplusözleşme Hakkımız, Grev Silahımız" sloganlarıyla 20 metre ötesinden Sirkeli Postanesi'nin önüne kadar Tüm Haber-Sen pankartı arkasında yürüdüler. Tüm Haber-Sen, yaptığı basın açıklamasında; toplumsal barışı zedeleyecek, halka ekstra fatura çıkaran özelleştirmelerin ve düşünce özgürlüğünü daha çok engelleyecek olan anti-terör yasasına benzer her türlü uygulamaların karşısına, örgütlü bir kitle olarak çıkacaklarını belirttiler. Tüm Haber-Sen imzalı "Arı Soktu, Arı Tepti, Anam Ağladı" pankartı ise iki düzen partisinin halka çektiğdiklerini anlatan en ilginç pankartı.

Sosyalist basın afişleme yaptı

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Sosyalist Dergiler Güçbirliği, sosyalist basına yönelik baskıların teşhir etmek amacıyla bir trik hazırlatarak İzmir genelinde afişleme yaptı. Afiş; Barikat, Devrim, Deng, Devrimci Mücadele, Emegün Bayrağı, Kartalıs, Medya Güneşi, Ödak, Özgür Gelecek, Özgür Halk imzalı, 18 MİLYAR PARA 802 YIL HAPIS 18 OLU SUSMAYACAGIZ ibaresi yer alıyor. İnsanların yaptırılan afişlere duyarlı olduğu gözlemlendi. Afişleme sırasında Barikat okuru Osman Erkansoy gözaltına alınarak ajanlık teklifi yapıldı. Ajanlığı kabul etmediği takdirde kendisini öldüreceklerini söyleyen polisler, 11 Aralık Camarlesi gününe randevu vererek Erkansoy'u akşam baraktılar.

Polis infaz provası yaptı

Ankara/Özgür Gelecek- 26 Ağustos tarihinde Kayseri Cezaevi'nden tahliye olduktan sonra; 1 Eylül'de memleketi Aydın/Söke'de, 26 Eylül'de de Ankara'da polisler tarafından kaçırılarak her türlü işkencenin yanı sıra elektrikli jupla dayak ve fiili olarak tecavüze maruz kalan Turgay Dalyan, son olarak 1 Aralık günü tekrar Ankara'da kaçırıldı.

19 Mayıs Stadi ile Gençlik Parkı arasındaki caddede yürüten Ford marka beyaz bir minibüsten inen 6 sivil polis tarafından dövülerek minibüse binmeye zorlanan Dalyan, slogan attı. Sloganı duyarak olaya müdahale eden bir şahıs, polisler tarafından dövülerek gönderildi. Zorla minibüse bindirilen Dalyan da, minibüste dövüldü.

Polisler Turgay Dalyan'ı minibüsle doluşturırken, sürekli nerede kaldığını, neler yaptığını sorarak, öldüreceklerini söylüyorlardı. En son ajanlık teklifi ettiler. Eğer bu teklifi kabul etmezse, Dalyan'ı öldüreceklerini söylediler. 3,5-4 saat sonra, Dalyan tarafından Elmadağ civarı olduğu tahmin edilen bir yere götürüp, ağzından kan gelinceye kadar dövüldü. Çınlıçplak ağaca bağlayarak gittiler. 15-20 dakika sonra geri gelerek elbiseleri geri veren sivil polisler, ajanlık teklifini düşünmesini söyleyip 2 Aralık günü Kızılay Postanesi önünde randevu verdiler. Turgay Dalyan, aynı gün yaptığı bir basın açıklamasıyla olayların gelişimini anlattıktan sonra şöyle dedi: "Söylediklerimi gün ve saane sosyalist basın muhabirlerini de yanıma alarak randevuya

Turgay Dalyan, "Faşist uygulamalara karşı hiç kimsenin sessiz kalmaya hakkı yoktur" diyor.

gittim. Muhabirlerin orada olduğun gören polis, randevu yerinden hızla uzaklaştı. Beni son kez aldıkları, bir dahaki sefere öldüreceklerini söylemeleri niyetlerini ortaya çıkarmıştı. Bundan sonra başıma gelecek her türlü olaydan devlet sorumludur.

Yaşadığım son olay da dikkate alınarak, tüm devrimci-demokrat güçleri duyarlı olmaya çağırıyorum. Bu tür faşist uygulamalara hiç kimsenin sessiz kalmaya hakkı yoktur. Onarumuzu çiğnetmedik, çiğnetmeyeceğiz. Sessiz kalmak onaylamaktır!" dedi.

"İdam Cinayettir"

İzmir/Özgür Gelecek- 4 Aralıkta İnsan Hakları Demeyeği İzmir Şubesi ve ÇHD İzmir Şubesi, İHD'de idam cezasına ilişkin birer basın açıklaması yaptılar. İHD yaptığı basın açıklamasında "Terörle Mücadele Yasası'nın son şekliyle basın ve yayın faaliyetlerinin dahi terör suçları kapsamına sokularak her türlü toplumsal muhalefet yöntemini terörizm olarak görmesi, ölümlü cezaların hukuki değil siyasi kararlara bağlı olarak gündeme getirildiğini gösteriyor," dedi. Basın açıklamasında "Bugün birileri alacak-

ranlıkta işlenecek cinayetlerin hesabını yapmaktadır. İnsan yaşamı üzerinde yapılan bu hesaplamalara sessiz kalmak suça ortak olmak demektir. Bir toplum olarak vicdanimizin lekelenmesini istemiyorsak bugün yaşama hakkına sahip çıkmalıyız," diyerek basın açıklamasını bitirdi. Aynı gün ÇHD'nin İHD'de yaptığı basın açıklamasında "İnsanlığın ulaştığı siyasal ve kültürel süreçte yaşam hakkı, gerek uluslararası kararlara, gerek iç hukuk normları ile gerekse etik tarafından

kutsal ortadan kaldırılamaz bir hak niteliğine kavuşmuştur," dedi. "Bugün idam cezası devletin taammüden adam öldürmesidir" diyen ÇHD'ler, idama şimdiye kadar hiçbir sonun çıkmadığını ve çözemeyeceğini de vurguladılar. Basına yaptıkları açıklamaları "Hukuk tarihine atılmış olan idam cezasının bizde tarihin çöplüğüne atılmı," şeklinde devam ettirerek duyarlı olan herkesi bu kampanyaya katılmaya, destek vermeye çağırıyor.

Partizan okurları Akgündüz direnişçileriyle dayanışmada

İstanbul/Özgür Gelecek- 10 Aralık günü, 40 günlük aşkın süredir direnişte olan Akgündüz bağirsak fabrikasının işçilerine Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik çalışanları ile okurları dayanışma ziyaretinde bulundular.

İşçiler, ziyaretçileri alkışlarla karşıladılar. Partizan, Yeni Demokrat Gençlik ve Özgür Gelecek adına işçilere hitaben yapılan konuşmada, bu düzenin baskı ve zorbalıklarına karşı, sınıf dayanışmasının artmasının patronları derinden rahatsız ettiği belirtilerek, "Bugün işçi sınıfının mücadelesi ekonomik mücadeleyle sınırlı kalmamalı, ilkimizdeki demokrasi ve özgür geleceği yaratmanın da mücadelesi olmalıdır. 'Kitle Sendikacılığı', 'Çağdaş Sendikacılık' adları altında ortaya çıkan reformist sari sendikal anlayışların maskesinin düşürülmesi, diğer yandan da gerçek sınıf sendikacılığı temelinde ihtiyaç duyulan yapıların yaratılması gerekir. Amak elimiz kolumuz bağlı oturamayız. Ya sesimizi yükselterek, sıkılı yumruğumuzu balyoz gibi egemenlere indiririz, ya da suskun kalarak bu kölelik düzenine boyun eğeceğiz" dendi. Sosyalist basın olarak işçilerin bu direnişlerini yakından izlediklerini ve desteklediklerini açıklarken, "mücadeleniz mücadelemizdir, başarınız işçi sınıfının başarısıdır" denildi ve mücadelelerinde başarılar dendi. Akgündüz direnişçileri, "Yaşamın İşçilerin Birliği", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yanıldılar, bu temennileri...

8 aydır direnişte olan Küçükçekmece Belediyesi işçileri de ziyarete gelmişlerdi. Onlarda işçilere başarılar dilediler ve hep birlikte hayaller peşinde Türküler söylendi. Sınıf birliğinin sıcak kaynaşması yaşanıyor. İşçiler alkışlarla uğurlandılar destekçilerini.

Akgündüz Sanayi Ürünleri Dış Ticaret Limited Şirketi'nde çalışan işçiler, sınırlı koşullarına ve işverenin hak gasplarına karşı örgütleniyorlar. Bu örgütlenmenin bedeli işten atılma, jandarma dipçisi ve benzeri baskılar.

İkielli-Halkalı'da bulunan fabrikada, kısa bir süre önce sendikal çalışmaya yürütüyorlar. Birçok işçi

Partizan okurları, işçiler tarafından alkışlarla karşılandı.

sendika kavramından habersiz olduğu için, Akgündüz'de birkaç sınıf bilinçli işçinin çabalarıyla örgütlenme başlıyor. Bir buçuk ay gibi kısa bir sürede, DISK-Deri-İş sendikasına 90 işçi üye oluyor. Gizlilik içinde sürdürülen sendikal örgütlenme çalışmalarını bu süreçte işveren öğreniyor ve "İşçilerin tepkisini ölçmek için" 6 işçinin çıkışını veriyor. Tam Cumhuriyet bayramı nedeniyle 4 günlük tatilin başladığı günden bir gün önce böyle bir girişimde bulunuyor. Tatilden sonra 1 Kasım günü bunu öğrenen işçiler, yemek boykotu yapıyor. İşveren aynı gün 2 işçiyi tekrar işe almak zorunda kalıyor.

Akgündüz'de çalışan işçilerin deneyim ve kariyerleri güydikleri iş çölünün rengiyle ayrışmış. Usta-başlar beyaz önlük giyiyorlar. Kalfalar mavi, çaraklılar kırmızı... İşçiler ustabaşılara "beyazönüklük" diyorlar. İşe tekrar alınmayan iki işçi emekli işçiler olduklarından çıkışlarını alarak ayrılıyorlar. Diğer ikisi "Beyazönüklük" ve sınıf bilinçli. Bu iki işçi işe tekrar alınmalarına rağmen, işyerlerini terketmiyorlar. İşveren İsmail Akgündüz'ün mali müşavirliğini yapan M. Ali Eren bölge jandarmasıyla dolduruyor işyerini. İşçiler tümüyle işi bırakarak

fabrikanın bahçesine iniyorlar. O sırada fabrikaya sendikacılar geliyor. Gözetilmek istenen iki işçiyi jandarmaya vermeyen sendikacılar, "işçilerin yerine bizi götürün" diyorlar. Fırlı bir işgal görmeyen, "teröristlere" rastlamayan jandarmalar, işçileri bırakıyorlar. O gün işçiler bu olaydan sonra tekrar işbaşı yapıyorlar. Ama yemek boykotu iki gün sürüyor. İş yavaşlanıyor, üretim %50 civarında. İşveren 3 Kasım akşamı 17 işçiyi, iş yasalarının 17. maddesine dayanarak işten çıkardığını açıklıyor. Tabii ki 40 civarında jandarma gözetiminde buna iltebiliyor işçilere. Atılan işçileri isteyen jandarmaya "Hepimizi götürürseniz ancak alırsınız" diyerek vermiyor işçiler. Tabii bu sırada jandarma dipçisiyle "tanışıyorlar". İki işçi ağır yaralanıyor.

LOKAVT UYGULAMASI DİRENİŞİ KIRAMADI

Gazetemizin 16. sayısında olay cereyan ettiğinde yer verdiğimiz Akgündüz bağirsak fabrikası, Türk-Alman işbirliğiyle kurulmuş tamenin dış ihracata dayalı üretim olan bir fabrika. Ameliyat ipliği, salam kalıtı, sucuk üretiminde ABD, Rusya ve

Çin pazarlarına hakim olan fabrikada, 40 günü aşkın bir direniş yaşanıyor. 1 Kasım günü başlayan, işten atılmalar, 6 Kasım günü, işveren vekili Av. İsmail Ayalp aracılığıyla bütün işçileri süresiz izne çıkardığını açıklamasıyla son buluyor. İşverenin bu direnişi onatmadı kaldırmak, işyeri işgalini engellemek için yaptığını söylüyor işçiler. İşverenin oyunu oldukça açık. İşçiler 3 gün işe gelmeyince otomatikman 17. maddeden atılacağı düşüncesiyle bu yolu seçiyor işveren. İşverenin oyununa gelmeyen işçiler yuhalarla, alkışlarla olayı protesto ederek bahçeye iniyorlar. Bunun yasadışı bir lokavt olduğuna belirten işçiler işyerini terketmiyor. O gün yağın şiddetli yağmur da beklenen fabrikayı terketmek düşüncesi hiç geçmiyor okullarından. Bu ısrarla bekleyiş işverenin vekilini fabrikaya çağırmasını sağlıyor. Çünkü işveren "aşkın ve perişan." Bir işçi "korkudan aklı başından gitti" diyor ve işverenin de böyle bir işçi direnişiyse ilk kez karşılaştığını söylüyor. Vekil Ayalp'ın işçilere açıklaması şu oluyor: "Bu süreçte işveren birşey yapamıyor. Evlenize dağıtın da sağlıklı düşünün." Amacı fazla hasar olmadan işçileri dağıtmak. İşçiler bu yasadışı lokavta karşılık mahkemeye başvuracaklarını vurgulayarak ayrılıyorlar oradan. İkinci gün fabrikasının önüne gelen işçiler içeri alınmıyor. "Herhangi bir taşkonuşa karşı jandarma" getiriyor işveren Akgündüz. İşçiler normal çalışma saatinde ayrılıyorlar işyeri önünden. Sabah 13:00, Akşam 8:00 arası işyeri önündeler... Partizan dergisi çalışanları direnişçilere bir cadut vererek dayanışıyor. Cadut işyerinin önündeki alana kurulan işçiler, direniş coşkusu ve heyecanından birşey kaybetmemişler. Her Cumartesi günü fabrika önünde günlük düzenliyorlar. Sendikacılar geliyor, türküler söylüyor, eylemliliklerini değerlendiriyorlar. Akgündüz direnişçileri bir çok halk türküsünün sözlerini de değiştirmişler. "Akgündüz türkülerde yayacak arık" diyor bir işçi neşeye. Eylemciler, kendilerini ziyarete az insanın geldiğini söyleyerek, moral için sınıf dayanış-

ması beklediklerini ifade ediyorlar.

İsmail Akgündüz, bu arada bütün işçilerin evlerine 13. maddeden iş haklarının feshedildiğini, tazminat haklarını alabileceğini belirten bir yazı gönderiyor. Sendikaya üye olmayan işçileri işyerine getirerek, çıkışlarını böyle bir oyunla veriyor. Bu arada 30 işçinin daha çıkışının verildiğini söylüyor işçi temsilcisi Hüseyin.

İsmail Akgündüz 17. maddeye dayanarak 38 işçiyi daha çıkarıyor. Hedef: "Örgütlü birliği devredişti bırakmak." İşveren örgütlü işçilere şu çağrısı yapıyor: "Çıkışlarımızla birlikte bütün haklarımızı vereceğiz." Şimdiye kadar 230 işçiden 60'ı çıkışını alarak ayrılmış. "Aile baskısından", "sorumlulukları ağır", "çoğunluğa çocuktu" diyor ayrılanlar için işçiler.

İşçi temsilcisi Hüseyin Palancı eylemliliklerini şöyle değerlendiriyor: "Sendika örgütlülüğü işyerinde sağlamakta kararlıyız. Sendikaya yetki belgesi için çalışacağız. Bugüne dek topladığımız bağışlarla dayanışıyoruz." İşçiler kendi olanaklarıyla evlerine gidebilmek için servis sağlamışlar kendilerine. İşçi temsilcisi Hidir "İşverenin hesabı şu, iş günü dışında daha fazla dayanamayıp çekip gideceğiz. Ama biz girmeyeceğiz" diyor. Direniş sürdürmekte kararlılar... Ziyaretçilerini kadınlı, erkekli elele halay çekerek, türkülerini söylüyorlar. Bir çok işçi böylece bir direniş ilk kez yaşıyor. 16 yaşında bir işçi "iyi bir ders olacak" diyor öğrendikleri için. İşçiler işverenin örgütlenmelerinden doğan korkusunun nedenlerini iyi kavramışlar. Bir kadın işçi "Bundan böyle örgütsüzlük yok" derken, bir işçi temsilcisi, "Sınıf bilinciyle hareket etmek gerekiyor. Bu düzenin sendikalarından da bize hayır olmaz" diyor. Hacer İçen adlı işçi halay çeken arkadaşlarına alkışla tempo tutarken "Direniş kendi adıma sonuna dek sürdürmekte kararlıyım. Arkadaşlarımla dayanışarak paylaşmayı öğrendim. Birliğimizi oluşturup kazanacağız." diyor.

Abdurrahman MERAL

Modern revizyonist çizgiden kopup, Öncünün görkemli yürüyüşünde saftutan Abdurrahman Meral yoldaş ölümsüzdür

Özgür Gelecek
PARTIZAN
Yeni Demokrat Gençlik

Çorlu tabakhanelerinde polis-işveren elele

İstanbul/ Özgür Gelecek- '93 yılının ilk aylarında Çorlu'da bulunan deri fabrikalarında başlayan, sendikal örgütlenme hızla gelişiyor. Deri-İş sendikasında örgütlenen deri işçileri, yaz aylarında sağlıklı çalışmaya koşulları ve ağır sınırlıya karşı direnişler başlatıyorlar. Ağustos ayının başlarında toplu sözleşme sürecine girildiğinde 7 fabrikada anlaşma sağlanıyor. Direnişte olan Erlüks Deri fabrikası işvereni Şahin Eroğlu yürürlük itibarıyla sözleşmeyi imzalamıyor. Bunun üzerine sendikal örgütlenmenin olduğu işyerlerinin tümünde bir saatlik iş bırakma eylemi yapılıyor. Erlüks Deri'nin patronu herhangi bir gerekçe göstermeden bir işçiyi işten atıyor. Tabii bu bir "yoklama". Amaç: işçinin tepkisini ölçmek. Bunun neticesinde işçiyi dağıtmak. Böylelikle direniş sona erdim.

Ardından iş yasalarından 17. maddeye dayanarak, 38 işçinin iş hakkının feshetme yoluna giden işveren Eroğlu, polisle de işbirliği yapıyor. Ve direnişte olan 4 öncül işçinin evlerinde arama yapıyor. 10 Kasım gecesi gözleri bağlanarak götürülüyorlar bilinmeyen yerlere... Bu işçiler sınıf bilinçli... Yani Ahmet Özer, İsmet Aydoğdu, Ali Çivi ve Muammer Mutlu adlı işçiler tesadüfen seçilmiyor. Fabrikada işçi temsilcisi olan Muammer Mutlu olayı şöyle anlatıyor: "Gece saat 01.00 civarında evime iki mi-

nibüs dolusu çevik kuvvet ile sendika masasından olduklarını söyleyen, polisler geldi. Beni Sağlık Mahallesi Karakolu'na götürdüler önce. Yalnızdım. Oradan mahallede yakılmış bir araba vardı, onun yanına götürüp, "sen bunu yaptın, arabanın sahibini tehdit ettin, itiraf et" diyerek baskı yaptılar." Yanan araba, Erlüks'te çalışan Bulgar göçmeni olan bir işçinin arabası. O oldukça eski bir araba olduğunu söylüyor işçiler. İşverenin polisle ve bulgar işçiyi bir anlaşma yapıp "arabayı komple için yaptığını" belirtiyor işçiler. "Zaten ardından gelişen olaylar bunun somut kanıtı."

"ÇIKIŞLARINIZI ALIRSANIZ, TEMSİLCİLERİNİZ SERBEST"

Karakola tekrar götürülen Muammer Mutlu'nun gözleri bağlanarak "bilinmeyen bir yer" götürülüyor. Mutlu "Arabada sürekli beni döverek, tehdit ediyorlardı. Terörle Mücadele olduğunu sanıyorum, orada bana işkence yaptılar" diyor. Ardından diğer üç işçiyi de oraya getiriyor polisler. "Elektrik, kaba dayak, yerde tekmeleme" gibi işkencelere maruz kalıyor işçiler. "Yakılan arabamız suçunu üzerlerine almaları için işçileri tehdit ve işkencelerle, gözleri kapalı olarak ifade imzalatıyorlar. İşçiler daha sonra tutuklanarak, Çorlu Kapalı Cezaevi'ne gönderiliyorlar.

Öncü işçilerin cezaevinde olduğu süre içinde işveren planın diğer bölümünü uygulamaya alıyor. İşçilerle diyalog için bir arabulucu getiriyor işveren. Fabrikada çalışan hiç kimse tanıyıyor bu arabulucuyu. Nerden geldiği bilinmez biri... İşçilere önderlik eden 4 işçi olmadığından işveren "arabulucu" aracılığıyla işçilere, "1 Aralıkta kadar çıkışınızı alın. Yoksa temsilcileriniz sizin yüzünüzden içeride kahırlar" diyor "Eğer çıkışınızı alırsanız, temsilcilerinizi hapisten kurtaracağım" sözleriyle işçiyi kandırıyor işveren, böylelikle direniş kırıyor. İşçiler çıkışlarını alarak ayrılıyorlar işyerlerinden.

Şimdi Erlüks Deri fabrikasında örgütlü işçi yok. İşveren işçilerin deyimleriyle "mafya" Fabrikasına Van'dan, Muş'tan kültür düzeyleri oldukça geri olan bilinçsiz işçiler getirmiş. İşveren bu işçilere "silah" dağıtmış. Yani Erlüks işçileri silahlı doluyor. Erlüks'te usta olan Süleyman, bir süre önce arkadaşına birahane silahını çıkararak götürüyor. Birahane çıkışında havaya birkaç el atesde eden Süleyman'ı polisler karakola götürdüğünde, Sağlık Mahallesi sakinleri ve işçiler olaydan haberdar oluyorlar.

"KİMİ KİME ŞİKAYET EDİYORSUNUZ?"

2 Aralık günü savcılığa çıkarılarak, tahliye edilen dört deri işçisi o

günden sonra polis tarafından sürekli takip edilecek, tehdit ediliyor. "Buradan gitmezsen yine işkence yaparız, öldürürüz, süründürürüz" sözleri "emniyetimizden sorumlu polislerin" deri işçilerine söyledikleri... Çorlu tabakhanelerinde sendikal mücadele sürdüren herkes aynı baskıyla karşı karşıya...

İsmet Aydoğdu, Muammer Mutlu, Ali Çivi ve Ahmet Özer adlı dört işçi, bu tehditlere karşılık Çorlu Cumhuriyet Savcılığı'na başvuruyor. Savcılıkta suçsuz bulunup beraat etmelerine rağmen, polisler tarafından sürekli takip edilip, sürekli tehdit edildiklerini belirten işçiler, herhangi bir olay cereyan ederse kendilerine bir şey olmasını ve zor durumda kalmalarının önlenmesini talep ediyorlar başvuru dilekçelerinde. Cumhuriyet Savcısının "Asayiş Büro Amirliği"ne gönderdiği işçilerin dilekçesi kabul edilmediği gibi, kapıdan içeri dahi alamıyorlar. Oradan biri "KİMİ KİME ŞİKAYET EDİYORSUNUZ?" diyerek, "Asayiş'in kime hizmet ettiği"ni de ortaya koyuyor. O yetmiyor muş gibi dilekçeyi de yırtmak istiyorlar...

İşçi Muammer Mutlu, baskıların kendilerini yıldırılmayacağını, susmanın kölelik olduğunu vurgulayarak, sendikal örgütlenmeye devam edeceklerini söylüyor ve "Bizim için mücadelenin sonu olmaz, mücadeleye devam edeceğiz" diyor.

TİKKO gerilla birlikleri, Dersim'de sabit askeri merkezlere yönelik saldırı eylemlerini yoğunlaştırdı. Karakollardan sonra bölük merkezleri de roketlerin hedefinde. Gerilla artık kışın da savaşıyor

Son bir ay içinde Dersim 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı'na bağlı TİKKO Birlikleri TC'nin askeri merkezlerine yönelik saldırı eylemlerine üç yeni halka ekledi. Bu kez roketlerin hedefinde özellikle bölük komutanlıkları vardı. İki yıldan beri Hozat ve Ovacık başta olmak üzere Dersim'in hemen her ilçesindeki birçok karakol merkezine imha ve taciz niteliğinde saldırılar yapan, ayrıca hareket halindeki asker ve konvoylara yönelik imha eylemleriyle etkili olan, geçeden çok gündüz vuran ve devlet güçlerinin gece gibi gündüz hareket kabiliyetini de son derece sınırlandırıp nerede ise arazi operasyonlarına hiç çıkamaz duruma getiren, yani onları kendi merkezlerine çakıp çıkıştıran ve karakol binalarını savunma temelinde mevzi yerlerine hapseden TİKKO gerilla güçleri, bu yoğunlaşmış saldırı taktiklerini daha büyük merkezlere ve mevzilere yönelik son eylemleriyle biraz daha geliştirip boyutlandırdı. Kısa aralıklarla ard arda gerçekleştirilen Dest (Ge-yüksuyu), Sirtikan (Yükeldi) ve Tornova eylemleri bölgede geniş yankılar yaparken, kış ayında ve kar altında sürdürülen böyle bir eylemlilik, artık gerillanın barınaklara çekileceği düşüncesiyle alışılmış rahatlığın içine giren TC güçleri üzerinde ayrı bir şaşkınlık, panik ve endişe yaratıyor.

GERİLLADAN DEST'E GÜN-DÜZ BASKINI

Dest Bölük Komutanlığı'na yönelik göz saldırı eylemini, iki roket ve bir makineli tüfek grubuyla, üç koldan düzenleyen TİKKO mntika birliği, saldırıya yonelediği sırada Bölükten yapılan ve sonradan eğitim amaçlı olduğu anlaşılan atışları, kendine yönelik sanarak makineli tüfek ateşini erken açmak zorunda kalması ve roketçi grupların da ancak birini kendi noktasına yetiştirip yakın saldırıyı tek yönden yapabilmesiyle planlananndan biraz farklı ve nispeten düşük imha boyutunda kalan eylemi, yine de oldukça başarılı bir

şekilde gerçekleştirdi. Bundan bir süre önce PKK güçlerinin aynı bölük komutanlığına uzaktan taciz ateşi yapmış olması nedeniyle, her zamankinden daha sıkı önlemler alan ve daha ciddi saldırı olasılığına karşı teyakkuz halinde bulunan Dest Bölük Komutanlığı gibi önemli bir merkeze yönelik bu saldırının, tam yönelme sırasında hesap dışı karşılaşılan ve ilk anda mahiyeti anlaşılamayan yoğun ateşe rağmen planlanan biçimine en uygun şekilde yarınca-insiyatilerle gerçekleştirilmesi, olumsuz etkiler altında tereddütsüz hareket ve kararlı vuruşun iyi bir örneğini verdi. Ateş altında tel örgüleri kadar yaklaşmayı başaran roketçi grubunun salladığı iki roket mermisinden biri Bölük binasına isabet ederek hasar vordürken, gerillanın makineli tüfek grubu Bölük binasına ve mevzilerine yönelik yoğun ateşini bir buçuk saat kadar sürdürdü. 22 Ekim günü akşamı doğru gerçekleşen bu saldırı, Bölükten yapılan makineli, uçak savar, GTT ve Havan ateşleriyle büyük bir muharebeye dönüştü ve gerilla birliği hiç kayıp almadan çekilirken bölükten yapılan havan atışları akşam saatlerine de yayılarak devam etti. Yerel kaynaklar bu çatışmada Dest Bölüğü'nün yedi kayıp verdiğini bildirdi. Dest mntikasında halka yönelik azgın saldırılarıyla ünlenmiş olan Bölük Komutanı Ust-Tağman, kitlelerin istemi doğrultusunda gerçekleştirilen bu güçlü saldırıdan sonra ayağını denk almaya başladı. Tiplik bundan önce her gün yol arama yapan ve yolcuları taciz eden Halburu Karakolu gibi Dest Merkezi'nin de hizaya gelip faaliyetini sınırladığı ve yumuşadığı öğrenildi.

Bölgede son dönem devrimci güçlere ve halka karşı düşmanca saldırı hareketleri geliştiren, gücünün esasını zora dayalı otorite geliştirme temelinde sivil halka karşı kullanan, devlet güçlerine ve özellikle askeri hedeflere yönelimi gayet sınırlı kalan, daha çok kendisinin zararlı çıktığı bir Yeşilyazı eylemi dışında birkaç karakolu rahatsız etmekten öteye gidemeyen

TİKKO güçleri beyaz orduya darbeler vurarak kurtarılmış alanlar yaratma yolunda halka umut veriyorlar.

PKK ise, bizzat eyalet sorumlusunun ağızından TİKKO'nun Dest eylemini "çok nitelikli bir saldırı" olarak değerlendirip hakkını teslim etmekten kendini alamazken; "Ancak, bunun üzerine yatacaklar" şeklinde yine de anti-propaganda yürütmeyi ihmal etmedi. TİKKO gerilla birliklerinin bunu izleyen eylemler devlet güçlerine şaşırtıcı darbeler vurmaya devam ederken PKK'nın "onlar savaşıyor, halkın sırtından asalakça geçiniyor" gibi karalama çabalarını da tekrar tekrar tekzip edecek.

TİKKO'NUN SIRTIKAN'A GÜN-DÜZ KUŞATMASI

Dest'ten yirmi gün sonra 12 Kasım öğle saatlerinde Sirtikan Karakolu'na yönelen TİKKO güçleri geniş arazinin hakim tepelerini tuttuktan sonra Karakol'un savunma mevzilerinin bulunduğu en yüksek tepeye saldırı grubunu çıkartarak boş bulunan bu hakim tepeden, daha düşük seviyedeki bir başka mevzi tepesinde sabahtan tespit edilmiş olan Karakol askerini makineli ve otomatik tüfeklerin yayılım ateşine tuttu. Yağmurlu bir gün olması nedeniyle mevzi-

lerinde üşüyen karakol güçlerinin ısınmak için açıkta ateş yap-kup önünde toplandıklarını keşfederek, bu gündüz manevrasını ve saldırısını gerçekleştiren TİKKO gerilla birliği, buradaki toplu ve canlı hedef büyük ölçüde imha ettikten sonra, Hozat merkezinden gelmesi muhtemel takviye güçlerine ayrıca darbe vurmaya için ana yola pusus attı. Ayrıca geniş alanı denetim altında tutmaya devam etti. Mevzi yerinde yaşanan duruma rağmen karakol güçleri araziye çıkamadı. Yalnızca çevreyi havanlamakla yetindiler. Karadan ve havadan takviye de gelemedi. Akşamı kadar tuttuğu yollar-dan geçen sivil araçları durdurup eylemin propagandasını yapan TİKKO gerilla güçleri, telsizle temas kurduğu Sirtikan ve Hozat güçlerine meydan okuyarak karşı cepheden zaten yeterince parık yaşayan düşman güçlerini tam anlamıyla felç etti. Saldırı düzenlenen mevzideki askerlerden üçünün vurulduğu Hozat'tan yayılan söylentilerden anlaşılabilir bir şekilde her zaman olduğu gibi bu eylemin ve kayıplarının da devlet tarafından resmi açıklaması yapılmadı. Ancak, sonucu ne olursa olsun bu gerilla eylemleriyle karakol güçlerini artık mevzilerinden bile çıkamaz hale getirdi. Ve karakolları savunmakla görevli grupların kendilerini savunamaz bir duruma düşürülerek günden güne daha huzursuz, daha hareketsiz, daha etkisiz kıldığı bir gerçektir. Bunun bir adım ötesinde daha büyük vuruş gücü ile karakolları imha etmeyi ve küçük birimleri stratejik tepelerden sökülüp atmayı hedefleyen TİKKO güçleri, devlet güçlerinin hareket kabiliyetini sıfıra yaklaştırmayı ve denetim ağını büyük ölçüde işlevsiz kılarak, kurtarılmış alanlar yaratma yolunda halka umut veriyordu.

TORNOVA'DA GERİLLANIN KURT TAKTİĞİ

Bu eylemden birkaç gün sonra kar yağışı başlamış ve Dersim Bölgesi artık kışa girmişti. Devlet güçleri ve askeri merkezleri alışılmış şekilde gerillanın ilk karla birlikte barınaklara çekileceğini sanırken TİKKO gerilla birlikleri bir dizi mntikada faaliyet ve eylemliliği sürdürme perspektifiyle yeniden düzenle-

nerek harekete geçirdi. Ovacık mntikasında her yeri kaplamış kar üzerinde hareket eden ve eylem arayışı içinde olan TİKKO güçleri, 25 Kasım günü Tornova çevresinde hareketli hedefler yakalama çabasıyla birlikte, bölük merkezinin keşfini yaptı. Öğleden sonra kar yağışıyla birlikte çöken sis bulutlarını iyi bir avantaj olarak değerlendiren TİKKO gerilla birliği, üç grup halinde eyleme yöneldi. Makineli tüfek grubu bölük binasına ve çevre araziye hakim mevzideki yüksek sirtıklardan birini alırken, roketçi grubu daha aşağıda hemen bölük binasının karşısındaki savunma mevzilerinin bulunduğu küçük tepeye yoğun sis bulutları içinde kurt dalışıyla inerek, düşman mevzilerine yerleşti ve görüş mesafesinin biraz açılması üzerine gök güllüsü gibi roket mermisini bölük binasına salladı. Bunu, makineli tüfek ve otomatik silahları ateşi izledi. Bir anda neye uğradıklarını şaşırarak devlet güçleri, hemen karşılık veremedikleri gibi, ilk uçaksavar ve havan atışlarını, yaşadıkları çok ve şaşkınlık sonucu, ters istikametten yankı yapan tepelere yaptılar. Yarım saat kadar karşılıklı devam eden ve çok geniş alanda yankılanan silah sesleri akşam saatlerinde bölükten yapılan tek tarafı gelişi-güzel havan atışıyla devam etti. Telsiz konuşmalarından bölüğün yemekhanesine isabet ettiği tahmin edilen roketin, ne derece hasar verdiği ve ayrıca kayıplarının ne olduğu henüz öğrenilemedi. Önemli mesajları telsizde açık muhabereye konu etmeyen TC güçlerinin, yine burada da kamuoyuna hiçbir açıklama yapmalarını olağandı. Fakat Tornova nezdinde bütün düşman merkezlerinin bu şok edici saldırıyla sarsıldığı, artık kış döneminde her an saldırı beklentisi içinde huzursuz hale geldiği ve özellikle yağışlı-dumanlı havalarda daha çok tedirgin olup mevzilerinde donma pahasına da olsa kendilerini korumak için her an teyakkuz halinde bulacakları ve rahat yüzü göremeyecekleri bir durum ortaya çıktı. Tornova saldırısının 1986'da TKP/ML Konferans delegelerinin şahid düştüğü haftaya ve aynı mntikaya denk getirilmesi ise, hesap sorma niteliğinde ayrı bir önem arz etti.

TİKKO birliği öğleden sonra kar yağışıyla birlikte üç grup halinde eyleme yöneldi.

BAŞKAN MAO'NUN 100. DOĞUMYILDÖ

Markssizm - Leni

ACIKLAMA: 26 Aralık'ta Mao Zedung yüz yaşına giriyor

Tüm dünya proletaryası ve ezilen halkları Mao'nun 100. yılını en muhteşem ve en görkemli bir şekilde kutlamaya hazırlanıyor. Dünya gericiliğine ve emperyalizme karşı yenilmez Maoizm silahıyla donanıyor.

Bu sayımızda dünya komünist partilerinden bazılarının, birbirini tomamladığını düşündüğümüz MLM değerlendirmelerini siz okuyucularımıza sunuyoruz.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/ MARKSİST-LENİNİST (TKP/ML):

Enternasyonal proletaryanın devrim bilimi neden MLMZD olarak adlandırılmamalıdır? Niyet ne olursa olsun, ML/MZD formülasyonunu kullanmak, Mao'nun katkılarını yeterince ağırlık vermeyi beraberinde getirmektedir; Mao'nun katkılarını Marks'ın, Lenin'inin katkılardan daha az önemli görmektir. Ancak gelinen aşamada Mao'nun katkılarının Maks'ın, Lenin'in katkılarını ile eş değerde olduğu, aynı önemde olduğu, aynı seviyede olduğu açıktır. İşte esas olarak bu nedenden dolayı devrim bilimi MLMZD olarak

adlandırılmamalıdır.

Ülkemizde Mao Zedung'un en tutarlı savunucuları olarak bizler, proletarya partisinin aynı zamanda BPKD'nin ürünü olduğumuzu da açık bir şekilde belirtmekteyiz. O halde biz dünyamıza ve ülkemize büyük bir alt üst oluşturma taktik olduğu, Ulusal Komünist Hareket'in önderlik sorunu yaşadığı günümüz koşullarında, Mao'ya gereken ağırlığı vermek onun önemini keşfetmekten başlayarak kavramak, kavratmak, onu hak ettiği düzeye yerleştirmek gibi son derece tayin edici görevlerle karşı karşıya olduğumuzu gözden yitirmeliyiz.

Markssizm-Leninizm-Maoizm

Mao'nun en büyük katkısı, proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesidir. Bu katkının komünizme geçiş konusundaki temel tahlili ve bu tahlile rehberlik eden temel metodoloji evrensel olarak geçerlidir. Bir bütün olarak bakarsak Maoizm, Marksizm-Leninizm'in nitel bir gelişmesini temsil eder. Demek ki Marksizm-Leninizm-Maoizm, "Bütünsel bir felsefe ve siyasi teori, aynı zamanda yaşayan, eleştirel ve sürekli gelişen bir bilimdir. Marks, Lenin ve Mao'nun düşüncelerinin nitel bir toplama değildir. (ne

de onlar tarafından benimsenen ve savunulan tek tek her özgül görüş veya politika ya da taktik, hatasız olmuştur). Marksizm-Leninizm-Maoizm "Marks'ın kurduğu gündün bugüne komünist teorinin eriştiği gelişmenin, özellikle de kaydettiği ileri doğru nitel kopuş hareketlerinin bir serisidir." İşte bu sebepten dolayı ve bu anlamda Lenin'in Marksizm hakkında söylemiş olduğu gibi Marksizm-Leninizm-Maoizm herşeye kadirdir, çünkü doğrudur.

PERU KOMÜNİST PARTİSİ (PKP):

Markssizm-Leninizm-Maoizm'i uygulamak demek Peru toplumunu devrimci şiddet veya devrimin şiddeti ile değiştirmek/dünyayı değiştirmenin ve iktidarı almanın biricik yolu olduğunu kavramak/proletaryanın temsilcisi Peru Komünist Partisi önderliğinde ve özellikle köylülüğe dayanan halk savaşının gerekliliğini kavramak/ basitten kamaşağa ve kırdan kente gelişen bir savaş yapmak/ kırdan şehirleri kurtarılmış alanlarla kuşatmak ve böylece demokratik devrimi Halk Cumhuriyeti'ni kurarak sonuçlandırmak/ sosyalizme giden en büyük zafere, Kültür Devrimi'ni izleme/

mek/ proletaryanın çelik disiplini ve sınıf şiddetini ta ki tüm insanlığın özgürlükler ülkesi, ihtisamlı komünizme varana kadar kullanmak demektir.

Markssizm-Leninizm-Maoizm, proletaryanın evrensel ideolojisidir. Enternasyonal proletarya; tarihteki son sınıf, diğer sınıflardan sınıf çıkarları itibarıyla keskin hatlarla ayrılan bir sınıf, insanlığın en büyük hedefi komünizme götüren önder sınıftır. Komünizm ki, sömürülenin ve sömürmenin olmadığı, ezilenlerin ve ezenlerin olmadığı, sınıfsız, sınırsız, partisz, demokrasiz, silahsız ve savaşız, "en büyük armoni" içindeki toplumdur...

Markssim-Leninizm-Maoizm, özellikle de Maoizm...Yüceltilecek, savunulacak ve uygulanacak olan budur. Maoizm hakkında şunların altını çizmek isteriz:

1. Teori. Marksizm üç tamamlayıcı unsurdan oluşur: Marksist felsefe, Marksist ekonomi-politik ve bilimsel sosyalizm.

Marksist felsefe alanında, Başkan Mao, diyaloglu esaslı bir biçimde geliştirilmiş, çelişki yasasının en temel ve köklü yasa olduğunu göstermiş, pratiğin teoriye, teorinin pratiğe, tekrar teoriye ve tekrar pratiğe nasıl dönüştüğünü en iyi bir biçimde açıklamıştır.

Marksist ekonomi-politik alanında, üretici güçler revizyonist teorisini yerlebir etmiş, siyasetin ekonomiye ve herşeye kumanda etmesi gerektiğini belirtmiştir. Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinin farklı farklı feodal sistemlerinin ve bürokrat kapitalizmin nasıl tahlil edileceğini, yine Başkan Mao göstermiştir. Sovyet ekonomisini eleştirerek, ağır sanayi-hafif sanayi-tarımın bağlı gelişimini en iyi şekilde açıklamak, ağır sanayiye ağırlık verme politikasını mahkum etmiştir. Büyük ileri atılan, bize çok şey öğretmiştir.

Bilimsel sosyalizm konusunda Başkan Mao, ekonomik, politik ve ideolojik planda nitel katkılar sunmuştur. Örneğin iktidarı almak için devrimci şiddetin şart olması, istisnasız olmayan evrensel bir yasadır. Devrim, bir sınıfın diğerinin yerini şiddet kullanarak alması demektir. "İktidar namusunun ucundadır" sözü O'na aittir. O, sosyalizm içerisinde de sınıf mücadelesinin sürdüğünü bütün açıklığıyla ortaya koymuştur. Sosyalizmde de proletarya ile burjuvazi, sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadele uzun bir süre devam eder. O'nun en önemli katkılarında biri de proletarya diktatörlüğü altında Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni sürdürmeyi söylemesi ve bunu uygulamasıdır.

2. Yeni Demokrasi. Başkan Mao'nun en büyük katkısıdır. Çağımızda burjuvazi tarihsel misyonunu yitirmiştir. Ve onun yapamadığı demokratik devrimi, yeni tipte bir devrim olarak sadece ve sadece proletarya yapabilir. Yeni demokratik devrim demek, yeni ekonomi, yeni politikalar ve kültür ve aşıktır ki bir elde silah eski düzeni yıkarak yenisini inşa etmek demektir. Bu, dünyayı değiştirmenin tek yöntemidir. Sonuç olarak bu devrim, sosyalizme varmak için yüklenildiği ödevleri başarıyla içerisinde yerine getirecektir. Bizim gibi ülkelerde bu aşama geçilmeden sosyalizme varılmaz.

3. Üç silah. Bunlar Parti, Ordu ve Birleşik Cephe'dir. Bunların üçü de, savaş ortamında ve kurtarılmış alanların silahlı halk kitleleri tarafından yaratılmasıyla ve savunulmasıyla inşa edilecektir.

Parti yeni tipte bir partidir. Başkan Mao, parti içerisindeki iki çizgi mücadelesini bütün açıklığıyla ortaya çıkararak, proletaryanın uyumlu olması ve iktidarı elinde tutması gerektiğini belirtmiştir. Ordu yeni tipte bir ordu. Devrimci ordu hem savaşan, hem tireten, hem de kitleleri harekete geçirebilen bir ordu. Yani parazit bir ordu değildir. Birleşik Cephe ise işçi-köylü ittifakıyla ve proletaryanın ideolojik hegemonyası altında inşa edilecek. Komünist Parti tarafından proletarya iktidarı için yaratılacak olan ve ona hizmet eden bir cephe'dir.

4. Halk savaşı. Uluslararası proletaryanın askeri teorisidir. Bu teori Başkan Mao tarafından inşa edilmiş ve uygulanmıştır.

5. Büyük Proleter Kültür Devrimi.

6. Dünya devrimi. Bu, tek tek ülkelerde devrim yaparak sonunda tüm dünyada proleter devrimlerin zafere ulaşp komünizme yürütmesi demektir.

7. Üstyapı, ideoloji, kültür ve eğitim alanında yaptığı katkılar.

Bugün açıktır ki Gorbaçovcu, Dengçi, Alıncı veya Kastrocu revizyonistler, Maoizm'e saldırmaktadır.

NÜMÜNDE DÜNYADAN ÇEŞİTLİ KOMÜNİST PARTİ VE ÖRGÜTLERDEN

nizm - Maoizm'e bakış

Komünistler Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, özellikle Maoizm'i yüceltmeli, savunmalı ve uygulamalıdır. O, enternasyonal proletaryanın bayrağıdır. O zafere giden biricik yoldur.

PURBA BANGLA PROLETARYA PARTİSİ (BANGLADEŞ) (PBSP):

2. Dünya Savaşı'ndan bu yana dünyadaki değişikliklere rağmen, Başkan Mao tarafından yaratılan ve güzergahı çizilen halk savaşı yolunun, geçmişte olduğu gibi bugün de ezilen ülkelerde Yeni Demokratik Devrim'in zafere ulaşması için tayin edici öneme sahip olmaya devam ettiğini göstereceğiz. Mesele, Mao'nun Halk Savaşı konusundaki ilke ve derslerinin faydalı olduğu değildir, mesele, bunlar olmaksızın bu ülkelerde zafere kazanmanın mümkün olmadığıdır.

Ezilen ülkelerde halk savaşının yolu, proletaryaya önderliğinde devrimci halkın devlet iktidarını ele geçirmesinin yoludur. Bunun içindir ki halk savaşı, Yeni Demokratik Devrim'in genel stratejisi ve siyasi çizgisi meselesidir.

Halk Savaşı: Sadece Taktik Sorunu mu, Yoksa Strateji ve Genel Siyasi çizgi Sorunu mu?

Fakat çeşitli ülkelerde, silahlı mücadele yürüten ve Marksist olduğunu iddia eden, hatta Mao'dan dersler çıkarttıklarını söyleyen, ama gerçekte sadece onun askeri meselelerdeki, özellikle de gerilla savaşı konusundaki katkılarına değer veren birçok güç mevcuttur. Bu güçlerin bir kısmı Küba yanlısı unsurlardır, bazıları Moskova yanlısıdır, bazıları Hoca'cı ve diğer sol küçük burjuva devrimcileridir. Bazıları ise kendilerinin Maoist olduklarını söylemektedirler. Bu güçlerin hemen hemen tümü Mao Zedung Düşüncesi'ne karşı çıkmalarına rağmen, Mao'nun askeri alandaki katkılarından bahsetmektedirler. Bunun nedeni, Mao'nun savaş alanındaki ve özellikle de gerilla savaşı alanındaki katkılarının tarihte eşsiz olmasıdır. Dolayısıyla kendileri de silahlı mücadele yürütüklerinden dolayı, askeri strateji öğrenmek ve uygulamak zorunda olduklarından, Mao'nun bu alandaki katkıların kabul etmeden edemezler. Ancak bu çeşitli düşüncelerin savunucuları, kendi oportünist sınıf mevzileri icabı, halk savaşı teorisinin stratejik ve siyasi özünü ya anlamazlar yada karşı çıkarlar veya çarpıtırlar. Çocukları, Mao'nun halk savaşı teorisini sırf taktik ve gerilla savaşı şeklinde yanlış yorumlarlar.

İRAN KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ (SARBEDARAN):

Proletarya devriminin zorlu yolunda üç bil-yük lider, büyük lider ve öğretmenler Marks, Lenin ve Mao işçi sınıfının yükselmesinde ve devrimin gelişmesinde yol gösterici olmuşlardır. Proletarya bu liderlere devrim faaliyetlerinde destek olmuştur. Marks, Lenin ve Mao proletaryanın ideolojik, politik ve örgütsel prensiplerini yüksek bir noktaya kadar geliştirdiler ve düzenlediler. Marksizm doğdu, daha sonra Marksizm-Leninizm'e doğru gelişti ve daha sonra ise, daha yüksek bir aşamaya, Marksizm-Leninizm-Maoizm'e doğru ilerledi.

Uluslararası Komünist Hareket'te bu ilkeleri kavramak, mücadele, tartışma ve icatlere yol açmıştır. Bu sorun gerçek komünist kuvvetlerle Marksist olduğunu iddia eden çeşitli burjuva eğilimleri arasında bir dönüm noktası olmuştur. İkinci Enternasyonal'in oportünistleri Marks'ın, Lenin'in devrimci ait ürünlerine karşı olduklarını söylediler ve Mao Zedung'un da ölümsüz ürünlerine karşı çıktılar. Aynı zamanda da Sovyet revizyonistleri iki yüzlü bir şekilde Lenin'i savunduklarını iddia ettiler. İki durumda da, komünizmin bu düşmanları yeni durum altında devrimci prensipleri ve doktrinleri önemsemiyorlardı ve önceleri onları savunuyorlardı. Ama bu yalnızca çalınan işçi sınıfının çıkarlarına ve amaçlarına karşı kirlenmiş bir tuzak olarak kalmaktaydı. Annavuluk Emek Partisi'nin dogmatik-revizyonist liderleri tarafından Komünizm ve Stalin'in Maoizm'e karşı çıkarılması (aşında Komünizm ve Stalin'in hatalarının ortaya çıkması) aynı planın öteki yüzüydü. Çin Halk Cumhuriyeti ve Mao'nun popülarlığı ve büyük gücü karşısında kendisini sadece komünist görevler-aşında burjuva güçleri-Mao'nun fikirlerine açık olarak karşı çıkmaya cesaret edemediler. Bunun yerine birtakım deyimlerle, örne-

ğin Mao'nun düşüncelerinin Marksizm-Leninizm'in Çin'in özel şartlarına uydurulduğunu söyleyerek, O'nun ürünlerinin dünya genelindeki karakterini inkar ettiler. Bu tartışmalar kesin bir sınıf görünüşü ve çıkarlarını yansıttı. Aynı zamanda bilim olarak Marksizm'in dinamik karakterinin yer almadığı esasına dayandırıldı. Bunlar yalnızca ideolojik olarak proletaryayı silahsızlandırmakla sonuçlanabilir. Maoizm olmadan Marksizm-Leninizm; ilerlemekten kaçınmak ve uluslararası proletaryanın görevlerini yerine getirmesini engellemek demektir. Çünkü bizim sınıfımız görevlerini en üst düzeydeki teori ve pratiklerine güvenerek başarabilir. Maoizmsiz Marksizm-Leninizm eski ve yetersizdir.

NEPAL KOMÜNİST PARTİSİ (BİRLEŞİK MERKEZ):

Tarihsel deneyimler ve sınıf savaşımı sırasında Marksizm, enternasyonal proleter devriminin bilimi olarak kullanıldı. Marksizm'in Karl Marks tarafından; zaman zaman ortaya çıkan sınıf savaşları döneminde kurulduğu herkes tarafından bilinmektedir. Bu üç ana bölüme içerir: felsefe, ekonomi-politik ve bilimsel sosyalizm. Bilimsel olduğundan ötürü Marksizm'in sürekli gelişmesi doğaldır. Yeni deneyimler ışığında Lenin, Marksizm'i gelişmesinin ikinci aşamasına, Leninizm'e yükseltti. Bugün bu bilim, sınıf savaşı gelişmesinde üçüncü büyük aşamaya gelmiş bulunmaktadır. Bu yeni büyük aşama, Mao Zedung tarafından geliştirilen Maoizm'dir. Enternasyonal proletarya bugün bu bilimsel Marksizm-Leninizm-Maoizm'i bir evrensel bütünlük içerisinde görüyor. Maoizm'i yakalamadan hiç kimsede gerçek bir komünist olamaz. Gündüzün Marksizm-Leninizm'i olduğundan dolayı gericiler ve revizyonistler Maoizm'e saldırılmış bulunmaktadır. ML'in sınıf savaşımında ortaya çıkması gibi Maoizm de çeşitli müca-

Marksizm-Leninizm-Maoizm'in felsefi temel diyalektik materyalizmdir. Diyalektik materyalizm, tüm gerçekliğin maddi gerçeklik olduğunu, tüm gerçekliğin hareket halinde maddeden müteşekkil olduğunu ve düşüncelerin bu maddi gerçeklikten kaynaklandığını savunur. Bundan başka, tüm gerçeklik zıtların birliği olarak mevcuttur: Doğanın, toplumun, düşüncenin ve bunların gelişmesinin temel yasası çelişki yasasıdır, zıtların birliği ve mücadelesidir. Herşeydeki birlik ve özdeşlik geçici ve görecelidir. Zıtlar arasındaki mücadele duraksız ve mutlaktır. Bu köklü kopuşlara ve devrimci aşamalara yol açar. Daimi denge, daimi istikrar ve daimi düzen, önceden belirlenmiş ebedi şeyler hakkındaki tüm düşünceler -tüm böylesi düşünceler- yanlış ve nihayetinde gericidir. Bu, insan toplumu ve onun gelişmesi açısından olduğu kadar, tüm diğer maddi gerçeklik açısından da geçerlidir. Diyalektik materyalizm, aynı zamanda, gerçeğin netice itibarıyla hem esas kaynağı, hem de tayin edici kriterinin pratik olduğunu savunur ve vurguyu ısrarla devrimci pratik üzerinde tutar.

FİLİPİN KOMÜNİST PARTİSİ (FKP):

FKP yarı-sömürge, yarı-feodal toplumun en kapsamlı ve derin eleştirisini yapmış, yitiz milyonlarca insanın yaşadığı Çin gibi muazzam bir ülkede Yeni Demokratik Devrim'in zafere önderlik etmiş ve onda sosyalizmin temellerini inşa etmiş olmasından ötürü, Mao Zedung'a, dünya çapında öneme sahip bir komünist düşünür ve önder olarak büyük saygı duymaktadır.

FKP, emperyalizm ve feodalizm sorunları, Ulusal-Demokratik Devrim'in tamamlanması ve sosyalizmin inşası için silahlı devrimin yoluna ışık tutması açısından, Mao Zedung'a özel bir saygı duymaktadır.

FKP Mao Zedung'a çok şeyler borçludur. Mao Zedung Düşüncesi, Marksizm-Leninizm'in muazzam hazinesinin bir parçasıdır.

AFGANİSTAN DEVRİMCI KOMÜNİSTLER ÖRGÜTÜ

(Afgan Komünistlerinin Devrimci Hücreleri (RCAC) ile Afganistan Marksist-Leninistler Birliği-Mao Zedung Düşüncesi (UMLA-MIT)'nin birleşmesiyle yakın bir süre önce kuruldu.) (ORCA): **Maoizm-Proletaryanın Devrim Biliminin Gelişmesinde Yeni Bir Aşama.** Enternasyonal proletaryanın devrim bilimi, Komünist Manifesto'nun yayınlanmasından bu yana geçen bir buçuk asrı aşkın sınıf mücadelesi sürecinde uygulanmış, sağlamlaştırılmış ve geliştirilmiştir. Marks bu bilimi keşfetti ve onun temel ilkelerini tesis etti. Lenin onu yeni bir seviyeye yükseltti. Mao da ardından daha da yüksek bir seviyeye geliştirdi. Dolayısıyla, enternasyonal proletaryanın devrim bilimi üç nitel aşamadan geçmiş ve daha bütünsel olmuştur: 1) Marksizm, 2) Leninizm, 3) Maoizm.

Bugünkü durumda Mao Zedung'un bu bilime yaptığı katkıları ve onu nitel olarak geliştirmesini vurgulamak amacıyla öneme sahiptir. Bu vurguların, proleter devrimcilerin safalarını, proleter devrimci ihanet eden ve enternasyonal proletaryanın devrim biliminin temel ilkelerini revize eden çeşitli revizyonistlerden ayıracağıdır.

Marksizm-Leninizm-Maoizm enternasyonal proletaryanın ideolojisidir. Tam da bundan dolayı, onun temel ilkeleri bütün ülkelerdeki proletaryanın mücadelesi için geçerlidir; bu evrensel doğruların her özgül devrimin somut şartlarına uygulanmasıyla birlikte bu ilkeler dahada zenginleşir. İdeolojik bakış açısından proletarya enternasyonalizminin anlamı budur.

SOVYETLER BİRLİĞİ TÜM BİRLİKÇİ KOMÜNİST PARTİSİ-BOLŞEVİK (TBKP-B):

Mao büyük bir devrimci önderdir, Çin Halk Devrimi önderidir. Ve mücadelesini destekliyoruz. Daha önceki Moskova-Pekin çatışması Mao'yu doğruladı. Birkaç gün önce Çin'e gitmiştik; halk, Mao'nun resmini göğsünde taşımakta ve Mao'nun Mozalesini ziyaret etmekteydi. Bugün Çin'de Mao'nun 100. doğum günü hazırlıkları yapıyor. Partimiz Mao'nun sosyalizme getirdiği düşünceleri doğru görüyor.

deleler içerisinde sınıf savaşımı arenasında kurulmuştur.

Bizim hareketimiz, Mao'nun katkılarına ML yaklaşımına rağmen, Mao'nun bu katkıların MZD olarak açıklıyordu. Biz, Mao'nun katkılarını proletaryanın evrensel teorisi olarak almak koşulu ile her türlü revizyonizme ve gericiliğe karşı savaşıyoruz ve MZD'nin ML'in bugünkü yaşadığımız dünyadaki halli olarak ilan ediyoruz. Bununla beraber Çin'de sağ revizyonizmin Mao yoldaş öldükten sonra baskın çıkması üzerine durum değişiklik arzetti. Bugün revizyonist Deng kılığı MZD'nin terminolojisini kullanarak Mao'nun devrimci öğretilerini öldürüyor. Günümüzde "Mao Zedung Düşüncesi" bir yandan reformistler tarafından "Düşünce" kelimesinin ağırlığına göre kullanılmakta, öte yanda ise devrimci komünistler tarafından evrensel prensip olarak kullanılmaktadır. Bu açıdan "Düşünce" teriminin yanlış kullanılmasına "izm" bilimsel terimi ile beraber devam edilmesi sadece sağcı revizyonizme yararlanabilecekleri bir boşluk sağlamak demektir. Bu yüzden devrimci komünistlerin (ki bunlar halihazırda Maoizm'i bugünkü ML'nin düşüncesi olarak yakalayanlardır), Maoizm'i sağlam ve katı bir şekilde kullanmaları gerekir.

AMERİKAN DEVRİMCI KOMÜNİST PARTİSİ (RCP/USA):

Devrimci Enternasyonalist Hareket'in oluşturduğu zamana tekabül eden dönemde partimiz, bilimin adına ilişkin formülasyonumuzu Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak değiştirmişti.

Devrimci bilimimizi bir sentez olarak kavrayarak, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i bu sentezi en doğru bir ifadesini sağlamak için kullanarak, aşağıdaki şu noktaları, bu bilimin ana ve esasa ait özellikleri olarak tespit edebiliriz:

DDSB bülten dağıttı

Adana/Özgür Gelecek- Aralık ayının ilk haftasında DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) bir bülten yayınladı. Tarsus ta birçok fabrika, işyeri ve DKÖ'lere dağıtılan DDSB Çukurova Bülteni'nde şu görüşlere yer verildi: "Bugün içinde bulunduğumuz koşullar, devrimci-demokrat işçilerin, sendika yönetimlerince ve denetimlerine geçmesini öyle dayatmıştır ki böylece bir durumda olaya uzak kalmak ve üzerimize düşeni yapmamak sendika ağalarının emrini uzağın demektir. Bu da kendi sınıfına ihanet etmektir." "

İşsizliğin bir kısmında olsa gidermek için, Çukurova işçi ve kamu emekçilerinin yanında olmak, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) bülteninin görevlerinden biridir. Sınıf sendikacılığının temel alan DDSB Çukurova Bülteni, Çukurova işçileri ve kamu emekçilerinin sesi, gözü ve kulağı olarak çalışacak, her alandaki sorun ve problemlere karşı duyarlı olup, çözümler üretmek, iş yaşamını daha da güzelleştirmek, işveren baskılarını ortadan kaldırmak ve de var olan problemleri çözmek için üzerine düşeni kararlılıkla yapacaktır."

Kale surlarında intihar girişimi

Kayseri/Özgür Gelecek- Kayseri'de seyyar satışlık yapan bir kişi intihar girişiminde bulundu. Zabıta tarafından arabasına ve malına el konulunca tek çareyi intihar etmekte bulan İbrahim Topca isimindeki seyyar, kale surlarının en üst kısmına çıkarak mallarının ve arabasının getirilmediği takdirde intihar edeceğini ifade etti.

Topca, 8 Aralık günü normal satışını yaparken zabıta tarafından önce dövüldü daha sonra tüm sermayesi olan malına el konuldu. Eli yitizi kanlar içinde kalan seyyar, o haliyle kale surlarına çıktı. Kalenin altına toplanan bir grup insan, intihar etmemesi temeline ikna etmeye çalışırken, o da "Açım, ne yapacağım bundan sonra? Tek çarem intihar etmek, dağ gibi terünlük mi yapayım?" gibi sözlerle durumuna belirlerken, o eli yüzü kanlı haliyle kendisini ikna etmek isteyen kitleye de aynı zamanda yaşanan bir mesajı iletiyordu. Olay yerine itfaiye ekipleri de gelip balem almaya başlamışlardı. Tam iki saat sonra arabasının ve malların geri verilmesiyle, Topca, intihar etmeden vazgeçip belediye başkanına da bir ders vermiş oldu.

Daha önce Melikgazi Belediye Başkanı, kendi surları içerisinde hiçbir seyyar buakmayacağını söylemişti. Bir ara toplu halde zabıta ve emniyet güçlerini seyyarların üzerine sürüp, bir-iki bölgede çıkarınca, satıcıların yoğun tepkisiyle karşılaştığı üzerine politikayı değiştirerek ondan sonra tek tek çıkmaya başlamıştı.

Ankara DDSB "Özelleştirme" konulu bir seminer verdi

Ankara/Özgür Gelecek- 4 Aralık Cumartesi günü Devrimci Demokratik sendikal Birlik "Birlik" "Özelleştirme" konulu seminer yaptı. Yaklaşık 70 kişinin katıldığı seminerde, geçen seminerlere nazaran katılımın arttığı gözlemlendi. DDSB'nin üçüncü semineri olan "Özelleştirme"yi iki konuşmacı sundu.

Konuşmacılar, seminere özelleştirme tanımlarını, "dünya da ve Türkiye'de özelleştirme"yle başladılar. Dünyada birçok ülkede öne sürülen özelleştirme'nin büyük oranda engellendiği, bunun da özellikle sendikaların karşı çıkmasıyla gerçekleştiği söylendi. DDSB hükümetin özelleştirme gerçeklerini şöyle dile getirdi. "Özelleştirme, Kit'lerin mali bünyelerinin kuvvetlendirilmesi içinde araç olarak kullanılacaktır. Bu sayede Kit'lerin yeniden yapılandırılması ve ekonomiyeye kazandırılmaları bütçeye yük olmadan gerçekleştirilebilecektir. Bütçeye gelir sağlamak değil, ekonomide verimin ve rekabetin artırılması temel amaç olacaktır."

Özelleştirme uygulamalarında yabancı sermayeyi ve özellikle yabancı kurumsal yatırımcıları özendirici bir finansal alt yapı oluşturulacaktır. Özelleştirmeden sağlanacak kaynaklarla öncelikle sanayileşme teşvik edilecektir.

Konuşmacılar özelleştirme'nin en önemli gerekçesi olarak ekonomik verimliliğin ve karlılığın

yükseltileceği iddiasının ciddi bir dayanak olmadığını belirterek, "Eğer bu gerekçeye gerçekten inansalardı, satışlara önce zarar eden "verimsiz" Kit'lerden başlamaları gerekirdi" dediler.

Özelleştirme'nin Türkiye'de ve Dünyadaki sonuçlarını; 1) Özelleştirmeyle var olan işsizlik daha da artacak ve artmaktadır. 2) Sendikalaştırma hedeflenmektedir. 3) Grev yasası kapsamı içindeki işçi sayısı arttı. 4) Düşük ücret devlet politikası haline geldi. 5) İş güvencesine darbe vuruldu. 6) Toplumsal açıdan sorumlu mal ve hizmetlerin pahalılaştırılması gerçekleşti, şeklinde sıraladı.

DDSB'li konuşmacılar NE YAPMALIYIZ? sorusuna şu yanıtları verdiler: "Genel perspektifimiz özelleştirmeye karşı mücadeleye somürücü devletin kurumlarını savunmanın aynı sayılar olduğu anlayışı olmalıdır. Proletarya sömürüyü ortadan kaldırmayı hedeflerken, bu mücadele sürecinde onu sınırlan dırmayı da küçümsemez. Bu konuda özelleştirmeye karşı mücadelede teşhir esas görev olmalıdır. Ve bu teşhir politikamızı içeren mücadele, emperyalistler ve onun işbirlikçi devlet politikalarını engelleme ve hesaplarını bozma politikamız olmalıdır. Ülkemizde belki de ilk defa işçi ve memur güçlerini birleştirmenin temelini özelleştirmeye karşı ortak mücadele oluşturacaktır."

Ancak bugün işçi sendikaları

nin bürokratik yapısı, işçi ve memurun birlikte olması gereken mücadelesinin önünde engel durumundadır. Bu nedenle asıl olanın sendika bürokrasisi dışında bağımsız sınıf hareketi ile birleşmek olduğuna inanıyoruz."

DDSB'li konuşmacılar pratik adımlardan birincisini; "Kit'ler zarar ediyor" diyen devletin iyicilikliğini teşhir etmek öncüsü; bu devletin sömürücü bir devlet olduğunu, onun halka ucuz hizmet diye bir derdi olmadığını, bütçenin yarısının silahla yatırıldığını ve işçi, emekçi çocuklarıyla birlikte bunun Kürt topraklarına gömülen halka anlatılmak. Üçüncüsü; TISK ile birlikte oturup özelleştirme'nin nasıl olması gerektiğinin planını çıkararak Türk-İş, Hak-İş, DISK ağalarının gerçek yüzünü teşhir etmek. Dördüncüsü; Türk Kit'lerinde başta olmak üzere her alanda işçilerin ve kamu emekçilerinin kuvvetli bir işbirliğine gitmeleri gerektiğini ve özelleştirmeye karşı ortak direniş komiteleri kurmaları gerektiğini belirttiler.

Sonuç olarak DDSB'li konuşmacılar; "sömürü düzeninin sorunlarını çözmek bizim işimiz değil. İşçi sınıfının, Türkiye emekçi halklarının çıkarları doğrultusunda tek çözüm; bu düzeni bütün sorun ve pislikleriyle bütün yükleriyle tarhin çöp sepetine atmak, bu topraklarda Demokratik Halk İktidarını, Sosyalizmi kurmaktır" dediler.

Tercüman gazetesi işçileri kızgın

İzmir/Özgür Gelecek- Tercüman matbaasında çalışan 17 işçi istifa etti. Çok ağır koşullarda çalışan matbaa işçileri, bu yetmiyormuş gibi, alacaklarını almanalarını yitirince geçiminde zorluk çektiklerini vurguladılar. Tercüman gazetesinin çıkabilmesi için büyük özveride bulunan işçiler, on-onbir yıldır bu matbaada çalıştıklarını ve son üç-dört yıl boyunca hemen 1-2 maaş aldıklarını ve patronlarının kendilerini yalanlarla oyaladıklarını söylüyorlar. Kişi başına yaklaşık 250 ile 400 milyon alacağı olan işçiler, daha önce atılan işçilerin de 26 milyara yakın alacakları olduğunu söylediler.

Mali kriz içerisinde bulunan Tercüman'ın kuruluşunun, özveride bulunan işçiler sayesinde olduğuna ve bunun artık yalanlarla gizlendiği bilimeye başladığını belirten işçiler, zorla da olsa alacaklarını ilhaklarına bırakmayacaklarını söylediler. Yalanlarla kendilerini sendikadan istifa ettirdiklerini ve makinaları Almanya'ya kaçırarak satış yaptıklarını belirten daha sonraki patronları Günür basın Yayın şirketinden de bir işçinin alacakları olduğunu ve ihmamameletinin kendilerinde olduğunu söyleyen işçiler, diğer Tercüman işçilerini de iş bankasına çağırıyorlar.

Adana'da Demokrasi Platformu Kuruluyor

Adana/Özgür Gelecek- 6 Aralık '93 günü İHD Adana Şubesi'nde bir araya gelen bazı kitle örgütleri, Türkiye'deki gelişmelerin belirterek, Demokrasi Platformunun Adana'da da acilen oluşturulması ve faaliyete geçmesi için çağrıda bulundular.

Adana İHD'de bir basın toplantısı düzenleyen Tek Gıda-İş, DISK Çukurova Bölge Temsilciliği, Öziptik-İş, TMMOB, Kamu Çalışanları Platformu, Tabipler Odası ve İHD temsilcileri, Adana'daki 80 sendika ve meslek odasına platforma katılma çağrısında bulunarak; özelleştirme, tasarruflaştırma, Anti Terör Yasası ve demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesinin esas gündem maddelerini oluşturacağını belirttiler.

Adı geçen kitle örgütleri temsilcilerinin yaptıkları açıklamada, şu görüşlere yer verildi: "Bugün ülkemizde yaşananlar, tüm çalışanlar açısından oldukça kaygı vericidir. Ülkemizde demokrasiyi koruyacak ve geliştirecek güç çalışanların demokratik örgütlenmeleridir. Ülkemizin ve tüm çalışanların karşı karşıya bulunduğu ciddi sorunları aşabilmenin tek yolunun demokrasi olduğu konusunda ortak düşünceden hareketle, ülkemizde demokrasinin yeni saldırılara karşı korunması ve demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesine yönelik olarak Demokrasi Platformu'nu hiç zaman kaybetmeden kurmalıyız. Bütün sendika ve DKÖ'leri bu oluşumda yer almaya çağırıyoruz."

Kartal Belediyesi işçileri kendi gücünü görmeli artık!

Kartal/Özgür Gelecek- Kartal Belediyesi işçileri, 1992'den kalma toplu sözleşme farklarının, vergi iadelerinin, 2 aylık maaş ve sigorta primleri ile lon kasindilerinin belediye tarafından kendilerine ödenmemesi üzerine, 2 Aralık'ta 2 saatlik vazo kuyruğu eylemi yaptılar. Kartal Belediyesi binasının önünde toplanarak, belediye yönetimini protesto eden işçiler, "Göstermelik hizmetlere halktan destek alabileceklerini sanan ve Mart'ta başarıya ulaşabileceklerini zanneden Belediye yönetimi, bir işçinin aylığını dahi ödeyemiyor ise, halka nasıl bir akıl ile hizmet edebilir ve oy isteyebilir?" dediler. İsimlerinin açıklanmasını istemeyen bazı işçiler, diğer kaygılarını ve sendika faaliyetlerini şöyle anlattılar: "Biz belediye işçileri olarak, iki sendikada örgütlendik. Bir Türk-İş'e bağlı Belediye-İş, diğeri ise DISK'e bağlı Genel-İş. Bu iki sendikaya bağlı oluşumuz ve örgütlenmiş olmamız, işçinin gücünü büyük ölçüde etkilemektedir. İşçi gücünün bu bölünmesi, tabii ki Belediye yönetiminin işine gelmektedir."

İşçiler, kendi çabalarıyla eylemlere hazırlanmalarını ve sendikaların bu konuda duyarlı ve tutarsız olduğunu söylüyorlar.

Kartal Belediyesi işçileri, eylemlerinin yetersizliğine ve gelişen güncel olaylara duyarlılıklarına dair şunları söylediler: "Bu kadar olumsuzlukların, bu kadar duyarlı kalmamızın sebebi, olayları bireysel ekonomik bağımsızlık çerçevesinde görememizdir. Geçmiş dönem

İşçiler vazo kuyruğu eyleminde

ler, duyarlı işçi önderlerinin Kartal Belediyesi'nden Maltepe Belediyesi'ne gönderilmesi, yani sürgün edilmeleri, susan bir işçi topluluğu yaratılması ve bunu yaparken kısmi de olsa başarı olmaları Belediye patronlarının etkilerinden birkaçı. Asil eksen olarak, işçiler üzerinde politik oyunların oynanması; hemşerilik yapılarak oluşturulan gruplaşmalar, her yöneticinin işçiler arasında "elemenin" olması gösterilebilir. Bütün bunlar, işçilerin kendi aralarında güvensizlik yarattı. İşçiler bu oyunlardan birini örnekliyorlar: "İki sene önce belediyede işe başlayan bir işçi, son model bir Tempura alıyorsa, bunun marifetli bir açıklaması olması gerekir!" İşçiler şimdiki pasifliklerinin enişti düzeyi de, "Sıcak odalardan çı-

kip, işçinin hakkını alabilmesi için koşuşturan Zabıta Müdürü, Fen İşleri Müdürü, Temizlik İşleri Müdürü, biz işçilerden bile duyarlı" örneğiyle açıklıyorlar.

Kartal Belediyesi'nin aylık muntazam geliri 10 milyar. İşçi ve ödenen miktar ise 4.5 milyar. Geri kalan kısmın ise hangi ekla (siz cebce anlayın), hangi "halk'a hizmet ettiği açık. Kartal Belediye işçileri, bir aylık maaşlarını artı 4 milyon lira, iki saatlik eylemleri sonucu aldılar. Geri kalan alacaklarını ise, lenki günlerde (!) alacaklarına dair belediye yetkililerinden bir söz daha alarak dağıtdılar. Bu da gösteriyor ki, hak verilmez ahır! Belediye işçileri, yetkililere güvenip beklerlerse, yine hiçbirşey alamayacaklardır.

Zorunlu tasarrufa gasp

Türkiye'de 24 Ocak kararlarından sonra Bay Özal ile başlayan "Kanun Hükmünde Kararname"ler döneminde "FON" kesintileri adıyla yeni bir uygulama başlandı. 1980'den önce de kısmi olarak fon kesintileri vardı ama bu denli bir soygun makinesi halinde değildi. Genel anlamda fonların tek amacı hükümetin lanse ettiği gibi paranın halk adına biriktirilmesi sağlayıp halk adına yatırımlar yapmak değildi.

Fonların amacı iktidarı ellerinde bulunduranların keselerini sorgusuz sualsiz doldurularını sağlamak için kaynak oluşturmaktır. Bu nedenle hiçbir denetlenmemekte, fon sorumluları hiçbir kişi veya kuruma hesap vermemekte ve şu anda kasalarında hiç para kalmadığını söylemektedirler.

Fonlar bazen başka işlere de yarıyor. Örneğin; hükümet memurunun maaşına zam yaptığında: "Ben,

senden senin hesabına yatırılmak üzere para kesiyorum, bu paraları şu kadar yıl sonra faizi ile birlikte alacağım." demekle ve parayı kesmekle memura yapacağı zamu biraz düşük tutmak istemektedir. Ama ilerisini düşünmemektedir. Ama ilerisini düşünmemektedir. Ama ilerisini düşünmemektedir.

TASARRUFU TEŞVİK FONU
Tasarrufu Teşvik Fonu çalışanlardan zorla kesilen ve adına tasarruf denilen TRİLYONLARCA paranın toplandığı fonun adıdır. Kamu Ortaklığı İdaresi (KOİ) de bu fonu yöneten (veya bitiren) kuruluşun adı. Tasarrufu teşvik yasası 1988 yılında yürürlüğe girdi. Bu yasaya göre tasarrufun belli bir kısmını çalışan belli bir kısmını ise devlet karşılayacaktır. Şu andaki oranlar çalışanlar için % 4, devlet için ise % 6'dır. Yine yasaya göre 15 yıl tasarruf yapan bir ücretliye isteği halinde, kendi tasarrufunun ve devletin katkısı ile bunların nemasının (getirdiği gelir) toplamının 3/5 i ödenir. Ayrıca yine ücretlinin isteği halinde 6 yıllık bir süreden sonra devlet katkısı ve nema hariç, sadece biriken tasarruf kesintilerinin toplam tutarı ödenir.

Tarih Aralık 1993. Yani 1988'den bu yana 6 yılın dolmasına sadece 4 ay gibi bir zaman var ve hükümet her konuda olduğu gibi bu konuda da daha şimdiden yana yatmaktadır.

Önce KOİ'de biriken paraların

bunların nemalarına bakalım.

Ortalama ücret üzerinden çalışan bir kişinin 6 yıllık tasarruf tutarı ortalama 10 milyondur.

Devlet katkısı 15 milyon ve ikisinin toplamının neması da 25 milyon olarak düşünülmüşse bir kişinin biriken parası ortalama olarak 50 milyondur.

Sadece tasarrufunun payı ödeneceğinden devlet kişi başına 10 milyon lira ödemek zorundadır. Bu da tüm çalışanlar için KOİ'ye 20 trilyonluk bir yük getirecektir. İşte bu zorunluluk kendini dayatmıştır. Çünkü 6 yıllık süre 1 Nisan 1994'te bitecektir. Bu nedenle gerek Maliye Bakanı gerekse KOİ başkanı çeşitli açıklamalarda bulunarak, bir zamanlar çalışanları biraz daha yolup kendilerine pay ayırmak mantığı ile hazırlanan yasaya karşı çıkarak çalışanların paralarını açık gasp etmek istemediklerini, bu gaspin nedeni ise talan edilmiş fonlarda (?) hemen hemen hiç para kalmamış olmasıdır.

Maliye Bakanı İsmet ATTILAY: "Tasarruf kesintileri 1 Nisan 1994'te 6 yılını dolduruyor. Bu nedenle bu tarihten itibaren çalışanlar kendi kesintilerini alıp "tasarrufu teşvik" sisteminden çekilebilirler. Bu durumda hem devlet katkısı ve hem de nemadan vazgeçmiş olurlar." diyor ve ardından TTF'nun ödeme sıkıntısı olmadığını da ekliyor.

Oysa yasanın ilgili bölümü aynen şöyle:

"Enaz 6 yıl tasarrufta bulunanlara istedikleri takdirde biriken ta-

sarruf kesintileri ödenir."

TTF'nu yöneten KOİ ise olaya, sürenin 1 Nisan 1994'te değil de 1 Temmuz'da dolacağını söyleyerek farklı bir biçimde yaklaşmaktadır. Oysa yasanın çıktığı ve yürürlüğe girdiği tarih belidir: 1 Nisan 1988. Zaten bunu Maliye Bakanı da kabul etmektedir.

SON DURUM

TTF'nu yöneten KOİ'nin hesabına göre 1994 Şubat ayında ayrıca 12 trilyonluk bir nema ödemesi var. Bunun üzerine 1994 Nisan ayındaki ödeme de 20 trilyon gelir ise toplam 32 trilyonluk bir kaynağı olması gerekir. Aslında bu 32 trilyonun şu anda TTF'nunda biriktirilmiş olması gerekir ama konunun başında da belirttiğimiz gibi Fonlar iyicileri tarafından tüketilmiştir. Şu andan TTF'nun vadesiz hesabında bulunan paranın tutarı 2,2 trilyondur. 30 trilyonun nereye gittiğini bilen de yoktur hesabını veren de.

Şu anda konu her ne kadar konuşma aşamasındaysa da yakında ödeme aşamasına gelindiğinde; asıl sorun o zaman başlayacaktır. Elbette hayali ihracatçılara trilyonlarca teşvik veren hükümet, sıra işçi ve memura gelince koskoca bir sıfır gösterecektir.

İşçi ve memur sendikalarının tavrı, yıllardır sürdürdükleri ekonomist-reformist sendikal anlayışı değiştirip sınıf ve kitle sendikacılığına oturma temelinde anlam kazanacaktır.

Çünkü tarihte son sözü direnenler söylemiştir.

TC'nin, emekçileri sömürmede kullandığı yeni yöntem: GASP

TC'nin vergi saldırısı

Türkiye, bazen gerçekten çok ilginç olaylara sahne olmaktadır. Bu olayları oluşturan kutuplar ise çok açıktır ki geniş halk yığınları ile devlet erkini ellerinde bulunduran egemen sınıflardır. Bu olaylarda en geniş etkiyi sağlamak için kullanılan yan unsurlar ise: Kitle iletişim araçları yani televizyon, burjuva basın, vb. ile açıklanılan yapılan kuklalardır. Bütün bu unsurlar egemenlerin iktidarını kendi anlayışlarına göre baki kılmak için ellerinden ne geliyorsa yapmaktadırlar. Bu ilginç olaylara en iyi örnekler ise şunlar olarak gösterilebilir. Örneğin, öncesi 1980'lere dayanan özelleştirmeden sözeden MGK üşağı iktidar bir türlü özelleştirmeyi hayata geçiremediklerini bunun nedeninin ise halkın tam olarak bilincendirilmemesi vs. olduğunu söylerken Tansu Çiller'in eşinin sorumluluğunda bulunan İstanbul bankası ve birkaç bankanın da içinde bulunduğu bir "batık kartarına operasyonu" icra edilmektedir. Bunun yükü kimin sırtına biner? Elbette ki emekçilerin sırtına. Buradan özelleştirmeden yana olduğumuz sonucu çıkarılmamalıdır. Özelleştirme karşısındaki tavımız enaz TC. mülkiyetine karşı tavımız kadar açıktır. Bir taraftan bütçedeki 200 trilyonluk deliği kapatılabilmek için içerisine girilirken bunun faturası halka çıkarılmakta, diğer yandan ise trilyonlarca teşvik primi dağıtılmaktadır. Bunun gibi örnekleri çoğaltmak mümkündür. Bizim söyleceğimiz şey ise, bütün bu alıcengiz oyunlarını yakından izlerken "yeni vergi tasarısı" adı altında sunulan şeyin, gerçekten az geliri olanları az, çok geliri olanları çok mu vergi alacağı? Yoksa vergi vermekten kernerinde sıkılacak delik kalmayan işçi, memur, küçük esnafın kemerinin belli kopartacak biçimde sıkılacağı mıdır? Bunun teorik tartışmasını şimdi yapacağız, tarih ise haklı olduğumuzu kanıtlayacaktır. Çünkü egemen sınıfların, egemen sınıflardan

adaletli bir biçimde vergi toplaması, maddesiz hareket kadar saçma sapar birşeydir.

Tansu Çiller'in kısa bir süre önce açıkladığı "yeni vergi tasarısı" denilen tasarıda şunlar var:

Ücretliden az vergi: "Gelir Vergisinin şu anda 32 milyon lira olan ilk dilimi 75 milyon liraya çıkartılarak ücretlinin gelir vergisi düşürülecektir."

Şu anda bir yılda 20.490.966 TL. alan bir asgari ücretli, yeni düzenlemeyle yılda 22.019.895 TL alacaktır. Yani yıllık artışı 1.528.929 TL olacaktır. Bunu 12 aya böldüğümüzde yeni zam tutarı yani düşülen vergi tutarı aylık 127 bin TL olacaktır.

Şimdi bu yeni vergi yasasıyla ücretliden az vergi almayı hesaplayan egemen sınıfların sözcüsü konumunda olan iktidar zamların otomatikleştirildiği ve günâşın tüketim malzemelerine zamların yapıldığı böyle bir ülkede 127 bin liralık aylık bir zamlı kimi kandırmayı düşünüyor?

Ayrıca "özel sağlık ve yaşam sigortası" yaptırılarak primleri gelir vergisinden düşebilecekler.

Bizim memurlarımızın, işçilerimizin emekçilerimizin, küçük esnafımızın böyle bir sigortasının olmasını düşümemek, hayati toz pembe görmek demektir. Şu doğrular: Zenginler bundan faydalanıp, mil-yarları bulan özel sağlık ve yaşam primlerini gelir vergilerinden düşebilirler. Ama dargelirliler, asla!

1995'te dargelirliler zıda, eğitim, öğretim, giyim ve sağlık harcamalarını gelir vergisinden düşebilecekler.

Bir söz vardır: "Çobanın gönlü olsa, tekeken süt çıkarır." Egemenler en büyük hırsızlık olan kendi mülkiyetlerini ezilenlere dağıtsalardı, ne olurdu? Bu nedenle 1995 yılını gösteriyorlar. Bu koalisyonda dağıtım kerfesine geldiği, gözden kaçmaz bir olgudur. Bu arada halkın muhalefeti daha da yükseltmemek için onları oyala-

mak ve ceremesini kendi akıllarına diğer hükümetlere bırakmak anlayışı içerisinde şöyle bir söz sarfediyorlar: "1995'te şu, şu harcamaları gelir vergisinden düşebilecekler." Memurun ve işçinin aylık 200 bin lira civarında olan KDV geliri-ne göz koyan bir hükümetin böyle bir şey yapmasını düşünebilir mi?

"Tek evi olan dargelirliler Veraset Vergisi ödemeyecekler."

Siz hiç bir evi olan dargelirli gördünüz mü? Bu, cehaletin en büyük örneğinden biridir. Yani Türkiye'de, dargelirlilerin en azından bir evi var anlamına gelmektedir bu söz.

Götürü vergi
Götürü vergiden kim daha çok faydalanmaktadır? Küçük esnaf. Peki götürü verginin kaldırılması kimin işine gelecektir. Devletin. Küçük esnafın ise belini kıracağıdır ama esasen devletin istediği budur. Ezilenler daha çok ezilsin, ezenler ise daha çok ezilsin. Küçük esnaf şimdiki yasadaki götürü vergiyi tabii ise asgari ücretin % 15 ile 70'i arasında vergilendiriliyordu. Yani en üst tavanı bile 14 milyon/yıl tutardıydı. Şimdi bu oranlara % 150-250 oranında zam yapılacak ve en üst tavan 50 milyon/yıl olacak. Çok açık ve çok net.

Kurumlar vergisi
Adı üzerinde kurumlardan alınan vergilerdir. Bu kurumlar irili ufaklı bütün şirketleri kapsamaktadır. Yeni yasa, kurumlar vergisini % 46'dan % 25'e indirmektedir. Böylece patarona % 21 dolayında bir svanta sağlanmaktadır. Bunların içerisinde halka açık şirketler yalnızca % 25 Kurumlar vergisi ödeyecek, diğerleri ise hissedarlarına dağıtılan kazançlarından % 20 gelir vergisi ödeyecekler. Burada kritier hissedarların kazançları ise, hiç merak etmeyin onlar şimdiden zarar etmeye başladılar bile. Üstüne bir de zarar parası almaları iyi.

Söyle, nereden buldu? Ne diyorlardı Çiller, "Adam isterse 3 milyarlık düşün yapasın, isterse

paraları yerlere saçsın, ne yaparsa yapsın, bizi ilgilendirmez, yeter ki vergisini versin." Peki Bayan Çiller adam vergisini de vermezse ne yapacaksınız? Yine kendi sözleriyle yanıtlayalım:

"Vergi kaçakçılığı kamuoyu önünde teşhir edilecek.

İşyeri kapatma cezası para cezasına dönüştürülecektir.

Geçmiş zamllarında uygulanan katlamalı faiz kaldırılacak.

Şirketler faaliyetleri ile ilgili olmayan yat, kotru, lüks otomobil vs. gibi giderleri vergiden düşemeyecek.

Bu maddelerin hepsi de patronları koruyan yasalardır. Komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaların sınıfının temsilcisi olan iktidar sahiplerinin farklı birşey yapması beklenemez. Dolayısı ile günlerdir kitle iletişim araçlarından reklam yapılan vergi tasasının geniş halk tabakalarına zam ve zulümden öte birşey getireceği yoktur. Halk bu gerçeği iyi görmeli ve süslü püslü sözlerle kandılmamalıdır. Bütün bunlar aynı zamanda halkın, Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal krizi görmesini engellemek amacıyla da yapılmaktadır.

Şimdiden belli olmuştur ki 1994 yılı özelleştirme, yeni vergi yasaları, yeni zamlarla beraber halk için acı faturalarla dolu bir yıl olacaktır. Halkın üzerine bindirilen bunca yük, halkta bir muhalefeti, bir hareketliliği de gündeme getirecektir. İşte bunun için de şimdiden anti-terör yasasını meclisten geçirme hazırlanmaktadır ve laiklik maddesi üzerine oynanan oyunların hepsi de bir bütün olarak anti-terör yasasının gündemdeki yerinin saptırılmasından ibarettir.

O halde son olarak şu söylenebilir:

1994 yılı = Özelleştirme, yeni vergiler, zam, halk muhalefeti, anti-terör yasası, zulüm, iğkence, katliam, sindirme, bütün bunları aşmanın yolu ise: BİRLİK, MÜCADELE ve ZAFERDİR.

Özelleştirmede yeni gelişmeler

Aylardır çeşitli paneller, etkinlikler, yazılar vb. şekilde çalışanların ve aydınların tepkilerini dile getirdiği özelleştirme alanında TC. nin geri adım attığı yok ama, halkın tepkisini almamak için büyük bir kurnazlıkla, sinsi bir şekilde özelleştirmeyi şu anda gizlice ama zamanı geldiğinde: "bu bir zorunluluktur" deyip hayata geçirmeye çalışıyor.

Bunu ise önce KİT'ler ve bunlara bağlı ortaklıklara piyasaya "hisse senedine dönüştürülebilir tahvil" sunması, elde edilecek gelirleri iç ve dış borçlara ödemesinde(?) kullanılmak istemesi; daha sonra ise KİT'leri "hisse senedine dönüşen tahvil"e karşılık satması şeklinde planlayıp gerçekleştirilmek istiyor. Plan ve Bütçe Komisyonunda böyle bir maddenin bütçeden çıkarılması önerisi DYP'li üyelerin red oyu vermesiyle kabul edilmedi. Böylece KİT'lerin özelleştirilmesinde insiyatif sadece Tansu Çiller ile Hazine Dış Ticaret Müsteşarlığından sorumlu bakana taşınmış oldu.

Konuyla ilgili olarak yapılan düzenleme şöyle:

"KİT'ler ile bağlı ortaklıkları, devlet istisnaları ve özelleştirme kapsamında bulunan kamu payları karşılık gösterilmek üzere iç borçlanma ile ilgili limitin dışında iç ve dış piyasalarda hisse senedine dönüştürülebilir Devlet tahvili ihraç etmeye, ihraçın şekil ve şartlarını tesbit etmeye HDTM'nin bağlı bulunduğu bakandan tekliflerle, Başbakan yetkilidir.

Hisse senedine dönüştürülebilir devlet tahvili nedir?

Olayı örneklerle konu daha iyi anlaşılacaktır. Devlet PTT'yi satışa çıkarmak istediğinde PTT'nin ederi kadar devlet tahvilini iç veya dış piyasada satışa sunar. Bu tahvilleri alanlar, anlaşılan vade sonunda tahvilin değer kazanıp kazanmadığına bakarlar. Eğer kazanmamışsa tahvil verip paralarını geri alırlar. Yok eğer değer kazanmışsa bu defa tahvillerini verip PTT'ye ortak olurlar, yani tahvil tutan kadar PTT hisse senedi alırlar. Böylece ilk önce satılmıyormuş gibi görünen PTT, tahvilin vadesi hitince, zorunlu olarak satılmış olur.

En büyük tehlike, kendimizi tekrarlamaktır. Farkında olmadan, kendimizi tekrarlıyoruz. Aaaa bir bakıyoruz, iki roman aynı tarzda gülmüştür. Birbirlerinin ağzına tükürmüşler gibi aynı şeyi düşünüyor. İki roman. Sürde, makalede, bildiride, resimde, türküde bir bakıyoruz aynı iklim, aynı biçim aynı öz, aynı verem havası. Kırk öykülük kalın bir kitap, aman tanrım, tüm öyküler kaz yumurtası gibi birbirine benziyor. Nasıl başarabiliyor tekrarda, benzetmede böylesi bir ustalığı, üstad? Yazar, yarattığı kahramanlar gibi, tüm kahramanlar yaratıcıları gibi konuşuyor. Aynı çevre, ad değiştirerek, aynı tasvir duşmanıyla, romanda gezinip duruyor. Yağmurlar, karanlıklar, rüzgarlar bile birbirlerine benzemezlerken, bu nasıl oluyor?

Bir kitabı okuyup bitirir bitirmez, "Bu kitap, hana ne kattı?" diye soruyorum kendi kendime. Bazen "Ben bu kitabı niye okudum? Ortasında bırakabilirdim. Okuma hızını, başını vitese takarak, zamanının yağmasını daha aza indirebilirdim." diye mırıldandığım da oluyor. Sonradan farkediyorum bazen de, bazı kitaplara haksızlık ettiğimi. İnsan, kendisini tekrarlayan, büyü kölmüş bir hayvandır tanımı, insan sürüsünün yüzde doksanbeşi için geçerlidir. Mao'nun en çok yakındığı, eleştirdiği şeylerden birisi de, kadroların kendilerini tekrarlamaları, yani basmakalıp yazıdır. Parti içi canlılığın, çatışmanın, gelişimin düşmanı bir şey...

Bir ara babam, cenneti garantilemek için her gün ısrarla kuran okumaya başladı. Arcaam bize sık sık gelirdi ve allaha inanmazdı. Ömer Hayyam'ın hayranıydı. Her şeyi alaya alan, bekağı ruhlu birisiydi. Garip bir rasiyati eseri, hep de, babam kuran okurken gelirdi. Bir gün dayanamadı, "Cehennemde yanarsan, bu kuran okuma yüzünden yanacaksın," dedi babama. "Aynı süreleri, aynı makam ve aynı sallanışla (okurken öne arkaya sallanırdı babam) okuyup duruyorsun her gün. Bunun en başta allaha ve kullarına ne büyük bir zulüm olduğunu biliyor musun? Okuyuş makamını değiştir. bazen. Oturduğun yeri değiştir. Hep öne arkaya sallanma, bir gün de sağa sola sallan. Ağaç bile, büyürken yerini değiştirir." Kutsal Kitap (eski ve yeni ahit) 1815-1975 yılları arasında yaklaşık ikibuçuk milyar adet basılmış. Tarihte hiç bir kitap, bu rekora ulaşamamış. İnsanın kendisini ne kadar tekrarladığının göstergelerinden birisi sayılır mı bu, ne dersiniz?

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Kendimizi tekrarlamak

Tekrarlamayı engelleyen, insanı durmadan, helezonik bir tarzda, yeniden üreten, yenileyen dinamikler nelerdir? **Birincisi**, çok yönlü okumaktır. Zit savları, düşünceleri okumaktır. Tarih, felsefe, psikoloji, sosyoloji, din, mitoloji, edebiyat, ekonomi politik, hukuk, bitki ve hayvan bilimi vs vs. Bu maddelerle dolmadan, volkanik bir güç haline gelinemez. **İkincisi**, sosyal pratiktir. Toplumun değiştirme, dönüştürme mücadelesi. Kendisini kuşatan koşulları değiştirmek, tekrardan kurtarmak, devirmek, dönüştürmek. Demirin öste dövülüp biçim almasına benzer bu. Sürekli okumayla sosyal pratiği birleştiren insanın gelişimi, dönüştürme, yani kendisini sürekli yenilemesi, hızlanır, kolay olur. **Üçüncüsü**, gezmedir. Yeni yerler gören insanın hayal dünyası, düşünme şekli gelişir, yeniyi gören yeniyile dolar. Ruhunun ışık renk harmanı arsızlaşır. Çağrışımlarla dolar. Okuma isteğini kuşurur, gezmek. Tabii gezmekten şaşılmak malak gezmeyi kastetmiyorum. İnsan ve doğa harikalarına, basit, sıradan, öğretici ayrıntılara yönelmeyi kastetmiyorum. **Dördüncüsü**, düşünmektir. Bulguya, serüvene, yaratıma yönelik düşünme. Sistemli, dolu dolu, nitelikli düşünmek oldukça zordur. Bilgiyi, birikimi, dönüştürmenin aracı haline getirmeye, onu çarjörden namlu yatağına yöneltme, önemli bir rol oynar düşünme. İnsanın ilk kutsal kitabı diyebileceğimiz Rig-Veda, "Varlığı varlaştıran eylemdir" der. Eylemin hazırlık aşaması, planlaması ve bir nevi ön manevrasidir düşünme. Zaman-uzay-hareket-madde serüveninin, en parlak steel, olan bilginin insan eyleminin ilk kırılımıdır.

"O uğraşmayacak ve bağırmayacaktır. Ve kimse meydanlarda O'nun sesini işitmeyecektir. Rüküm zafere erişinceye değin, ezilmiş karnışı kırmayacak, ve tüten futuı söndürmeyecek, ve kamviler, O'nun ismine ümit edeceklerdir." İsa'nın hümanizmine, felsefesine bakın. Sıpaş bir deşğin üzerinde, halkın arasında gezinen bu insan, kendisini durmadan tekrarlayan bir halkı dönüştürerek yeni bir insan hattına çekme çabası içindedir ki, kalleyi koymuştur bu yola. Uğraşmadan, bağırmadan, ezilmiş karnışı bile kırmadan... Kendisini durmadan tekrarlayan bir halkı dönüştürerek yeni bir insan çizgisine oturtması ve bu çizgide, sonsuza dek kendisini tekrarlaması anlayışına, anlak eden bir felsefe.

Bilimsel olarak bekarsak, hiç bir insan kendisini tekrarlamaz. Değişmeyen, dönüştürmeyen hiç bir şey yoktur. Bizi ilgilendiren, ne yönde, ne ölçüde sorusudur. Avustralya'nın bazı bölgelerinde yaşayan Aborijin'ler, kırk bin yıl öncesinin temel geleneklerini, bazı temel yaşam biçimlerini sürdürüyorlar. Başları üzerinde çalı cestelertyle salına salına, gülmüşyo gülmüşyo, katarlar halinde gezinen arılıçlıplak kadınlara, genç kızlara rastlayabilirsiniz. Kendilerini kırkıbin yıldan fazla bir süredir tekrarlayan ve bunun bedelini beyaz terörle çok ağır ödeyen bu insanların güllümseyişlerinde, edalarında, "her şey deşğir ilkeci," gücünü yitirmiş, çarınba gerilmiş gibidir. Kendisini tekrarlamayan beyaz insanın üstünlük duygusuna ve vahşetine karşı parlayan, tatl, slaycı bir işğa dönüştürmüş bunların görkemli, kadim tekrarı.

İnsanlık, Aristo'yu ikibin yıl tekrarlardı. Bir bölümü, hala tekrarlıyor. Huxley, 2000 yılında, uzmanlardan başka hiç kimsenin kitap okumayacağını söylemişti. Dergiler, kitap okuyuların azaldığını yazıyor. Yazarlar ise kitaplarının tanıtılmadığından, kitaplarını övecek Örcan'lerin çıkmadığından yakınıyorlar. İnsanların birbirlerini teoriti, gittikçe derinleiyor. Övünçsüzlük, it öüsünden beter kokuyor. Herkes, bir zamanlar, Yunan düşünürü Bias'ın dediğini haklı çıkarıncasına, dostlarıyla bile, bir gün düşmanları olacakmış gibi yaşıyor.

Kendini tekrarın, oluşmuş, mükemmel şartlarıdır bunlar. Bunları yokedecek ateşin uğultusunu duyuyoruz bir çok yerde.

BİR DEVRİMİN EL KİTABI:

Başkan Mao'dan Seçme Sözler (Kızıl Kitap)

Çin Büyük Proleter Kültür Devrimi, sosyalizmin inşa sürecinde nelerin yaşanabileceğini ve bunlara karşı nasıl savaşılacağını gösteren önemli bir deneyimdir. Sonuçları açısından tam anlamıyla istenilene ulaşılamamış da olsa bu devrim, Maoizmin özünü oluşturan "devrimci proletarya diktatörlüğü" altında devam ettirme" tespitinin en somut örneğidir. ABD-DKP'nin sözde liderinden Carl Dix'in şu tespitini burada aktarmak oldukça yararlı olacaktır; "Kapitalist yolların iktidarı yeniden ele geçirerek Çin'i kapitalist yola sürüklemeye başarılı oldukları anlamında. Kültür Devrimi'nin başarısız olduğu söylenebilir, ancak devrim ve komünizm ile revizyonizm ve emperyalizme teslimiyet arasında berrak bir çizgi koyması açısından başarısızlığı yoktur."

BPKD 1959 iktisadi krizinin ardından ÇKP içindeki kapitalist yolların başta Mao Zedung olmak üzere ML karşı girişimleri saldırı kampanyalarına karşı 1966 da başlatılan devrimci inisiyatifidir. Başkan Mao'nun 100. doğum yılında bu büyük devrimin kazanımlarını kavramanın kavramanın önemli tartışılmaz. Ve bu kazanımları bir yerden başlayarak öğrenmek gerekiyorsa Umüt Yayıncılığın Başkan Mao'nun 100. doğum yılını kutlama kampanyası çerçevesinde yayınladığı, BPKD'nin yol gösterici küçük el kitabı yani "Kızıl Kitap"ı okumak iyi bir başlangıç olacaktır. Başkan Mao'nun bazı temel konularda söylediği veciz ve prestij zenginliğini taşıyan sözlerinden oluşan Kızıl Kitap hala öneminden hiçbir şey kaybetmeden yol gösterici özelliğini korumaya devam ediyor. BPKD'nin gerekçelerine paralel bir biçimde oluşan "Kızıl Kitap"ın oluşum sürecinden kısaca bahsetmek bu parçellığı açıklığa kavuş-

turacaktır.

1959'dan sonra ÇKP içinde ve dışında Başkan Mao'ya karşı açık olmayan ama planlı olduğu kesin olan bir saldırı kampanyası başlatılmıştı. Bu kampanyanın birkaç özelliği vardı; Birincisi gösterişe aşırı bir Mao savunuculuğunun yapılmasıdır. Öyleki, bu insanların katkısıyla Mao Zedung bir ilahı gibi, puta dönüştürülüyordu. İkincisi, yazılı ve görsel bir takım eserlerde yine aynı çevre, yaratılan bu "puta" imalı saldırılarda buluyorlardı. Üçüncü özellik ise Mao'nun düşüncelerinin uygulanmasına engel olmaktır.

Bu kampanyanın önde gelen ismi Devlet Başkanı Liu Şao Şi'dir. Liu, 1959'dan sonra parti içinde kendi adamlarını Partinin önemli yerlerine getirerek, bir yandan Mao'nun paylaşılmasına katkı da bulunuyordu. Diğer yandan Mao'nun düşüncelerinin uygulanmasına karşı bir takım engeller çıkarmaktan geri durmuyordu.

Liu, 1939 da oldukça önemli bir kitap yayınlamıştı. Bu önemli kitabın başlığı; "Nasıl Komünist Olunur?" idi. 1960'lara kadar Liu'nun diğer birkaç kitabı ile birlikte bu kitap parti kadrolarının en önemli eğitim kitaplarından biriydi. Bu tarihten sonra bu önemli kitabının yeni baskılarında yaptığı çıkarma ve eklemeler onun hangi yola girdiğini açıkça gösteriyor. Örneğin, daha önce ki baskılardan Lenin'den yaptığı şu çok önemli alıntıyı çıkarma gereksinimi duymuştu: "Proletarya Diktatörlüğü, eski toplumun geleneklerine karşı kanlı ve kansız şiddet yoluyla ve barışçı, askeri ve iktisadi; eğitim ve yönetim alanlarında kararlı bir mücadele demektir". Liu, aynı kitabın 1962 baskısında birçok cümlede geçen "Proletarya diktatörlüğü zorunludur" sözcüklerini de çıkarma gereksinimi duymuştu. Diğer yandan sözde

Doğumunun 100. Yılında

BAŞKAN MAO'DAN SEÇME SÖZLER

☆

UMUT YAYINCILIK

Yang Ming ve Li Lisan'ları eleştirirken imalı bir biçimde Mao Zedung'u da eleştirmekten geri durmuyordu.

Liu'nun ekibi sadece eğitim kitaplarıyla Mao düşmanlığı yapıyor, birtakım sanat eserleri için yerleştirilen imalı sözlerle de bunu yapıyorlardı. Bunun en iyi örneği Yu Han'ın "Han Juy İmparatoru Azarlıyor" ve "Han Juy'un Görevinden Azlı" adlı oyunlarıdır.

Başkan Mao, çeşitli biçimlerde geliştirilen kendisini ve devrimi yıpratmaya yönelik bu gizli planları görüyor ve bunlara karşı önlemler almaya çalışıyordu. Bu konularda çeşitli yazılar kaleme almıştı. Ne varki yazdıklarını ÇKP'nin resmi yayın organlarında yayınlamıyordu. "Han Juy'un Görevinden Azlı"nın özü görevden azlı olayının kendisinde yatar." Sözüünü ancak 1967'te yayınlatabildi.

Kültür Devrimi, parti içindeki bu sağcı kampa karşı "Kızıl Muhafızları" girişimleriyle başladı. Kızıl

Kitap yukarıda özetlediğimiz bu süreçte karşı yürütülen çabaların ürünü olarak ortaya çıktı. Liu'nun ekibi Başkan Mao'yu yıpratmaya kolunu sıvadığı tarihlerde Mao Zedung'un düşüncelerini savunularda boş dumuyordular. 1962 yılında resmi anlamda Mao'nun düşüncesine tek sadık gazete konumunda olan Halk Kültürü Ordusunun yayın organı Cie Fanguen Bao (Kurtuluş)da Lin Piao her gün Mao Zedung'dan seçme sözler yayınlamaya başladı. Lin'in bundaki amacı orduyu eğitmek köylü kitleleri eğitmektir. Kısa ve özlü bir biçimde Mao'nun düşüncelerini vererek geniş kitlelerde devrimci bilinci geliştirmek daha sonraki sürecin ürünü oldu. Bu sözler ilk yayımlandığında bazen oldukça kısa, bazen de mezinin tamamı olabilmekteydi. Lin Piao 1964'te bu sözlerden oluşan her askerın çantasına sığabilecek şekilde bir el kitabı bastırdı. 1966'daki baskısından sonra BPKD militanlarının el kitabı olan ve onlara dile çevrilerek dünya komünistlerinin de el kitabı olan "Küçük Kızıl Kitap" bu şekilde doğdu.

"Kızıl Kitap" Türkiye'de ilk defa 1967 yılında "İhtilalin Özü" adıyla Gün Yayınları tarafından yayınlandı. Yayınevi, kitabın arka kapuşına yazdığı nota okuyucuya kitabı şu şekilde tanıttı: "Çağımızın en büyük Marksist-Leninist Mao Zedung'un emperyalizme, revizyonizme ve dogmatizme karşı fikirlerini bulacaksınız bu kitapta. Mao Zedung, sosyalist düşüncenin işığı altında çağımızın gerçeklerini harmanlıyor. Çin'de partinin, ordunun ve halkın yararlanacağı ilkele-i sıralıyor. Marksizmi, ayrıntılı bir şekilde hayatın bütün alanlarına doğru genişletiyor, zenginleştiriyor. Çin'i tarım ve ekonomi yönünden nasıplı, endüstride, sanatta, bilimde ileri bir sosyalist ülke haline

getirmek için gerekli çabaları anlatıyor. Kültür ihtilalinin el kitabı olan ve batıda Kırmızı Kitap olarak adlandırılan bu seçmeleri Türk okurlarına "İhtilalin Özü" olarak sunuyoruz."

Türkçedeki bu ilk çeviri daha sonraki çevirilerden oldukça eksik ve hatalıdır. Daha sonraki çevirilerin hepsi Başkan Mao'nun sözlerini 33 başlık altında sunarken ilk çeviri 25 başlık altında okuyucuya sunuyor. Ayrıca birçok sözün tamamının alınmadığı, bu çeviri için belirtilmesi gereken noktalardan.

Kitabın ikinci baskısı "Seçme Sözler" başlığı ile 1970 yılında Ekim yayıncıları tarafından yapıldı. Bu baskının daha önceki ve sonraki baskılardan farkı, kitabın hazırlayıcısı olan Lin Piao'nun Çince ikinci baskıya yazdığı önsözün bulunmasıdır.

Umüt Yayıncılığın elimizde bulunan baskısından önce Kızıl Kitap Aydınlik yayıncıları tarafından iki defa daha basıldı. Böylece Başkan Mao'nun sözleri Türkçe'de beş baskı yapmış oldu.

Başkan Mao'nun sözlerini okurken bir noktama okuyucu tarafından iyi bilinmesi gerekiyor. Kitabın BPKD süreci içinde oldukça pratik bir amacı vardı. Kısaca bu amaç gelişen sağcı dalgaya karşı durmaktır. Lin Piao'nun 1970 de eleştirilmiş olmasına ve gerçekte birçok yeni Troçkist tezin sahibi olmasına karşın önsözde belirttiği şu sözler hala önemini koruyor: "Başkan Mao'nun yazdığını okuyan kişinin beyinde belirli sorular oluşmalı, yazıları yaratıcı bir biçimde okumalı ve uygulamalı, incelemeli uygulamalı birleştirmeli, çabuk sonuç alabilmek için ilk uygulamaya çalışmalıdır."

Renklerinden utanan bağcık

PKK tarafından Dersim Çemişgezek'te katledilen Veli, Meral ve Zeynep Kahraman'a

Dağlarda kaçak ateşin ve içeride çığlıkların duvarlara gömülüğünün sindiği çayı yudumlamak, bir bilsen ne hoş oluyor, Meral'im. İki farklı mekanda da tatlım olduğunu bilmez. Hele birde, yüreklerine dağ yeli esen canların, nice zorluklarla çıkarttıkları dergiler elimize ulaşınca, sorma gitsin, ne zindanın soğukluğu ne de zorbanın eziveri akla bile gelmez... Bundan sakın hiç üzülmiyorum anlamını çıkarma. Soluksuz karanlıkta yiten her canla, bir yanının eksildiğini hissedim hep. Bazende, uzun yıllara bürünen anıları duyduğumda, kederlenirim. Ama bunlar hep olan/olacak doğal bir akıştır savaşta. Bundandır ki, bende herkes gibi alışığım bunlara.

Yine bir öğle vakti çay içiyorduk, çığlıkların duvarlara gömüldüğü mekanda. Elimize ancak beş sayısından birisinin ulaşabildiği dergi gelmişti. Her zamanki gibi, dağ kokulunu rüzgarlara yükleyip gönderdikleri haberleri öğrenme heyecanı ile karıştırmaya başladık, sayfalarını. Haberlerin iyi olmadıkları daha ilk sayfadan belliydi. Gerçi uzun zamandır, istenmeyen şeylerin olduğunu biliyorduk ama, bu kadarını beklemiyorduk. Her zamanki gibi, soluksuz düşünceler olduğu için değil -bu bizi üzüyor- olsa bile- her düşünce çoğalıyor olamaz bizi sonsuz bir sıcaklıkla sa-

Partizan gölgesinde utancından düğümlenen bağcık.

rıyor. Ama bu sefer öyle değil ki! Vurulmaların olması değil bizi bu denli üzen, vuranların kim olduğudur. Gerçi bizden öncekiler böyle şeylerin olabileceğini söylemişlerdi ama, yinede kolay mı dostun kurşunlarıyla gidenleri duymak? İşte o beş sayısından ancak birinin elimize ulaşabildiği derginin sayfalarını çevirirken, bunları soruyorduk kendimize. Ama öyle bir sahaya geldik ki, olup bitenleri okurken boğular gibi olduk. Çaylarımız ilk kez kendiliğinden soğudu bardaklar da. Okuyanın sesi çatallaşmış ve bir kaç satır sonra da okuyama-

ya bıraktı. Duyularımız dalgalanıp dardı; usul usul bir ağırlık çöktü içimize. Nasıl yapabildiler bunu sana, Zeynep'e, Veli amcaya? Nasıl?! ...Bunu kendi kendimize sormamız için, nekadarda çok çaba harcamışlar!

Sarkantılıktaki etmişler öyle mi, Meral'im, Zeynep'im? Bunu kaç operasyonda yaşamadınız ki! O zaman anlayabiliyor, duygularınıza boyun bükme yerine karşı olmanın gereğinden hareket ediyordunuz.

Ama ya bunlar nasıl bunu yapabiliyor, kapımızı açtığımız, ekme-

dediniz? Önce inanmak mı istemediniz, şunlara bir daha bakayım yanılıyor olabilir mi dediniz? Veli amcanın çığlıklarında mı inanmak istemediniz, doğru olmasını istemediğiniz için, yanılmıyordum acaba, diye mi düşünüldünüz Meral'im? Ekmeğimizi verdiniz insanlardan bunları görmek ne de zor gelmiştir size! Ne de...

Ya sen Zeynep'im, "abini getirdik, kapıyı aç" dediklerinde, sovinçten kapının ardından yüreğin pır pır mı etti? Kim bilir o zaman ne de sevinmişsinizdir. Öyle ya, Veli amca istedikleri yirmi beş milyonu vermemiştiydi onlara, abini sağ bırakmaları için? Parayı nereden bulduğunu düşünmenin zamanı mı sanki, söz konusu evlat canı oldu mu, elde avuçta ne varsa çıkarılmaz mı? O parayı getirmek için kimlere boyun büküldüğünü ne önemi var ki?

Ellerinizi bağlamışlar sarı, kırmızı, yeşil bağcıklarla, öyle mi? Kim bilir renklerinden nasıl utanmışlar, bağcık. Renkleri solmuştu incecik bileklerimizde. Kendisini o hale getirenlerden bile utanmış, karamak, yerin dibine girmek, göğe çekilmek istemiştir. Ama sende biliyorsun ki Meral'im, suç renklerde değil, ona kendisinden bile utandıracak hale getirenlerdedir! Biri ters dönmüş terliklerinizin arasında düğümlü duran bağcık, bir bilsen nasıl utanarak bakıyor terliklerinize.

"Çocukları mı elemeyin, beni öldürün" diye atılmışın önelerine; tam yirmi dört kursusun bedenini

yuva yapmak için! Hem de defalarca kapını açıp, ekmeğini paylaşmışın namlulara... Meral'im "çingene" diyerek kurşunlamışlar, Zeynep'im, acı çekerek ölsün diye, yaralı bırakmışlar. Sekiz saat dayanabilmiş ancak, Zeynep. Bilmem ki ne demeli Veli amca... Bunlar, "çingene"lerin esmer yağmır tenlerine simmiş erdemlerden uzaklar. Hem de çok, çok uzaklar. Sizden sonrada mezarlarınıza mayın döşemişler. Kimse yanınıza gelmesin, daha doğrusu, dediklerini yapmayanlar için gözdağı vermek istemişler. Bunu yapmakta ayaklarını bastıkları her avuç toprağa mayın döşediklerini bilmemeleri, ne acı değil mi Veli amca?!

On altı yıl önceydi Meral'im. Doğduğunda, daha ilk kez gözlerini açıp yaşantı içinde etrafına bakıp ağladığında, üzerine düşen partizan gölgesiyle yaşamaya gülmüşün. İsmi de onlar koymuştu; Meral YAKAR'ın çoğalması esinyle. Terliklerin arasında utandıran düğümlenen bağcık durduğunda, yine gelmişlerdi. Uzanmışın yere yine partizan gölgesi düşmüş. Mezarlarınızı üstünden de eksilmeyecek Meral'im, partizanların gölgesi, birde Yalçın Kaya'ların... Şimdi Meral ablanın yanındasın. Meral ablan ateşi yakmış diğerleriyle beraber etrafını çevirmiş oturuyorlar. Aralarına sizi de çağırıyorlar, her çoğalanla ateşi daha da harlatıp, geceyi yalnız kesmek için. Ve közün üstünde hep birlikte içeceğimiz çayı demlemek için...

Nazım Hikmet'ten: Yolcu

İstanbul/Özgür Gelecek- Film 1920'lerin başında Kurtuluş Savaşı sırasında geçer. Filimde, herkesin yükünü tutup kılıpını doldurduğu sırada idealistliği ve dürüstlüğüyle İstanbullu kansının diline düşmüş, istasyon şefi (Halil Ergila), taşranın kasvetinde boguntuya gelmiş, oradan kurtulmak isteyen ve iki erkeği de idare etmeyi beceren, uyanık karısı ve hayali, yalnızca stüdyo bu izbe yerden bir an önce kaçıp kalabalık bir ortamda çalışmak olan mükasafından (Tarik Akan) oluşmuş bu üçlünün arasında geçen dağa kapalı küçük dünyalarındaki çıkara dayanan ilişkileri ele alıyor. Danyayla tek bağlantıları olan Telgraf direğinin kar tipisinde yıkılmasıyla tüm dünyayla bağları kopar. İstasyon şefinin kasıması (Müjde Ar) aslında var olmayan alınların peşinden koşurup dünyadan tecrit edilmiş ve istasyondan kaçma planları kurar. Çekip-gitme, kurtulma hesaplarını, çıkar ilişkilerinin üst noktaya geldiği bir sırada onlardan dış dünyayla bağlarını sağlayacak, insan oluklarını hatırlatacak bir yolcu gelir. Ve film kahramanları insan olduklarını hatırlarlar. Daha sonra bu ilişkiler, kurtulma hesapları bir başka boyuta bürünür. Ve film bu şekilde gelişir. Film, insanların dünyadan biraz da oşa koptularının kendi içlerindeki süpçelik, çıkarıcılık ve ikiyüzlüklerini kendi çıkarları doğrultusunda nasıl kullandıklarını, içinde yaşanan koşulların dayatmasıyla insan davranışlarının ve hatta teriz düşüncelerinin nasıl yprandığını, vurgulamaktadır. Ayrıca film hakkında şunu da belirtmek gerekiyor. Sinemaya gitmek isteyen insanların diğer filmler arasından yolcu filmi seçmelerinin önemli sebeplerinden birinin de film Nazım Hikmet'in bir oyunundan yani Nazım Hikmet adından etkilemelerinden olduğu yadsınmaz bir gerçektir.

Sanat dünyası Abidin Dino'yu yitirdi

Haber Merkezi-Nazım Hikmet'in "Sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin?" dediği sanatçı Abidin Dino 6 Aralık 193 günü aramızdan ayrıldı. Uzun süredir hasta olan sanatçı, yakalandığı hastalığa yenik düştü.

78 yaşındayken "yaşlılık ama ruhumuz hâlâ genç diyor Dino, 1913 İstanbul doğumlu. Çocukluğu İsviçre ve Fransa'da geçen sanatçı 1925'te İstanbul'a geldiğinde yalnızca resim ve karikatürle uğraşmayı seçti. İlk karikatürleri 1930'da Yarım gazetesinde, ilk yazıları 1931'de Artist dergisinde yayımlandı. Bu arada Nazım Hikmet'in Sesini Kaybeden Şehir ve Bir Ölü Evi adlı kitaplarının kapak ve iç resimlerini yaptı. 1934'te Leningrad'a giderek 1937'ye kadar Madencilik adlı bir filmin çekimini gerçekleştirdi. Sinema çalışmalarını sürdüren sanatçı 1966'da Dünya Kupası'nı anlatan Goal (Altın Goller) filmi çekti.

1937'de Paris ve Londra'ya giden sanatçı, Pablo Picasso, Gertrude Stein, Tristan Tzara gibi ünlü sanatçılarla bir araya geldi. Ses, Yeni Ses, Yeni Edebiyat, Servet-i Fünun ve Yeni Adam dergilerinde çıkan yazı ve çizimleriyle yeni bir gerçekçilik kavramı üzerinde durdu. 1940-41'de kardeşi Arif Dino'yla birlikte estetikle siyasetin, soyutla somutun çelişki ve bağlarını araştırarak II. Dünya Savaşı'ndan esinlenen büyük boyutlu desenler gerçekleştirdiler. Dino 1941'de İstanbul sıkıyönetim komutanlığına önce Mecidiyeköy'ne sonra da Adana'ya sürgüne gönderildi. 1945'e değin bir acı yandı Adana'daki Türk Sözü gazetesinde çalışırken, bir yandan da yöre insanının yaşamını ve sevinçlerini yalın ve şiirsel bir anlatım ve toplumsal gerçekçi bir eğilimle yansıttı. 1952'de Paris'e yerleşen sanatçı

Abidin DINO

1955'te İşkenceler ve Atom Korkusu konulu resimlerini sergiledi. Paris'teki yaşamı boyunca Türk kültürüyle bağlantısını hiçbir zaman koparmadan ve Avrupa'daki güncel sanat gelişmelerini, yeni eğilimleri izleyerek özgün bir çizgi yakaladı. Nazım Hikmet'in Kuva-yı Milliye Destanı, Haili Boratav'ın Türk Masalları ve Yaşar Kemal'in Deniz Küstü adlı kitaplarının resimlerini de yapan sanatçı ilk kişisel sergisini 1969'da açtı. Sonraki yıllarda da kişisel sergiler açan Dino, karma sergilerde katıldı.

Resimleri ABD'den SSCB'ye kadar çeşitli ülkelerdeki resmi ve özel koleksiyonlarda ve müzelerde bulunan Dino 1979'da Fransa'daki Görsel Sanatlar Ulusal Birliği'nin (UNAP) onur başkanlığına seçildi.

Kızılırmak'tan konserler dizisi

Adana/Özgür Gelecek- Tarsus'ta, Özgür FM ve SHP Tarsus İlçe Teşkilatı tarafından organize edilen Kızılırmak Konseri 26 Kasım '93 günü polisler oca engelleme ve provakasyonlarına rağmen coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi.

Konserin yapılacağı haftalar önce duyurulmuştu. Konser günü geldiğinde ise konsere birkaç saat kala hemedense (!) Tarsus Kaymakamlığı konserin iptal edildiğini duyurdu. Konseri izlemeye gelen yaklaşık 4000 kişilik kitle konserin yapılacağı spor salonunun önünde toplanıp konser saatinin gelmesini beklemeye başladı. Polis, oradaki kitleye konserin iptal edildiğini duyurup kitleyi dağıtmak isteyince, kitle de buna karşı koyup, konseri organize eden yetkililerden böyle bir açıklama olmadıkça sürece dağılmayacaklarını belirtti.

Konseri organize eden Özgür FM ve SHP, konserin iptal edilmesini için herhangi bir gerekçe olmadığını belirterek, Kültür Bakanlığına, Kaymakamlığa gelen emirle konserin yapılacağı kesinleşti. Konser öncesi ses düzenini yapmaya gelen görevli polis tarafından tehdit edilerek cihazlarıyla birlikte geri gönderilmişti. Konserin başlama saati geldiğinde ses düzeni görevlisinin olmamasından kaynaklanan aksaklıklar ancak birbuçuk saatte giderilebildi. Birbuçuk saatlik bir gecikmeden sonra konser başladı. Konserin başlamasıyla birlikte polisin provakasyon çabaları hız kazandı ve izleyicileri gerekçesiz gözaltına almaya çalıştı.

Bir çatışma esnasında öldürülen kadın gerillanın çıplak cesedinin TV'de teşhir edilmesini protesto etmek amacıyla Kızılırmak'ın düzenlediği parça okunmaya başlanca, izleyiciler hep bir ağızdan "yaşasın halkların kardeşliği" sloganını yükselttiler. O anda, polis dizginlerinden boşanmışçasına, azgın bir şekilde kitleye saldırarak, halkların kardeşliğine karşı olan tahammülsüzlüğünü bir kez daha ispatlıyordu. Polis izleyicilerinden bir kişiyi zorla götürünce kitle hep-

bir ağızdan "polis dışarı" diye haykurmaya başladı.

Kızılırmak Grubu okuduğu türküyü yarım bırakarak, gözaltına alınan izleyici serbest bırakılmadan devam etmeyeceklerini, polisin provakasyon çabalarını boşa çıkarmaları için duyarlı olunması çağrısında bulununca, kitle hepbirden polisi alkışlarla protesto etmeye başladı. Konseri organize edenlerin çabası ve izleyicilerin tepkisi sonucu gözaltına alınan arkadaşın serbest bırakıldığı duyulduktan sonra konsere devam edildi.

Konser alanı dışında ise, Tarsus siyasi şube başkomiseri konseri organize eden Özgür FM ve İktidar ortığı SHP'lilere "Ben kardeşlik-mardeşlik anlamam Burada hiç kimse slogan atamaz ve polis dışarı diyemez, dedirtmem. Burayı da kan gölüne çevirmekten hiç çekinmem, yaparım!" şeklindeki tehditleri savururken, asıl itidaran kim olduğu ortaya çıkıyordu.

Başından sonuna kadar kitleyi provaka etmeye çalışan polis, undüğünü bulamadı. Konseri izleyenlerin duyarlılığı dikkat çeken noktalardan biriydi. Polis'in bu kadar emek verdiği(!) bir konser insanlarının duyarlılığı ve provakasyona gelmemeleri sayesinde coşkulu bir şekilde sona erdi.

Öte yandan Odak Dergisi'nin 4 Aralık'ta Ankara'da düzenlediği dayanışma gecesinde konser veren Grup Kızılırmak, sabah ve akşam olmak üzere verilen iki konsere de bini aşkın dinleyici katıldı. Saygı duruşu ile başlayan konser, halaylar ve sloganlarla sürdü. Salonda genellikle, "Lice Faşizme Mezar Olacak!", "Barbarı Yoldaş Ölmüştür!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!" ve "Faşizme İsyan Halka Onder Partizan!" sloganları atıldı. Kızılırmak'ın her konserinde olduğu gibi bu konsere de sıra "İbrahim Yoldaş" parçasına gelince bütün salon ayakta ve sol yumrukları havada olarak parçaya eşlik ettiler.

Polisin yoğun önlemleri altında yapılan konserlerde, kitlenin coşkusunun sürekli yüksek olduğu gözlemlendi.

İtirafçılığın böylesi veya yaşasın düşmanım

“Akılsız dost, akıllı düşmandan daha tehlikelidir.” demiş çok bilen, bildiklerini, bizi fazla meşgul etmemek için kısa ve öz vecizelerle ifade eden atalarımız. Ama aynı atalarımız akılsızlık düşman konusunda bizi pek bilgilendirmemişler. Bu konuda ecdadımız bir ışık tutmadığına göre kendimiz kafa yorup sorunu çözmeliyiz.

Sınıf savaşımında düşman, yani sömürücü egemen sınıflar bir akılsızlık örneği sergilediklerinde, gerçekten böyle mi oldukları yoksa taktik mi yaptıkları sorunu, önemli bir sorundur. Bunu anlayabilmek için, düşmanı ve kendi konumumuzu doğru tahlil etmeli ve yorumlamalıyız.

Peki düşman “Bu kadarı da olmaz!” dediyecek kadar kendisini rezil edecek salakça tavırlar sergiliyorsa ne yapılır? Herhalde (Herhalde diyorum çünkü benimle çembirik olan bir atamız olmadığı için pek emin olamıyorum) böyle düşman dostlar başına değildir. Bu büyük şansın profeteryasını çıkarları doğrultusunda faydalanılmaya çalışılır.

Konumuz, Konya’da günlük bir yerel gazete olan Konya Postası’nda TKP/ML-TIKKO ile ilgili yayınlanan ve bir hafta süren yazı dizisi. Önce söz konusu gazete hakkında bilgi verelim: Konya Postası, polislin kendi eliyle kurduğunu, Beyşehir Gölü’ndeki tahsisiz (!) bir kazada boğulup ölen kurucusu ve sahibinin cenaze töreninde siyasi polislin resmi geçit yaptığı, neredeyse Türkes’i yetenince milliyetçi olmakla suçlanabilecek kadar Türk-İslam ülküsüne bağlı, son derece mukadderatçı bir gazete. Öylesine dürüst ve objektif bir gazete ki; YDG okurları (savcılığa çıkar çıkmaz bırakılan öğrenciler) gözaltına alındıktan sonra hemen ertesi gün şu manşeti görüyorsunuz: “Polislin büyük başarısı: TIKKO çöktürüldü.”

İşte bu, halka doğru bilgi vermek için çırpınan dürüst (!) gazetede önce iki gün boyunca manşet-

ten 9 (Bazen de 10) yıl boyunca “TIKKO’culuk yapan bir militanın itirafları” başlığı altında yazı dizisinin reklamı yapıldı ve bu nefes kesici gerçekleri halkımızın kesinlikle kaçırmaması istendi. Bu dizide yayınlanan o müthiş gerçeklerin hepsine birden cevap vermek hem zaman, hem de yer açısından mümkün değil. Bu yüzden iddiaların içinden en komiklerini seçerek size aktaracağız. Şimdi itirafçı militanı dinleyelim: “Ben 1984 yılında sosyalizmin varlığına (daha önce yok olduğunu düşünüyordum), devrim yapmanın şart olduğuna iyice inanıyordum... Bizim ufak kürsülerini üzerine aldılar. Burada iki metre karelik kara tahta vardı. Sonra kimliğini bilmediğinin (siz bilmediğim diye okuyun, cümle kurmasını dahi bilmiyorlar) birisi tahtaya çıkıp Türkiye’de devrim yapmanın şart olduğunu (Bunlardan da bir şey kaçınmıyor), bunun kolay olmayacağını, bizi çok zor günlerin beklediğini söyledi. Daha sonra yemin törenine katıldık... Karşımızda da Mao, Stalin, Castro ve Enver Hoca’nın portreleri vardı. Biz hep birlikte ‘Devrim inancı içerisinde devrim mücadelesi vereceğime and içtim. Gerektiği anda devrime karşı gelen ve karşı güç kullanan aile çatısı altındaki ferdî bile inha edeceğime (evet aynen böyle) karakterim, şerefim ve namusum üzerine yemin ederim’ diyerek and içtik. Daha sonra Silvan’da örgüte ait bir hücre evinde kaldık... Buradan da başka bir ilçeye götürülerek orada iki katlı bir evde 15 gün ağırlandık ve Alevi dedelerinin bağlama deyişlerini dinledik.”

Öncelikle TKP/ML-TIKKO’nun yukarıdaki satırları yazacak kadar beyinsiz, bırakalım militanı taraftarı bile yoktur. Değil dokuz yıllık militan en geri TKP/ML taraftarı bile Castro’ya küçük burjuva devrimcisi, Enver Hoca’ya da modern revizyonist denildiğini bilir. Eğitim üssünün duvarlarında İbo’nun resimleri yok, ama kaşarlanmış revizyonistlerin portreleri dolu. Devrim andı-

m da yanlış yazmışlar, aslı şöyledir: “Gerektiği an karşı-devrimci altı aylık bir bebeğin kanını içeceğime, kadınlara tecavüz edip kafalarını koparacağıma, erkekleri çarpmaya gerip işkence ederek öldürüceğime şerefim ve namusum üzerine and içerim” denmesi daha etkili olurdu herhalde. Faşist T.C.’ye göre, bütün devrimci hareketlerin üç temel destekçisinden birisi olan Aleviler (Diğerleri Ermeniler ve dış mihraklardır) de unutulmamış tabii ki. Oyle ya TIKKO erleri Alevi dedelerinin çağdığı güzelim deyişlerle “Ya Ali ya Hızır” nidalarıyla beyaz ordunun canına okumuyorlar mı?!

“Fakir ve çok çocuklu bir ailenin çocuğu (Bütün hikayeler böyle başlar) büyük sıkıntı ve banalim içindeyken tesadüfen tanıştığı birinden sosyalizm ve devrim hikayeleri (Herif faşist, devrim ve sosyalizme bilim diyecek hali yok ya) dinlemeye başlamış, içinde hak, özgürlük, eşitlik, devrim gibi kelimeler geçen bu hikayeleri inandırıncı bulmuş. Halbuki ne anlamsız şeyler bunlar. İşte o günlerde TIKKO’nun içinde on yıl kalmış, (Yazarımız günleri yıl yaptı herhalde).”

Bunlara ilişkin fazla bir şey söylemeye gerek yok. Ama yazarla itirafçının yazım dillerinin aynı olması çok şaşırtıcı (Mutlaka rastlantıdır). “Kürdistan fatihi” paşaların kanlı elleriyle verdikleri mehmetchik basın ödülüne aday olabilecek kadar saygın (!) ve dürüst (!) olan yazarımız kendi elleriyle bir TIKKO militanı yaratacak değil ya !!! İtirafçı militanımız devam ediyor “...Bize o zaman anlatılanlar şöyle idi: Türkiye’de devrim yapmak basit düşüncelere sahip insanların yapabileceği birşey değil. Türkiye’nin coğrafi yapısına göre ve zaman içinde devrim imajlarımızı yenilememiz gerekiyor. (İnanın bunları bir Maoist söylüyor). Fanatik dinciler ve Türk milliyetçileri (Normalde her devrimci bunlara sivil faşist der) pek birşey yapamazlar ama kontrgerilla ve polislin güçlendirdiğine

manıyorum. Şu andaki görevimiz 12 Eylül ihtilali’nden devrim şehitlerimizin işkence kucacağına oturtan savcuları, siyasi şube personelinin ve ordu personelinin yok etmek.” Yazar devrimcilere ve komünistlere olan bütün kinini “kucacağına oturtan” kelimesiyle kusmuş. Lakin kucacağına oturtan ve oturtan kim? Anıtkabir’deki 10 Kasım törenindeki ana okulu çocukların taşıdığı “İbo (ana okulunun ismi) ve umut ordusu” yazan pankartı apar topar indirmeye kalkın ve olay anlaşıncaya da milyonların önünde (Faşist medya sağolsun) rezil olan polisler, hiç de “kucacağına oturtan” bir insanın rahatlığında değillerdi daha çok kucacağı oturmuş gibi bir halleri vardı. “Onlardan intikamımızı alacağız (Bu doğru). Başarı sınırsızdır. Bu bahsettiğimiz kişilerin isimleri ve adresleri anketimizde belirlenmiştir. (Sanırım TIKKO Piar Gallup’la ortak çalışıyor) Bunlar kolay olmayacak ama başaracağız. Başarının daha iyisi olduğuna inanıyorum. Bugün Ortadoğu’da Hafız Esat başarılı bir şekilde sosyalist ihtilal yapmıştır. Bize de genel ihtiyaçlarımız ve tesisatlarımız konusunda her zaman yardımcı olmaktadır. Albay Kaddafi Libya’da sosyalist devrim yapmıştır. Kainatın en büyük devrimcilerini içinde bulunan ve Koba’yı (Cümle ve kelimeler yine bozuk aldırmanın) Amerikan kolonisinden tamamen uzaklaştıran (Emperyalizm dönemine yüz yıldan fazla bir süre önce girdik, henf hala kolonilerden bahsediyor) Castro’ya saygıyla anıyoruz.”

Taş gibi sosyalist. Suriye, Libya ve hele hele “kainatın” en büyük devrimcilerinin içinde bulunduğu Küba varken ulan bir de sosyalizm öldü diyorlar. Herif utanmasa Türkiye’nin komünist bir ülke Demirel’inde bir MLM olduğunu iddia edecek.

Militanımız devam etsin: “Ela-zığ’ın Karakoçan ilçesine gittik. Burada Mazlum Doğan isimli bir kampa katıldık. Bu kamp yetmişçte kurulmuş. Kurucuları da

Abdullah Öcalan, Mazlum Doğan, Mahsun Korkmaz, M. Korkmaz’ın Kürtçe ismi Agid, Agid kahraman anlamına geliyor. (Yazarımız Kürtçe’yi de öğrenmiş) birde I. Kaypakkkaya’nın ismi geçiyordu.”

Yazar, TKP/ML ile PKK arasında bir ilişki kurmak için bir yerlerini yırmaç neredeyse (İbo ile Apo’nun aslında kardeş olduğunu Apo’nun öldürülen kardeşinin intikamını almak için PKK’yi kurduğunu iddia ederse şaşırmanın sakını).

Buraya kadar yazı anlatılıyor. Bundan sonra okuduklarınıza biz de anlamadığımızdan çok kısa geçeceğiz. Önce İran’a gidiyorlar oradan Başkale’ye sonra Yunanistan’a son durak İstanbul. Herifler devrimci değil gezginler. “Yolcu Abbas bağlasan durmaz” misali gezinip duruyorlar. Şimdiye kadar destekçimiz olan dış mihrak sayısı da üç oldu. Hepsi de sorumlu sınır komşularımız.

Bundan sonrası, İstanbul doğumlu bir Ermeni olan Savunyan adlı kişi tarafından eğitim gören insanlar tarafından ısıtılmış kasabaya işkence ateist davranışlar ve kampa örgüt üyelerine cinsel arzularını bastırılması amacıyla yapılan işkence ibaret. Yazar kızıl ordu TIKKO’nun beyaz ordudan çok daha kötü olduğunu ispatlamak için alçaldıkça batmış. Beyaz orduda dayak var, TIKKO’da kızgın kasabaya ile vücut dağlanıyor. Beyaz ordu’da şap var TIKKO’da özel iğne.

Ayrıca itirafçı militanımız (!) aynı zamanda bir PKK uzmanı. PKK’nın yapısı, amaçları, destek aldığı güçler, legal uzantıları gibi bir dizi konuda oldukça önemli (!) açıklamalarda bulunmuş.

Bu yazının kime yararı olduğu konusunda ise net bir gerçeklik vardır. Bu yazı sayesinde T.C. ve onun uşakları sarı basının TKP/ML-TIKKO’ya uyguladığı basın yasağı delinmiştir. Bundan dolayı, TKP/ML-TIKKO için böyle bir düşmana sahip olmak iyi birşey olsa gerek.

ÖRSÇEKİÇ

Devrim DEMİRAL

Tutsaklara sevk işkencesi direnişle yanıtlanıyor

Haber Merkezi- 27 Temmuz 1993 tarihinde Adalet Bakanlığı tarafından çıkarılmış olan faşist genelgele, siyasi tutsakların gücünü bölmek, birbirlerinden tecrit etmek, siyasal ve hukuksal savunmalarını engellemek için İstanbul'da yakalanan siyasiler Sakarya, Gebze ve Bursa cezaevlerine gönderilmeye başlandı.

İstanbul il sınırları dışında bulunan Bursa Sakarya ve Gebze cezaevlerindeki tutsaklar avukat görüşü yapamamakta. Aynı davadan yargılanan sanıklar ortak savunma hazırlanamamakta. İl sınırları dışında oldukları için de ziyaretçileriyle görüşememekte ve kefi zorluklar çıkarılmaktadır. Örneğin sanıkların il dışından mahkemeye getirilmesi gerektiğinde, bazen kefi olarak mesafeyi uzak olması nedeniyle duruma bile getirilememektedirler.

Sağmalcılar Cezaevi'nde bulunan HKG, TKP/ML Hareketi, Direniş Hareketi, TIKB, PRK- Rizgari, TKİH, Ekim, TKP/ML-TIKKO, MLSPB, TDKP, THKP/C-HDÖ, Devrimci Yol, TKEP, TDP, TKEP-L ve PKK tutsakları, yaptıkları basın açıklamalarında, İstanbul DGM'nin; bakanları perden davaları tutsaklarını Bursa, Gebze, Sakarya, Kırklareli gibi çeşitli cezaevlerine dağıtarak devrimcileri birlikliğini bölmek ve onların en doğal hakları olan ortak savunma yapma olanaklarını ortadan kaldırmaya çalıştığını belirterek kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırıyor.

Öte yandan hâli **Bayrampaşa Özel Tip Cezaevi'nde tutuklu bulunan Müslim Elma'nın** sağlık durumunun kötüleştiği bildirildi. Elma'nın avukatları Kemal Yılmaz, Mithriban Kırık ve Fatmagül Yıldırım tarafından 14 Aralık günü yapılan basın açıklamasında şöyle denildi: "Sanık müvekkilimiz 18.11.1993 tarihinde gözaltına alındığı tarihten itibaren Terörle Mücadele Şubesi'nde açlık grevine başladı. O tarihten beri de açlık grevini sürdürmektedir. Müvekkilimiz 1980 tarihinde Diyarbakır TKP/ML-TIKKO davasından yargılandı. Diyarbakır Cezaevi'nde tutuklu bulunduğu sırada, cezaevindeki baskı ve işkenceyi pro-

testo etmek için 1982-1984 yılları arasında TKP/ML-TIKKO dava sanıkları ile PKK dava sanıkları, birlikte ölüm orucuna başladı. Bu süre içinde 56 gün açlık grevine gitti. Bu açlık grevi neticesinde müvekkilimiz hafıza kaybı, baş dönmesi ve beyincığının erimeye başladığı doktor raporlarına saptandı.

Müvekkilimiz ikinci kez İstanbul'da yakalandığında; soğuk su banyosu, askı ve darp izleri ile bozuk olan sağlığı iyice bozuldu.

Sanık müvekkilimiz açlık grevinde olduğundan ve sağ kolu işkence den dolayı uzun süre askıda kaldığından, kolu da tutmamaktadır. Kol liflerinin zedelendiği doktor raporu ile saptanmış ve beyincığı erimeye devam etmesine rağmen, cezaevinden doktoru ve tam teşekküllü hastaneye sevk edilerek tedavisinin yapılması gerekirken, bu tedavisi cezaevinde açlık grevi ve sevk nedeniyle yapılmamaktadır.

Bu nedenle müvekkilimizin tam teşekküllü hastaneye sevk edilerek, uzman doktorlar gözetiminde tedavisinin yapılmasını, sağlık nedeni ile sevkini durdurularak derhal müvekkilimizin tedavisine başlanmasını, tüm yurtsever, demokrat ve basın bu konu üzerinde duyarlılıkla durmasını istiyoruz."

Aynı dava tutsaklarının aynı cezaevlerine konulmasını protesto eden **Bursa, Gebze ve Sakarya cezaevleri** siyasi tutsakları süresiz açlık grevi ve 29 Kasım 1993 tarihinden itibaren mahkemelere çıkmama eylemine başladılar.

Sağmalcılar cezaevinden TKP/ML-TIKKO davası tutsakları da bu konuda şunları söyledi: "Saldırlara karşı savaşımı örgütlemeliyiz. Zira faşist diktatörlüğün korkuğu tek şey bu ve saldırısının kaynağını da bu örgütülüğümüz oluşturuyor. Şimdi bize düşen buna sahip çıkmak, daha sağlam, ikeli, disiplinli ve örgütlü hareket etmektir."

Adalet Bakanlığı'nın çıkarttığı bu genelgeyi protesto etmek için **Bayrampaşa Özel Tip Cezaevi'nde 11 Kasım 1993 tarihinde** açlık grevine başladı. Tutukluların Sağmalcılar Kapalı Cezaevi'ne gönderilmek için başlatıkları açlık grevi hala sürüyor.

Açlık grevinde bulunan 5 bayan PKK tutsağının sağlık durumlarının ciddi şekilde bozulduğu ve endişe verici boyutta olduğu bildiriliyor.

Konya E. Tipi Cezaevi'nde Mart ayında yapılan açlık grevi ile karşılaştı yazılı anlaşmalarla sonuçlanan kazanımlardan, bugüne hiçbir hak kalmadığı bildirildi. Cezaevinde her geçen gün yeni bir hak gaspına çalışılıyor. Örneğin; erkek tutsakların kadın tutsaklarla temsilcilik nezdinde de olsa görüşülmemesi, açlık greviyle kabul edilen taleplerden olan 'soyadı tutmayan görüşçülerle görüşebilme ve dışarıdan getirilen yiyeceklerin cezaevine alınması' gibi kazanılan haklar çiğnenmesi, idarece alınması gereken tıp, ocak, msa ve sandalyenin tutsaklara ve ailelerine alınmaması, tutsakların ilaçlarını yanlarında bulundurmalarına izin verilmemesi, mektuplar ve gönderilen dergilerin uzun süre postahanece alınmaması bunlardan yalnızca birkaçı. Tüzüğe göre genel arama anında bir kişinin de koğuşta bulunması gerekirken kimse bulunmadığı bir anda koğuşa girilip arama adı altında talan yapılmış. Son olarak da adli tutuklulara uygulanan aşkımları tüpleri geri alma uygulamalarını siyasi tutsaklara da dayattılar. Tutsaklar tüpleri vermeyerek tavır aldılar.

Konya E. Tipi Cezaevi THKP/C/HDÖ, TIKB ve TKP/ML/TIKKO davası tutsakları bu tutum karşısında kendi kimliklerini ve haklarını korumak, gaspedilen haklarını geri almak zorunda olduklarını belirterek, saldırılara karşı sessiz kalmayacaklarını duyurdular.

Toplu katliamların güncelleştirilmesiyle, cezaevlerinin işkence merkezlerine dönüştürülüyor. Özgürlük mücadelelerinin, cezaevlerinde yasal olmasına rağmen tekrar sorguya alınıyor, itiraflılığı zorlanıyor ve egemen güçler bununla da yetenmeyecek idamı gündeme getiriyor.

Elaşık Cezaevi'nde, PKK davası tutsağı, Zeki Şaşmaz tekrar sorgulanmak üzere Mardin'e götürülmek istendi. Bunun üzerine tutsaklar direnen Zeki Şaşmaz'ı vermediler. Askerler ve gardiyanlar, tutsakların kaldığı koğuşlara operasyon düzenleye-

rek jop ve kalasların yanında sis bombası ve tazyikli su kullanıp, 15 kişiyi çeşitli yerlerinden yaraladılar. Tutsaklar, yaptıkları açıklamada: "Mazgaldan gözyaşarncı sis bombası ve değişik bombalar atıldı. Koğuşta yangın çıktı. Gelen itfaiye tazyikli su kullanarak bazı etkisiz hale getirdi. Koğuş duvarlarını balyozlarla kırarak içeri giren gardiyanlar ve özel timler başlarına geçirdikleri gaz maskesi ile yaralı ve baygın olan arkadaşlarımızın üzerine vahşice saldırdılar. Ve Zeki Şaşmaz'ı götürdüler." dediler.

Mardin Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan Mesut Seydaoğulları mahkemeye çıkarılmadan önce iki kez sorguya alındı. Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne getirilerek askerler tarafından dövüldü. Konuyla ilgili açıklama yapan temsilci Sırac Dinç, askerlerin tutumunun değişmemesi halinde bu tavırları protesto edeceklerini belirtti.

Diyarbakır Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklardan 50'ye yakını 12 Kasım '93 tarihinde Diyarbakır DGM'ye çıkarıldığında, mahkeme heyetinin, avukatların ve tutsakların ailelerinin gözetimi önünde asker ve polis tarafından saldırıya uğradılar. Saldırı sırasında 15 tutuklunun çeşitli yerlerinden yaralandığı ve bu durumu doktor raporuyla tespit edildiği tutsaklar tarafından açıklandı.

Muş E. Tipi Cezaevi'nde siyasi tutsaklar, cezaevinin tam bir işkence yuvasına dönüştürüldüğünü, bu durumu protesto amacıyla ve düzeleceği zamana kadar 25 Kasım '93 tarihinden itibaren mahkemeye çıkmama karar aldıklarını açıkladılar.

Buca Cezaevi'nde siyasi tutsaklar, mahkemeye gidiş-gelişler sırasında askerler tarafından silahlı tehdit edildi. Bu yüzden de duruşmaları boykot kararı aldıkları öğrenildi.

Bursa Özel Tip Cezaevi'nde bulunan dokuz TKP/ML-TIKKO-TMLGB davası tutuklusuyla, biri siyasi iki tutuklunun daha 21 Kasım'da başlatıldığı süresiz açlık grevi devam ediyor. Açlık grevlerinin amacı mahkemeleri İstanbul'dan sürerken il dışındaki cezaevlerine gönderilmeleri.

Açlık grevindeki tutukluların is-

tenleri şunlar: Yargılanmaları İstanbul DGM'de yapılan; fakat Bursa Özel Tip Cezaevi'nde tutulan tutukluların İstanbul'a gönderilmesi, cezaevindeki siyasi temsilcilerin temsilciliklerinin yürütme kollarının yaratılması, yetersiz olan avukat görüş yerinin değiştirilmesi, blokler arası iletişim kolaylığı ve sportif faaliyetler için gerekli şartların sağlanması, hastahane sevklerinin hızlandırılması ve cilt-resim çalışmalarının yapılabilmesi için malzeme alınmasının kolaylaştırılması.

Şu an yalnızca Sakarya Cezaevi'ndeki tutsaklar hedeflerine ulaştılar. Ve Sakarya Cezaevi'ne sevk edilmeden önce kaldıkları Bayrampaşa Cezaevi'ne getirildiler.

Malatya Cezaevi'ndeki siyasi tutsaklar şebede dayak yedikleri yetmiyormuş gibi duruşmalarına her gidişlerinde de dayak yiyor ve hakarete uğruyorlar. 8 Kasım 1993 tarihinde mahkemeye çıkan PKK davasından yargılanan 15 yaşındaki bir çocuk dayaktan geçirdi. Amacı provokasyon ortamı yaratmak olan bu olay, tutsaklara yönelik kapsamlı bir saldırının da ön hazırlığı. Ayrıca birdenbire, Adana'da gözaltına alınan Kürtlerden bir kısmı tutuklandıktan sonra her ne hikmetse Adana'da hiç cezaevi yokmuş gibi Malatya Cezaevi'ne götürülüyor. Malatya Cezaevi'nde 26 Ekim '93 tarihinde tahliye olan ve hemen sonra gözaltına alınan Mithat Gergensoy ise halen kayıp.

Bu olayların hemen ardından 5 Kasım '93 tarihinde Adana Terörle Mücadele'nin işkenceci polislerinden biri olan Muzaffer Aydın, Ankara Barosu'na kayıtlı Mustafa Yılmaz adına düzenlenmiş sahte bir avukat kimliğiyle Malatya Cezaevi'ne elini kolunu sallayarak girdikten sonra 15 yaşındaki bir tutsağı ajanlığa zorlamak istemiştir. Tutsağın bu teklifi reddetmesi üzerine aradığını bulamayan sahte avukat, oradan ayrılmak zorunda kaldı. Malatya Cezaevi'nden siyasi tutsak temsilcileri; bu tür provokasyonlara karşı, devrimci-demokrat kamuoyunun duyarlı olmasını, cezaevlerine yönelik saldırılara karşısında sessiz kalınmamasını bildirdi.

Hasan Erdem'e ısrarla ceza

İstanbul/Özgür Gelecek- 19 Ekim 1991 tarihinde seçim dönemi dolayısıyla İstanbul Haznedar'da DYP seçim bürosu malotoflan. Hasan Erdem'in tek suçu o an oradan geçmektir.

Hasan Erdem silah sesleri arasında kalınca kaçmaya başlar. Bunun üzerine polis atış ederek kalçasından yaralar. Sonra da yanına yaklaşarak yakın mesafede bacağına isabet olacak şekilde tarar. Polislerin hastanede doktorları olan baskısından dolayı geç müdahale edilen 19 yaşındaki bu genç, kangren olur. Ve diz üstünden bacağı kesilir. Yapılan ilk mahkemede bir delil bulunmadığı halde "DYP bürosuna patlayıcı madde atmak, TKP/ML-TMLGB örgütü üyesi olmak, silahlı çatışmaya girmek" iddiasıyla tutuklu olarak yargılanır. 13 Ocak'taki ikinci duruşmasında aleyhinde bir delil olmadığı ve yaralı olduğu halde tutuklu olarak yargılanmasına devam edilmiştir. Erdem'in tedavi masrafları için ailesi tarafından Hasan Erdem'le dayanışma kampanyası açılır. Kampanyanın izin alarak yapılmadığı gerekçesiyle Erdem hakkında bir dava daha açılır. Kendisi bu konuda şunları söyledi: "Bu insanlar, örgüt üyeliği, silahlı çatışma ve seçim bürosuna patlayıcı madde atmadan ceza veremeyeceklerini anlayınca izinsiz kampanya açıldığını gerekçesiyle bana dava açtılar. Dava hala İstanbul 7. Adliyesi'nde devam ediyor. Eğer ben Türk milliyetçiliğini körtükleyecek biçimde kampanya açsaydım ya da Bosna için bir kampanya açsaydım dava açmak şurada kalsın, emeklerine yağ sürdüğüm için bana madalya bile takarlardı."

Olayın diğer ilginç yanı, Er-

Hasan Erdem, devletin sakat bıraktığı insanlardan sadece biri

dem'in hastanede tedavi gördüğü sırada elbiselerinin "etrafa kötü kokular yaydığı" gerekçesiyle doktor gözetiminde yakılmasıydı. Eğer elbiseler yakılmamış olsaydı, kriminolojik laboratuvarında elbiseler üzerinde bir takım testler yapılarak Erdem'in patlayıcı madde atıp atmadığı ortaya çıkacaktı. Peki durum böyleyken neden elbiseler yakıldı. Hasan Erdem, polislerin kelle avaklarının ortaya çıkarması için elbiselerinin yakıldığını söylüyor.

Çünkü elbiseleri teste gönderilseydi polislerin kendisini yakın mesafeden taradıkları ortaya çıkacaktı.

Polis duruşmada verdiği ifade; "Hasan vere düşer düşmez elinden silah aldık" diyor. Fakat ne işi ki silah üzerinde Erdem'in parmak izi bulunmuyor. Üzerinde yakalandığı iddia edilen silah, 1988 yılında bir başkomiser yardımcısından gasp edildiği ve bir soygunda kullanıldığı için Erdem hakkında bir dava daha açıldı. 6 Aralık 1993 tarihinde DGM'de yapılan mahkemede haklarında takipsizlik kararı çıkmışta gerekirken bu sefer de Erdem, silahlı gasptan yargılandı. Başkomiser yardımcısı teşhis için verdiği yazılı ifadeye silahlı gaspı yapmanın uzun boyu, bıyıklı, in yapılı, 30 yaşlarında biri olduğunu söylüyor olmasına rağmen böyle bir davanın açılması ilginç. Çünkü Erdem o sıra yalnızca 16 yaşındaydı.

Erdem'in avukatı Mithriban Kırık, "pes valla yakında idam talebini isterlerse hiç şaşırılmayacağı" diyerek şaşkınlığını ifade etti. Hasan Erdem ise bu konuda şunları söyledi: "Ben 19 Ekim 1991 tarihinde vuruldum. (19) Üzerimde bulunduğum söylenen silahla, silahlı gasp yaptığım iddiasıyla bana 6 Aralık 1993 tarihinde dava açıldı. Bu onların acizliğini gösterir. Örgüt üyeliği ve silahlı çatışmaya girmek hüküm giydiremeyeceklerini anlayınca bana silahlı gasp iddiasıyla dava açtılar."

Hasan Erdem tüm kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırıyor. Çünkü yarı yolda yürürken üzerinize atış açılır; siz de örgüt üyeliğinden, silahlı çatışmaya girmekten ve silahlı gasptan dolayı yargılanabilirsiniz.

Memura sözleşme yerine polis jopu

Ankara/Özgür Gelecek- 10 Aralık günü işverenleri Toplu İş Sözleşmesi'ne (TİS) çağırılmak için Ankara/Sakarya meydanında toplanan binlerce memur polis tarafından dağıtıldı. 26 kişinin gözaltına alındığı olaylar sırasında jop kullanılan polis, onlarca kişiyi de yaraladı.

Aynı gün ilk eylem Ener-Sen'in örgütü bulduğuşu DSI Genel Müdürlüğü önünde yapıldı. Buradan Enerji Bakanlığı'na yürüyecek olan kitle, polisle konuşan sendikacılar tarafından dağıtıldı.

Saat 11'de Çankaya Belediyesi önünde toplanan yaklaşık 500 kişilik Tüm Bel-Sen'liler ise alkışlarla eyleme başladılar. Çevrede yoğun olarak bulunan polisler kitleyi çembere alarak, dağılmalarını söyledi. Ancak polisin tehditlerine rağmen, sendika yönetiminin kararı tavıyla kitle dağılmayarak eyleme devam etti. Polisler kitleyi bina içine sokma saldırısı da yoğun direniş karşısında başarısız oldu. O sırada polislerin saldırısını götümlüleyen muhabirimizin yanına gelen sivil polis sefi, "Çektığın resimlere dikkat et, sonra serin için kötü otur, makinan da gider" diyerek çevik kuvveti arkadan çekmesini sivileri ise hiç çekmemesini söyledi.

Daha sonra Tüm Bel-Sen yöneticileri, randevulu oldukları Çankaya Belediye Başkanı Doğan Taşdelen ile görüşmeye gittiler ancak Taşdelen'i makamında bulamadılar(!) Bunun üzerine heyet, personelleri sorumlu başkanı yardımcısı Ali Rıza Kalın ile görüşti. Heyet, Kalın'a, TİS taslağı, daha önce TİS yapan işyerlerini ve TİS'in uluslararası yasal dayanaklarını kapsayan 3 dosya verdi. Bu sırada aşağıda bekleyen kitle de sürekli sloganlara devam ediyordu. Görüşmenin ardından kitleye hitap eden sendikacılar, 13 Ocak gününü grev günü ilan ettiler. Buradaki eylem bu şekilde sona ererken Tüm Bel-Sen Çankaya İlçesinde-

ki memurlar, diğer belediyelerden gelenlerle buluşmak için Sakarya meydanına yönelecekler. Normal programa göre, burada Tüm-Yargı-Sen ve Ener-Sen'li kitleyle birleşip basın açıklaması yapacakları. Ancak polisten korkup, işyerlerindeki eylemi sona erdiren Ener-Sen yönetimi, Sakarya Meydanı'ndaki eylemin yayıflatılmasına neden oldu. Polisin kurduğu barikat geçip Sakarya Meydanı'na çıkan Çankaya Belediyesi çalışanları, burada diğer ilçelerden ve Büyükşehir'den gelen memurlarla buluştular. Alanda yoğun önkentler alan polis, memurların bir araya gelmesini engelledi. Burada polisin saldırılarına tekme ve yumrukla memurların da cevap verdiği gözlemlendi. Polisler bütün saldırıları ve tehditlerine rağmen kitleyi dağıtmayan sendika yönetimi, sürekli olarak kitleyi birleştirmeye çalıştı. Bir yandan joplamlar devam ederken, ses aramını üstüne çıkan bir sendika yöneticisi, kitleyi, polisleri aşip alana girmeye çağırdı. Sendika yöneticisini susturamayacağı anlayışın polis, ses cihazlarının kablolarını kopardı. Polisler yoğun saldırıları karşısında dağılan gruplar bir-iki dakika sonra başka bir yerde toplanıp sloganla başlıyordu. 100-200 kişilik 5-6 gruba bölünen kitle, bir yava bölgesi olan Sakarya'dan taşarak Z. Gökalp ve Atatürk Bulvarı'nda eyleme devam etti. Bir an dağılıp, hemen sonra toplanarak sloganlara başlayan eylemci memurlardan bir kaç tanesi de gözaltına alındı. Fakat polis bunları kitleden almakta oldukça zorlandı. Eyleme katılmayan çevredeki vatandaşların "yurmam köpekler" diyerek polise saldırılarına da sıkça gözlemlendi. Daha sonra kitlenin insiyatifi ile eylem sona erdirildi. Bu eyleme katılan memurların yanısıra Ankara'da ki birçok işyerindeki memurlardan da, dairelerin önünde bekleyen çevik kuvvet tarafından dışarı çıkarılmadıkları duyuldu.

Mao ZEDUNG

Mao Zedung 100 yaşında

Mao Zedung, 26 Aralık 1893'te Çin-Hunan eyaletinin Şaosan köyünde doğdu. Orta halli bir köylünün oğlu olarak, babasının işlerinde çalışan Mao, henüz 14 yaşındayken, ailesinin baskısıyla, yine kendi köyünden olan ve kendisinden dört yaş büyük bir kızla evlendirildi.

Mao, 1910'da annesinin memleketi olan Hsiang Hsiang'daki okula gitti. 1911'de Çin Cumhuriyeti'nin kuruluş sürecinde burjuva orduya katıldığında Lise öğrencisiydi. Mao, ordudan ayrılıp 1913'te Çan Şa'daki yeni kurulan öğretmen okuluna başladı. Öğretmen okulundayken girdiği öğrenci derneğinde dernek başkanlığı yapan Mao, Nisan 1918'de okuldan mezun oldu.

Okulunu bitirdikten sonra Pekin'e giden Mao Zedung, üniversite kütüphanesinde memur olarak çalışmaya başladı. Mao, birkaç ay kaldığı bu kütüphanede birçok radikal aydınla tanışma olanağı da buldu. 1919 Mart'ında Çan Şa'da bir ilkokulda öğretmenliğe başladı. 1920'de bir süre kaldığı Pekin'de Marksist öğretmeni okumaya başladı ve Marksizmi benimsedi. Mao Zedung, Çan Şa'daki öğretmen okulunun ilkokul bölümünün Müdürü'nü yaparken, 1920'de Sosyalist Gençlik Birliği'nin Çan Şa'daki şubesini kurdu.

Mao Zedung, 1 Temmuz 1921'de yapılan Çin Komünist Partisi'nin Kuruluş Kongresinde kurucular arasında yer aldı. ÇKP'nin Hunan Eyalet Sekreteri seçilen Mao, 1922'de öğretmenlikten istifa ederek, Hunan Sendikalar Federasyonu başkanlığı yaptı. Mao Zedung, Koumintan'ın aralık 1923'te Kanton'da yapılan 1. Kongresi'ne ÇKP adına, delegeler olarak katıldı. Ve Ocak 1924'te Merkezi Yürütme Organı'nda ÇKP temsilcisi olarak yer aldı.

1925'te Hunan'daki büyük köylü ayaklanmasından sonra Mao Zedung ÇKP Çin köylülerinin örgütlenmesinin başına getirildi. Mao Zedung komutasındaki Kızılordu 1929'da, Güney Kiangsi ve Bah Fukia'da ilk Kızıl Siyasal İktidarları kurdu. Eşi, 1930'da ölen Mao Zedung, 1932'de işgalci Japonya'ya savaş açtı.

Kuşatma altına alınan Kızıl Siyasal Üs bölgelerinde Mao, Eylül 1934'te bu kuşatmaları yararak Uzun Yürüyüşü başlattı. 1935'te Polit Büro'ya seçilen Mao, 1957'de Japonlara karşı Komintang'la ittifak kurdu. 1939'da dördüncü karısı olan Chiang Cing'le evlenen Mao, Kızılorduyla 1940 Ağustosunda Japonlara saldırıya geçti.

Japon işgalinin yenilgiye uğratılmasından sonra Çan Kay Şek'le ikinci iç savaşa tutuşan Mao, Ocak 1949'da Pekin'e girdi. 1 Ekim 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ilan eden Mao Zedung, Ocak 1950'de Moskova'ya giderek yeni bir Çin-Sovyet anlaşması imzaladı. Ekim 1956'da Moskova-Pekin polemikleri başladı. Kasım 1957'de Mao, Moskova'ya ikinci kez gitti.

1965-66'da Büyük Proleter Kültür devrimini başlatan Mao Zedung'un yaşamı, 9 Eylül 1976'da sona vardi. Çin devriminin önderi Başkan Mao, dünya proletaryası ve ezilen halklarına yol gösterici olarak yaşadı.

Kavganın Güncesi

teridi beşinci usta olarak sınıf mücadeleleri tarihindeki onuru yarını, sınıf mücadelelerinin sonuna dek koruyacaktır.

Maraş katliamı

Tarih 21 Aralık (1978), yer Maraş
Hava barut, hava kan kokuyor
Kadınların çocukların göğü yırtan
çığlıkları boşlukta yankılanıyor
Asker ve polis kuşatmasındaki evler
ceset dolu
Hitler'in ruhu Maraş'ın üzerine
çökmüş
Çocukların cesetleri ağaçlara çivili
Yaşlı kadınların cesetlerine
tecavüz edilmiş

Bakışlar mahzun
Katledilenler mazlum
Gök kan kızılı, yükselen dumanlar
kızılığı örtmeye yetmiyor
Maraş insan mezbahasına dönmüş
Faşist katiller kana doymak bilmiyor
Böfiki ödül alacaklar eli kanlı faşist
Okkeş Kenger gibi...

Sistemin kronik bunalımları, yetmişli yılların sonlarında daha da derinleşti. Sistem ve düzen bunalımlarının fatra edildiği ve ezilen halkın muhalefet de giderek siyasallaşması ve yaygınlaşarak kitleselleşti. Bu muhalefet; TC faşist diktatörlüğünün içinde bulunduğu bunalımı daha da derinleştiriyordu. Faşist TC devleti, gelişen halk muhalefeti bastırabilmenin ve ekonomik bunalımını hafifletebilmenin yolu olarak gördüğü, cunta zeminini hazırlamaya çalışıyordu. Bunun için çeşitli cinayet suikast ve katliamlar gerçekleştirildi. Maraş Katliamı, bu katliamların en kanlı, en vahşi ve en iğrenç olanıydı.

CIA, MIT ve Kont-gerilla'nın tertiplelediği Maraş katliamını MHP'li sivil-faşist mafyalara yaptırdılar. Bu serseri ittifak bu günler için beslemişlerdi.

Hazırlanan plan gereği Okkeş Kenger (ŞENDİLLER) 19 Aralık 1978 günü sinema salonuna tanrı gücü olmayan bir dinamiği, MHP'lerin film izlediği bir sırada atmasıyla başlayan provokasyon; 20 Aralıkta Alevilerin işlediği bir kahvehanenin bombalanması ve 21 Aralıkta TOB-DER'li iki öğretmenin MHP'li faşistlerce katledilmesiyle doruğa çıkarıldı.

Maraş'ta nispeten biraz daha yoğun plan Alevi-Sünni çelişkisi de faşistlerce kullanılarak, gericiler de tahrik edildi ve katliama katılmaları sağlandı. Bu, daha sonraları olayın siyasal muhtevasını halktan gizlemenin bir malzemesi olarak kullanıldı. Ve olay, bir "Alevi-Sünni çatışması" olarak lanse edildi.

MHP'li faşistler önceden insan ve silah yığınağı yaparak bu katliama hazırlanmışlardı. 22 Aralık günü iki öğretmenin cenaze törenine saldırılırken; militan faşist devlet güçleri bu saldırılara "seyirci" (!) kalmıştı. Cenaze törenini kana bulayan faşistler, oradan çarşı içine yönelerek tüm solcu ve Alevilerin dükkan ve işyerlerini yağmalayıp yakıp-yıktilar.

Aldıkları emirlerle silahlanan ve çevre il, ilçe ve köylerden akın akın Maraş'a gelen faşistlerin de katılımıyla daha da kalabalıklaşan kabil sürüler, 23 Aralık 1978 Cumartesi günü bu katliamı daha da boyutlandırdılar. İş başında bulunan halk düşmanı sosyal demokrat hükümet, sikiyönetim ilan ederek halkı evlerine hapsedti. Ama, faşist katliam ordusu sokaklardaydı. Mahalle ve ev baskınlarındaydı. Sikiyönetim onlara karşı değildi. Halkı evlere tıkayarak katliama yardımcı olmak içindi!

Sikiyönetim ilan edilip halk evlerine hapsedilerek 24 Aralık 1978 Pazar günü otomatik salahlı-bombalı, satırlı-batırlı, bıçaklı-sopalı yüzlerce gözü dönmüş faşist tespit edebildikleri ve ulaşılabildikleri socalara ve alevilere ait tüm ev ve dükkanlara saldırarak, insanları katledip, binaları yakıp yıktılar. İnsanlığın utanç duyduğu bu katliamda, Hitler'in gözü dönmüş ölen genç-yaşlı, kadın-erkek, çocuk-bebek demeden yüzlerce insanı kurşunlayarak ya da satır ve baltalarla parçalayarak katlettiler. Ağaçlara çocuk çivilediler. Hamile kadınların karnını deştiler. Yaşlıları ve çocukları baltalarla

keserilerle parçalayarak katlettiler. Gözü dönmüş sapık faşistler, çocuk ve yaşlı kadın demeden, ölü kadınlara tecavüz ettiler!

Yüzlerce kişinin hunharca katledildiği, yüzlerce kişinin de yaralanarak sakat kaldığı bu kan, vahşet ve yangınlar ortasından, mazlum insan çığlıkları gökkub-beyi dövüyorken; faşist TC devleti, isterik bir sevinç anaforundaydı. Zaten sarhoşluğundaydı, halkın "umudu"(!) Ecevit'in sosyal demokrat CHP hükümeti...

Halkımız unutmadı bunları. Ve unutmayacak, zulüm düzeni çıktığı yere gömülene dek!

Ali YILMAZ

Yenilmez komutan

1956'da Bingöl'ün Kığı ilçesinin Okçıyan köyünde doğdu Ali YILMAZ. Yoksul bir Kürt ailesinin çocuğuydu. Çocukluğu ve gençliği, yoksulluğun ağır koşullarında geçti. Ailesi, ekonomik zorlukları biraz daha hafifletmek umuduyla İstanbul'a göç etmişti.

Ali YILMAZ, içinde bulunduğu ekonomik imkansızlıklar nedeniyle istediği biçimde öğrenim de görememişti. Yaşam koşulları, O'nu üretim faaliyetinin içine itti. Çevresinde samimi, sağlam karakterli ve tutarı-dürüst kişilik özellikleriyle sevilen ve güvenilen Ali YILMAZ, zorlu yaşam koşullarında sertleşmiş, çelikleşmişti.

Duygulu, insancıl ve demokrat bir yapısı olan Ali YILMAZ, MLM dünya görüşü ve İbrahim KAYPAKKA'ya'nın komünist görüşleriyle tanıştı. Çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye Proletaryası ve ezilen halklarının biricik kurtuluş yolu olarak benimsediği İbrahim KAYPAKKA'YA'nın düşüncesi doğrultusunda hareket ederek, TKP/ML- TIKKO'nun demir disiplinine gönüllü olarak katıldı; ve bunu biljçli olarak geliştirdi.

İçinde yer aldığı militan mücadelede zeki, kararlı, samimi ve özverili olarak yürüttüğü yoğun faaliyetleri sonucunda TKP/ML üyeliğine hak kazandı. Cesareti ve askeri alandaki yetenekleriyle hızla gelişti ve TIKKO'nun İstanbul Bölgesi Gerilla Komutanı oldu. Pek çok askeri eylemde yer alan Ali YILMAZ, 30 Kasım 1978'de Gülsuyu'nda imal etmekte olduğu bombanın patlaması sonucunda yaralandı.

Hemen hastahaneye kaldırılan Ali YILMAZ, hastahane'de kısa bir süre tutulduktan sonra, yereli haliyle işkenceye alındı. İşkenceye gösterdiği Ser Verip Sir Vermeme tavrıyla işkencecileri kendi inlerinde de aletmeyi başaran TIKKO Komutanı Ali YILMAZ, 24 Aralık 1978'de katledildi.

Ali YILMAZ katledildi.
Özgür geleceğin savaşında yaşıyor şimdi... yuzlerce... binlerce...

STALİN'in doğumu

Josef Vissarionoviç Cugaşvili STALİN, 21 Aralık, 1879'da Gürcistan'ın Gori kasabasında doğdu. 1888'de başladığı din okullarındaki dini eğitimi, 1888'de sosyal demokrat bir örgüte girdiği gerekçesiyle 1899'da İlahiyat Fakültesinden atılana dek sürdürdü.

1901'de yapılan bir gösteriye öncülük etmekten arınır duruma düştü. Bu yüzden gittiği Batum'da, Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP)'nin Kafkasya örgütünün yönetim kuruluna seçildi. İlk kez 1902'de Batum'da tutuldu. Kasım 1903'te sürüldüğü Sibirya'daki Novaya Uda'dan Aralık 1904'te firar ederek

Josef STALİN

Londra'ya gitti.

RSDİP'nin Aralık 1905'te Finlandiya'da yapılan Tammerstots Konferansı'nda Lenin'le ilk kez tanıştı. Stalin, RSDİP'nin 1905'deki Stocholm Kongresi'ne ve 1907'deki Londra Kongresi'ne Transkafkasya delegesi olarak katıldı. Bakü'de petrol işçileri içinde faaliyet yürüten Stalin, aynı yıl RSDİP Bakü Komitesi'ne seçildi. Ancak örgütlediği yoğun grevlerden ötürü tutuklanarak Vologda eyaletine sürgüne götürüldü. Mayıs 1909'da sürgünden kaçan Stalin, tekrar Bakü'ye dönerek illegal faaliyete katıldı.

23 Mart 1910'da yakalanıp 6 ay hapsedilen Stalin, tekrar gönderildiği sürgün yerinden, bu kez kaçamayarak 1911'in Eylül'üne kadar sürgünde kaldı. Daha sonra gittiği Petersburg'da yeniden tutuklanarak Vologda'ya sürgüne gönderildi. Ancak, Stalin buradan da firar ederek güneye geçti.

Stalin, 1912'deki Prag Konferansı'nda Lenin'in önermesiyle RSDİP Merkez Komitesi'ne seçildi. Pravda'nın Başyazarlığı'nı da yapan Stalin, aynı yıl gittiği Viyana'da Marksizm ve Millî Mesele adlı kitabını yazdı. Subat 1913'te Petersburg'a dönen Stalin (ajan olduğu sonradan anlaşılan) Malinovski ile birlikte tutuklanıp Sibirya'ya sürgüne gönderildi.

1917 Subat Devrimi'nde çıkarılan af'tan yararlanarak serbest kalan Stalin, tekrar Pravda'nın Başyazarlığı'na döndü.

Nisan 1917'de yapılan RSDİP VII. Konferansı'nda tekrar MK'ya seçildi. 1917 Ekim Devriminden sonra, Lenin'in başkanlığını yaptığı Halk Komiserleri Konseyi'nde Stalin, Milliyetler Komiseri oldu. Stalin, Milliyetler Komiserliği görevinin yanısıra İşçi ve Köylü Denetim Komiserliği görevini de yapıyordu.

Parti içindeki mücadelede Lenin'in yanında yer alan ve işsavaşta üstün başarı gösteren Stalin, Kızıl Bayrak ödülü aldı. Partinin Nisan 1922'deki 11. kongresi'nde MK Sekreterliği'ne seçildi. Lenin'in ölümünden sonra Mayıs 1924'te toplanan Parti Kongresi, Stalin'in, Genel Sekreterlik görevinde kalmasını kararlaştırdı.

Başta Trocki olmak üzere değişik biçimlerdeki muhaleflerle yoğun bir mücadele yaşayan Stalin, 23. 8. 1939'da Nazi Almanyası ile "Saldırmazlık Paktı" imzaladı. Ancak Haziran 1941'de Nazi orduları, Sovyetler Birliği'ne saldırdı. Bunun üzerine süren kanlı savaşlar içinde Stalin, 1945'te Yalta Konferansı'nda Roosevelt ve Churchill ile ittifak imzaladı. Ve Kızılordu, faşist Hitler ordusunu bozguna uğratarak 2 Mayıs 1945'te Berlin'e girdi. Kızılordu, böylece Hitler'i ve faşist diktatörlüğünü tarihe gömdü.

Finlandiya'nın Kendi Kaderini Tayin Etme sorununda, Finlandiya'nın kararına saygılı davranan Stalin, bu soruna takındığı tavrıyla da dünya proletaryasına bir kez daha öğretiyordu.

ML biliminin Lenin'den sonraki büyük ustası Josef STALİN, 6 Mart 1953'te yaşama veda etti. İnsanlık tarihine atın harflerle yazılan Stalin, öğretileriyile komünizme dek kutup yıldızı gibi parlayacak.

ÖZÜR

Bir önceki sayımızda Erdal EREN'in fotoğrafı yerine bir yanlışlık sonucu Mehmet Koca'nın fotoğrafı yer almıştı. Böylece hatalara bir kez daha dikkatlenerek aramızla olan okurlarımızdan özür diliyoruz.

Yeni yıla girerken

Dostlar:

Bizler Yeni Demokrat Kadınlar olarak, emekçi kadınların cinsel, ulusal ve sınıfsal baskı altında yaşamaktan kaynaklanan yığınla sorunu olmasının bilincinde olarak, ve emekçi kadın örgütlenmesine duyulan ihtiyacı dolayısıyla, 18 Temmuz 1992'de (YDKD)ni kurduk. Açılış konuşmamızda da dile getirdiğimiz gibi, kadının kurtuluşuna mevcut siyasal düzenin değişmesinden önce olarak ele almadık. Zira kadının sorunu toplumsal bir sorundur ve gerçek çözümü de ancak toplumsal kurtuluşla mümkün olacaktır. Biz YDKD olarak kadınların sorunlarına sahip çıkıp, onların örgütlenmesi çabalarını verirken bu çabanın ülkemizde halk demokrasisinin inşası mücadelesine katkı olduğu bilincıyla hareket ettik. Bu anlayışla yola çıkan demegimiz kısa sürede mevcut ihtiyacı yakıcılarından ötürü önemli bir gelişme gösterdi. Bu durum egemenleri iyice rahatsız etti. O dönem gözaltında kaybettiler Hasan Gülünay'a sahip çıkma kampanyamızı bahaane ederek -ki bu tür sorunlara sahip çıkmak, onaylanan tüzüğümüzde de yer almaktadır- "Burası kayıplar demektir mi?" bahanesiyle 3,5 ay sonra demegimizi kapattılar. Davanaktan yoksun sudan bahanelerle kapatılan demegimiz 11 ay sonra beraat etti. Kesintiye uğratmadığımız faaliyetimize önmüzdeki günlerde demegimizi açarak devam edeceğiz. Demegimiz çalışmalarını bir yandan YDKD'nin yüklediği sorumlulukları yerine getirirken bir yandan da Demokratik Halklar Derneği'nin kurulmasına omuz verdiler. 8.8.1993'de kurulan DHD 14.10.1993'de aynı sudan bahanelerle kapatıldı.

O gün de söyledik, bugün de söylüyoruz, yarım da söyleyeceğiz. "Bizler emekten yana genelde insanlığın, özelden kadın emekçilerin kurtuluşu davasına gönül vermiş insanlarız. Demegimizin kapılarını kilit vuranları yurtdışına kapılarını aşıla kilit varamayacaklardır. Her durum ve her koşulda mücadelemizi devam ettireceğiz. Ülkemizde, sosyo-ekonomik yapı gereği devasa bir kadın sorunu yaşamakta ve kadın emekçilerin örgütlenmesi, hareketi geliştirilmesi, bu nedenle yaşamın her alanında kadın politik mücadeleye çekerek, onun önünü açacak çaba içerisine girilmelidir. Kadın sorununa sınıfsal bakan ve kadının kurtuluşunu devrimde gören çevrelerin oluşturdukları Emekçi Kadınlar Birliği'nin önemi çok daha fazla bilince çıkarılmalı, gelişip güçlenmesi noktasında daha fazla emek verilmelidir.

Sözümüz emekçi kadınlarla ve emekçi kadın dostu emekçi erkeklerdir. Zam, zulüm, baskı ve katliamlarla örülmeye çalışılan ve buna karşı yaşanan her alanında şu ya da bu boyutuyla mücadele eden sosyal ve ulusal kurtuluş kavgasına veren bir yıl geçirdik. Komprador patronlar ve büyük toprak ağaları devleti içine düştürdü ekonomik ve siyasi kriz nedeniyle, ve onu aşamamanın bir yansıması olarak daha da saldırganlaşmakta ve daha da yaygın hak gaspına, katliama yönelmektedir. Tüm bu gerçeklerin bilincinde olarak ve objektif durumu MLM tarzda tahlil ederek salfanımızı sıklaştırılmalı, kavgayı daha bir kararlılıkla ve ihtilalci ruhla yükseltmeliyiz.

Özgür geleceği kendi ellerimizle yaratmalıyız.

Bu duygu ve düşüncelerle tüm emekçilerin yeni yılını kutlar. '94 yılının ve ondan sonra gelecek yılların zafere taçlanmasını dileriz.

Yeni Demokratik Kadın Derneği

Adı var kendi yok "hak" demagojisi

5 Aralık 1993 günü "Türk kadınına seçme-seçilme hakkının verilmesinin" 59. yıldönümü kutlandı. Değeri kendinden menkul bir dizi devlet erkani ve devlet destekli kadın kuruluşları, bundan yola çıkarak ne kadar çağdaş olduğumuzdan, hatta bir dizi Avrupa ülkesinden önce bu hakkı kazandığımızdan dolayı Atatürk'e şükranlarını sundular. Oysa 59 yıldır seçme-seçilme hakkı verilen kadın ülkemizde hangi konumdadır, asil önemli olan budur. Ki, verilen özünde seçme-seçilme hakkı değil, düzen partilerine oy verme zorunluluğu ve onları meşrulaştırma hakkıdır.

Seçme-seçilme hakkı layıkıyla kullanıldığı zaman bir anlam kazanır. Yoksa, tozlu rafları meşgul etmekten başka bir işe yaramaz. Ülkemiz kadını seçme-seçilme hakkını ne ölçüde kullanıyor?

Birincisi, seçime katılan partiler zaten devletten icazet almış ve bu düzenin bekçileri olan partilerdir. Halktan, emekten yana olan bir partinin seçime girme şansı pek yoktur. Bu nedenle halktan yana bir partiyi seçme hakkı pek olanaklı olmamaktadır. İnsanlar kültürün iyisini tercih etmek zorunda bırakılıyor. Kısacası, özgür iradesiyle seçeceği bir partisi yoktur.

İkincisi, varolanların seçiminde dahi çoğu zaman kendi iradesini kullanma yeti ve olanağından uzaktır. Aşireti, babası, eşi ya da oğlu hangi partiye oy kullanıyorsa o da gider ona kullanır. Bu şartlarda seçme hakkının olmasının önce da bir kıymetli habiyesi yoktur.

Seçilme hakkına gelince, bu seçme hakkından daha da vahim bir durumdur. Erkek egemen ideolojinin hakim olduğu ülkemizde kadınlar ancak vitrin süslemek için seçin arenasına çıkar ya da çıkarılırlar. Düzen partileri ne kadar çağdaş-batılı olduklarını kanıtlamak ve kadınların oylarını alabilmek için kadın haklarından söz ederler ve kadın adayları çıkarırlar. Öyleki şeriat özelemleri yapıp tutuşan Refah Partisi bile kadın aday gösteriyor. Ama üç gün geçmede kadının adı bir yığın skandala karışabiliyor.

59 yıl önce Türk kadınına (başka ulus ve azınlıkların kadınlarını da Türk sayarak) seçme-seçilme hakkının verilmesiyle gurur duyulan yine kendi cephelelerinden olan SHP parlamenterleri Üstün Küsefoğlu'nun açıklamasıyla yanılmakla yarar vardır: SHP kadın haklarından sorumlu, Merkez Yürütme Kurulu üyesi Küsefoğlu "Kadın parlamenterlerin sayısı açısından Türkiye Avrupa'da sonuncu, dünyada ise sondan dördüncüdür. Bu da demektir ki, siyasette kadının adı yok." diyerek gerçeği itiraf etmek zorunda kalıyor. Ki, bugün gerçek anlamda politikleşen ve emekçi kadınları politikaya çekme çabası veren kadınlar, devletin icazeti ya da kullanıma mantığıyla bir yerlere gelen kadınlar değil, emekten yana olan devrimci-demokrat, komünist kadınlardır.

Bu ve benzeri sorunlarda bilince çıkarılması gereken olgular şunlardır. Birincisi; belirleyici olan yasalar değil, toplumun içinde bulunduğu sosyo-ekonomik durumdur. Yani, üretim ilişkileri, gelenek, görenek ve değer yargılarıdır. Eğer bu ilişkilerde özel mülkiyet, yan-feodal üretim ilişkileri hakimse, kadın ikinci cins ya da meta olarak görülüyorsa kadınların kullanacağı her türlü "hak" gerçek işlevinden uzaktır. Ya da geniş kesim bu hakkı layıkıyla kullanamaz. Kullanılar istisnadır, istisnalar da genel durumu belirleyemezler.

İkinci bir durum ise şudur; eğer herhangi bir hak o hakkı kullananların kendi çabaları ve mücadelesi alınmamış, oy kavgası ya da bazı dengeler gözetilerek yukarıdan verilmişse o "hak" gerçek anlamda bir hak değildir ve layıkıyla kullanılamaz. Halkın deyimiyile "haydan gelen buya gider." Kadınların seçme-seçilme hakkı da ülkemiz örgütünde bu durumdur.

Sosyo-ekonomik yapı ve emperyalizme bağımlılık gereği ülkemizde yaşanan bir çok olgu da korkunç bir ikiyüzlüğe sergilenmektedir. Örneğin, bir yandan kadınlara seçme-seçilme hakkını Avrupa ülkelerinden bile erken verdiğimiz noktasında övünülürken yine aynı yasalarda bu hakkı ve diğer tüm hakları hiçe sayan bir dizi başka yasa mevcut olabilir. Medeni

Atatürk'ün görülmemiş fotoğraflarından biri. Türk kadını, kendisini hak ettiği özgürlüklere kavuşturulan Ulu Önderine saygısını sunuyor.

Kölenin, haklarını kullanmasına olanak tanımayan köle sahibine şükranlarını sunmasının reamidir. "Hak verilmez alınır!" Verilen hak değil alınan hak kullanılır.

Kanan der ki, "evin reisi kocadır". Ki, bunun yanında yaşamın her alanında kadının bir insan olarak kullanacağı hakları sıralayan bir dizi yasa vardır. Sorun, yasaların da ötesinde bir vahmet taşımaktadır. Zira yazılı olmayan perçin ve kadın yatak odası, çocuk, mutfak için mahkum eden bir dizi gelenek-görenek ve değer yargısı sözkonusudur. Basit bir mantık yürütmeyle şüpheye yer bırakılmaz. Evin yönetiminde bile söz hakkı olmayan birinin ülke yönetiminde nasıl söz hakkı olabilir? Ya da bu hakkı nasıl kullanılabilir? Evin reisinin koca olması, kadının ikinci cins insan olarak görülmesi, cinsiyeti içbükmüne mahkum edilmesi, aynı iş yaptığı halde daha az ücret alması vb. vb. durumlar kadında olumsuz etkiler yaratmaktadır. Mevcut durum kadını kendine güvensizliğe ve edilgen konuma itmektedir. Eşit, özgür, atılgan ve yaratıcı bir yaşam tarzı yerine kadının erkeğe, sonra da hepsinin devlete bağımlı olduğu bir yaşam tarzı sözkonusu olmaktadır. Bu da sağlıklı bir insan ilişkisi yerine çürüyen, yozlaşan bir toplumsal ilişki yaratmaktadır. Köle ve köle sahiplerinin olduğu bir toplumda hiçbir şey insanca ve insana yararlı değildir.

Kadının seçme-seçilme hakkını layıkıyla kullanabilmesi için öncelikle ev hapsetmeden çıkması, yaşama katılması ve yaşamın tanıması gerekir. Emekçi kazanma bilinci ya da olanağı olmayanların yaşam üzerinde fazla da söz hakkı olamaz. Sosyal, siyasal, örgütlü yaşamı şu ya da bu boyutuyla kucaklamayan biri seçme-seçilme hakkını da sağlıklı kullanamaz.

Biz emekçi kadınlar ya da erkekler olarak bu ve benzeri durumlarda söze değil öze bakmalıyız. Ve hesaplarımız bu öze ve bu özü değiştirme üzerine kurnalmalıyız. Devlet şifak medyası aracılığıyla gün 24 saat ne kadar gelmiş, iletmiş, çağdaşlık olduğumuzu tekrarlıyor duruyor. Oysa belirleyici olan onların yalanları, ikiyüzlükleri değil, gerçekte yaşadıklarıdır. Bu nedenle bir devrimci-demokrat ve komünistlere düşen görev, her şeyden önce halka siyasi gerçekleri açıklamaktır. Yaşamın her alanında olduğumuz ve altında perdesinde olmamız gerektiğini kavratmaktır. Bu da ancak patron-ağa devletinin yaşamın her alanında dayattığı baskı, zulüm, katliam ve anti-demokratik uygulamaların karşı alternatif, insanca ve insana yararlı uygulamalar göstermekle mümkün olabilir. Bir program, bir alternatif sunmadığımız müddetçe halkın bizden yana olmasını sağlamamız mümkün olmayacaktır. Halk kendi bi-

linç düzeyiyle kah o kötünün, kah bu kötünün peşine takılacak ya da hiçbirini tercih etmeden umutsuzluk içinde yaşayacaktır.

Alternatifimiz elbetki bu düzenin karşıtı bir düzendir. O da ancak devrimle mümkün olacaktır. Marksist-Leninist-Maoistler esas olarak düzen değişikliğini hedefler ve halktan yana bir iktidarı kurulması kavgasını verirlerken, diğer yandan da mevcut düzen içerisinde koparabilirliği kadıyla demokratik hakları koparıp kullanmaya çalışır, onun örgütlenmesini yapar ve mücadelesini verir.

Seçme-seçilme konusunda bilince çıkarılması gereken bir başka olgu da şudur: Seçme hakkı kadar seçmeme de bir hak olduğu bilince çıkarılmamalıdır. "Düzen partilerinden bir beklentim yok, onları protesto ediyorum ve bu nedenle oy kullanmıyorum" demek de bir hak. Seçme konusunda halkımız iki türlü yanlış içerisinde olabilir. Birincisi; "kötünün iyisini" seçme anlayışı. "Ona seçmezsem öbürü gelir daha kötü olur" anlayışıyla statükocu davranır ve var olanı dışına çıkma cesareti ve bilinci göstermez. Örneğin, SHP'li kadınların son dönemlerde SHP'ye güvenleri önemli ölçüde sarsılma da "ne yapalım, SHP'ye oy vermezsek Refah gelir ve biz kadınlar çok daha kötü günler yaşarız" demektedirler. Oysa SHP bugün iktidar ortağı olarak her türlü baskı, zulüm ve katliamın altına imza atıyor. Ve yine aynı SHP, kimliğine uygun olarak Kürdistan'daki, İstanbul ve bagüne kadar görev yaptığı yerlerdeki zulmün altında imzayı ve uygulamayı olan Hayri Kozakçıoğlu'na İstanbul belediye başkanlığı için adaylık teklif edebiliyor. Bu nedenle hem SHP'ye hem de diğer düzen partilerine karşı çıkmak mümkün ve zorunludur.

İkincisi; Bazı insanlarımız da oy kullanmadığı koşullarda sanki kendi kendinin hakkını gasbetmiş duygusuna kapılıyor ve bunu yanlış buluyor. Oysa, haklar kişinin kendine ve diğer emekçilerin yararına kullanılmalıdır. Eğer hak diye kullandığımız şey yarım bilek zam, zulüm, katliam ve işkence olarak dönse bu hakkı kullanmamak esasta haklarına sahip çıkmak demektir.

Sonuç olarak görünen o ki, kadınların seçme-seçilme hakkı yasalarda olan ama layıkıyla kullanılmayan bir hak durumundadır. Bizlere düşen görev ise, bu hakkın, aynı zamanda emekçi erkekler için de, layıkıyla kullanılacağı bir düzen yaratma kavgasına omuz vermek ve o düzeni mutlaka yaratmaktır.

EKB'nin kampanyası devam ediyor

Ankara/Özgür Gelecek- Emekçi Kadınlar Birliği'nin 4 Aralık'ta Ankara'da düzenlediği "Neden Bağımsız Kadın Örgütlenmesi" konulu seminare kadınlar yoğun ilgi gösterdi.

Seminarede "Emeğine alınterine sermaye tarafından el konulan ve yaşamı yatak odası, mutfak ve çocuk odasına sıkıştırılmışken evlerinde çalışıp, analık görevini yerine getirmeye çalışıp tarımda ve küçük üretimde çalışmaya devam emektir. Kadın ucuz işgücü erkek proletaryaya karşı sermaye tarafından tehdit olarak kullanılmaktadır. Emperyalist kapitalist yaşamın organlarında pornografi ile kadın cinselliği pazarlanmakta kadın kimliğine bedenine yabancılaşmaktadır. Bunun bu nedenle kadın sorunu özgül ele alınmalıdır. Kendi durumunun farkına varan kadın ayrı örgütlenmesi gerekmektedir." denildi. Konuşmacı, bağımsız kadın örgütlenmesinin işçi ve emekçi kadınlar temel alması gerektiğini ve düzenle çelişkisi olan tüm kadınları kapsaması gerektiğini söyledi. Kadın örgütlenmesinin anti faşist, anti-emperyalist mücadele vermesi gerektiğini vurguladı.

Ote yandan Emekçi Kadınlar Birliği'nin 8 Mart 1994'e kadar sürecek olan "cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye hayır!" kampanyasına yeni bir zincir daha eklendi. Kampanyada 25 Kasım '93 tarihinden 23 Aralık '93 tarihine kadar olan süreçte cinsel sömürü işlenecek.

Birinci aşamanın ikinci etkinliği olarak 5 Aralık'ta Ankara Birlik Tiyatrosunda "438. madde" adlı film gösterimi yapılarak arından söyleşi ile devam edildi. (Hatırlanacağı gibi fahişelere yapılan tecavüzde cezayı 2/3 oranında indiren 438. madde, kampanyandan aldığı tepki nedeniyle geri alınmış.)

Söyleşide cinsel şiddet, tarihsel süreç içerisinde çeşitli (sosyal, siyasal ekonomik) boyutlarıyla tartışıldı ve düzenden kaynaklandığı, çözümünün ise düzen değişikliğinde olduğu söylendi. Ayrıca özelleştirmeyi, haksız savaşta evlatların katledilmesini ve yeniden gündeme getirilen idamları protesto eden EKB, konuyla ilgili bir nıza kampanyası başlattı. Ve "Susmamamın onurunu ve sorumluluğuna saygı her kadın haykırışımıza ortak olmaya çağırıyoruz" dedi.

Kadın Komisyonu devlet terörünü kinadı

Kartal/Özgür Gelecek- Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği Kadın Komisyonu'nda bulunan Naime Kaya, İmri Ergin, Dilek Ergin, Fevzi Ulger, İlyas Değer, Mahmut Çolak ve İstanbul Şube Yürütme Üyesi İsmail Güler, Sosyalist İktidar Partisi (SIP) Kartal Şubesi'nde bir basın açıklaması yaparak açık grevine başladılar.

Basın açıklamasında, Türkiye'de ve Türkiye Kürdistanı'nda yıllardan beri yaşanan kıtlı savaşta, yeniden gündeme getirilen idam cezalarına, anti-terör yasasına ve son günlerde giderek şiddetlenen sokak infazlarına (cinayetlerine) ve inançlar üzerindeki baskılara karşı olduğunu belirten komisyon üyeleri, 19 Kasım'da Serap Macit Kotukarak ve 26 Kasım'da Erol Yalçın ile Selma Doğan'ın katledilmelerini lanetlediler.

Açlık grevi üç gün sürdürülecek.

Gebe ve çocuklu kadına iş yok

Özgür Gelecek/Adana- Adana'da bulunan Lee Cooper fabrikasında 1,5 yıl içerisinde sendikal faaliyetlerde bulunan 500'ün üzerinde kişi çıkarıldı. Çeçtiğimiz haftalarda işten çıkarılan bir grup kadın, düzenledikleri "Demokrasilerde Kadın Yeni Ve Lakik" adlı panelde sorunlarını ve isteklerini dile getirdiler. Panelde konuşan kadınlar "yıllardır kadın ve kadın hakları denmiş ama kadınlar sürekli ikinci plana itilmişlerdir. 1,5 yıl önce tekstil işkolunda çalışan kadınların sayısı bugün çalışmaların 10 katı idi. Kadın doğan gereği doğurduğu için işyerinden izin alıyor ve bu suç sayılıyor." dediler.

Uluslararası Maoist konferans

Haber Merkezi- 18-19 Aralık 1993 günlerinde, Almanya'nın Frankfurt kentinde "Başkan Mao Zedung'un 100. Doğum Yıldönümünde Maoizm" konulu enternasyonal bir konferans yapılacaktır.

Başkan Mao'nun Doğumunun 100. Yılında Maoizm Enternasyonal Konferans Düzenleme Komitesi tarafından bütün uluslardan işçilere, emekçilere, öğrencilere, devrimcilere ve komünistlere, konferansa katılma çağrısı yapıldı. Çağrıda şu açıklanabilir yer verildi: "Bu yıl dünya proletaryasının beş büyük öğretmeninden Mao Zedung'un 100. doğum yıldönümüdür. 26 Eylül 1883 yılında doğan Mao Zedung 100 yaşına giriyor. 9 Eylül 1976'da İsmi bir insan olarak yaşama veda etmekle birlikte, yeryüzünde büyük tertibatlar yaratma ve yaratmaya devam eden düşünceleri, bütün dinamizmiyle yaşamaya, dünya proletaryası ve ezilen halklara yol göstermeye devam ediyor... Gerçek şudur ki Mao'nun teorik ve pratik hazinesine dayanmadan, emperyalist ve gerici dünya sistemine karşı büyük başarılar kazanmak ve hatta varolan başarıları korumak bile imkansızdır. Çuok Maoizm, Marksizm-Leninizm'in yeni ve daha yüksek bir aşamasıdır... Gerçekten dünyanın her tarafında, gericilerin aykısını kaptırma, yeni başarılar kazanmalarına engel olan ve işlerini bozan Maoizm'dir."

Yunanistan'da MLM Gençlik toparlanıyor

Haber Merkezi- Yunanistan Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in gençlik örgütü Yunanistan Genç Mücadeleci Hareketçiler, bu ay içinde konferanslarını yaptılar. Hareketçiler, bağlı oldukları YKP/ML gibi, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i savunuyorlar. TKP/ML Yunanistan Örgütülüğü de, bu konferansa bir mesaj göndererek, komünist konferansını komünist bir ruhla selamladı. Mesajda "...emperyalist burjuvazinin 'Komünizm öldü!', 'Komünizm bitti!' kampanyalarını kesintisiz sürdürdüğü günümüzde, Yunanistan'da genç komünistlerin mücadelelerini konferansla taahhümleri, uluslararası proletarya mücadelesine önemli bir katkı ve sermaye'ye indirilmiş büyük bir darbedir." dendi.

ABD'nin kobayları

Haber Merkezi- ABD Enerji Bakanı Hazel O'Leary, 20 Aralık'ta yaptığı bir açıklamayla, insanları kobay olarak kullandıklarını itiraf etti. Açıklamaya göre, ABD, "soğuk savaş döneminde 655 kişi üzerinde, radyasyonun etkilerini anlamak için tehlikeli deneyler yaptı. Bu deneyler tabii tanıyan kâğıtlara, kendilerine ne yapıldığına dair doğru bilgi verilmedi." Öte yandan ABC televizyonu, asıl rakamın 655 kişi değil 800 kişi olduğunu aktaran haberlerinde duyurdu.

Kuzey Kore halkı yeniden devrime yürümelidir

Haber Merkezi- ABD Başkanı Bill Clinton, Güney Kore'nin başkenti Seul'ü Temmuz'da ziyaret ettiğinde, Kuzey Kore'yi çok açık bir biçimde tehdit etti. "Kuzey Kore nükleer silahlarını kullanırsa bile, gelişmelere şüpheyle bakmalıdır. Bu davranış Kuzey Kore ulusunun imhaya götürülebilir" diyordu Clinton. Anlaşılınca ABD, Kuzey Kore'yi Irak, Somali veya Haiti'den daha büyük bir tehlike olarak görüyordu.

Kuzey Kore ise Clinton'u şöyle yanıtladı: "Eğer ekonomik yaptırımların yanında bir de nükleer tesislerimizi zorla denetlenirse, BM tarafından bu yaptırım konulursa, bunu bir savaş ilanı olarak değerlendireceğiz."

Sorun neydi? Olan bir Kuzey Kore bombardımanına karşı, BM güçleri Güney Kore'ye birlikler göndermişti. Bu birliklerin içerisinde yanıt Pentagon yetkilileri, yaptıkları araştırma sonuçlarının, ABD emperyalizmi açısından hiç de iyi veriler içermediğini Washington'a bildirdiler. Kuzey, 1 milyon 100 bin kişilik ordusuyla dünyanın 5. büyük ordusu olma niteliğine sahipti. Üstelik bu ordunun 550 bin kişilik yedek gücü ile 100 bin kişilik bir komando gücü de bulunuyordu. Ülke nüfusunun üçte birini silah altındaydı. Aktif bir biçimde çalışan ordu birlikleri, Kuzey ile Güney arasında oluşturulan Askerden Arındırılmış Bölge'nin 100 km. berisindeydi ve Güney'in başkenti Seul ile aralarındaki mesafe sadece 56 km. idi.

KLASİK YAYGARALAR

Aslında, Kuzey'in ordu gücü, Pentagon tarafından yeni keşfedilmemiştir. Yeni olan şey, Kuzey'in 2 bin hareketli roket fırlatıcısının ve 4 bin 500 güdümlü füzesinin Seul'e hedeflenmesiydi. Bundan da öte Kuzey'in yeni geliştirdiği Rodong-1 füzesi Japonya'ya, Rodong-2 füzesi ise Tayvan'ı vurabilecek menzile sahipti.

ABD Başkanı Clinton, hemen harekete geçerek Güney Kore, Çin ve Japonya ziyaretleriyle bu tehlikeyi engellemek için yollarını gösterdi. Ve tabii karar çıktı: "Bölgedeki hiçbir ülke, Kuzey Kore'nin nükleer bir güç haline gelmesini istemiyor!"

Gerici medya da tetiklenerek devreye sokuldu. Newsweek'e göre, Kuzey Kore'yi 45 yıldır yöneten Devlet Başkanı Kim İl Sung'un diktatörcü yönetiminden izleri, başkent Pyonyang'ın sokaklarında

Kuzey-Güney sınırı. Durum oldukça gergin ve Güney Kore'li asker tekle nöbet tutuyor.

görülebiliyordu. Çünkü, Sung, kendisini Kuzey Kore'nin büyük lideri olarak gördüğü için, kenti baştanbaşa kendi heykelleriyle donatmıştı.

Gerici medya hemen bir "tartışma kampanyası" başlattı: "Kuzey, Güney'e saldırabilir mi? Ve yanıtını da kendisi verdi: "Bunu normal bir lider asla yapmaz ama Kim İl Sung normal bir insan değildir."

Bu arada Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) Başkanı Hans Blix, Kuzey'in, nükleer üretilen birleşim maddeleri için kullanılmadığını söyledi. Kuzey, Nükleer Silahsızlanma Anlaşması'nı 1985 yılında imzalamıştı. Bu anlaşmaya göre, ülkede araştırma yapmak isteyen IAEA yetkililerine kapıyı açmak gerekiyordu. Oysa Kuzey, bu şartı 7 yıl boyunca engelledi. Ancak, emperyalistlerin baskıları sonucu Yongbyon kentindeki nükleer reaktörün plütonyum içeren atıkların ajans uzmanlarına teslim eden Kuzey, bu atıkları 1990 yılına ait olduğunu belirtti. Ajansın yaptığı incelemeler sonucu, atıkların 1990 yılı içerisinde ait olduğu saptandı ve "Kuzey Kore yakayı ele verdi."

YENİ KEŞFEDİLEN SOSYALİST ÜLKE (?)

Bütün bunlar olurken Türkiye'deki bazı aklı sivililer "sosyalist" Küba'dan sonra bir sosyalist ülke daha "keşfettiler": Kuzey Kore.

Washington'daki birçok emperyalist temsilcisi senatör, Kuzey Kore'nin imha edilebileceğini tartışırken ve ABD ile Japonya bölgesindeki pazarlarını kaybedecekleri telaşla yaptırımlar tasarlarlarken; anti-emperyalist duygularıyla hareket eden küçük burjuvalar Kuzey Kore'yi sosyalist olarak nitelendirerek, emperyalistlerin bu saldırılarını

GÜÇLER	KUZEY KORE	GÜNEY KORE
Toplam silahlı kuvvetler	1.127.000	633.000
Savaş tankları ve silahlı personel taşıyıcıları	6.200	3.350
Karadan karaya füzeolar	84	12
Savaş uçakları ve silahlı helikopterler	780	445
Ağır silahlar	10.000	4.000

Basel'de Peru devrimiyle dayanışma toplantısı

Basel/Özgür Gelecek- İsviçre Peru Halk Hareketi (MPP) taraftarları ve Basel TKP/ML taraftarlarının ortaklaşa örgütlediği dayanışma toplantısı 100'den fazla bir kitle katılımıyla gerçekleşti. 5.12.1993 tarihinde Basel Halk Evi'nde yapılan toplantıda, program Peru Halk Hareketi taraftarlarınınca, katılım ise hemen hemen tümüyle Türkiye'de bulunan taraftardan gerçekleşti. Her iki güç ta-

raftarlarının yeni başlayan faaliyetlerinin kısa süre içinde bu tür etkinliklerle meyvelerini vermesi, olumlu olmakla beraber, özellikle TKP/ML taraftarlarının organizasyonunda yetersiz kalması ve program katılımlarında sadece gelip dinlemekle kendini sınırlaması dikkat çekici bir olumsuzluktu. Toplantı, Mao'nun 100. doğum yıldönümü ile birlikte başkan Gonzalo'nunda doğum gününe tekabül etmesi ve Peru Halk Kur-

nu kutlamaya başladılar.

ABD ve Japonya'nın, özellikle Güney Kore ve Tayvan'daki emperyalist çıkarlarını korumak amacıyla hareket ettikleri ve bu yüzden Kuzey Kore'ye baskı yaptıkları kesinlikle doğrudur. Üstelik adına Atom Enerjisi Ajansı denilen leş kargalan kurumunun "Dünya barışı"yla hiçbir ilgisi yoktur. Örneğin bu kurum neden gidip ABD'nin nükleer tesislerini araştırmamaktadır? Bu kurum neden ABD'nin Somali'de ve Irak'ta kullandığı kitle imha silahlarının veya Türkiye'nin Kuzey Irak'ın mazlumu Kürt halkına karşı uyguladığı kimyasal silahların etkilerini ve üretimini araştırmamaktadır? Bu sorulara verilebilecek gerçekçi cevaplar, barışçı görüşümler altındaki bu tip kurumların işlevini yeterince ortaya koyacaktır. Ancak bir ülkenin emperyalistlerin saldırısına uğraması demek, o ülkenin sosyalist olması demek değildir. Bu ülkenin eskiden bir halk cumhuriyeti olması da gerçeği değiştirmez.

Bir kere, Kuzey Kore'deki nükleer tesisler, sosyal emperyalistlikten malulen emekli Rusya'nın nükleer tesisleriyle aynı tiptedir. Yani 1980'li yılların başında ithal edilmiştir. RSE sarsılmadan önce, Kuzey Kore sosyal emperyalizme hizmet ediyordu. Şimdi de gerek sosyalistlikten geliştirdiği ve gerekse sonradan eklediği ithal sanayisi ile kısmen bağımsız bir siyaset izleyerek kapitalist çıkarları için pazar aramaktadır. Bütün bunlar gözünde bulundurulduğunda eski günlere dönerken nostalji yaşamamanın bir anlamı yoktur.

Son olarak emperyalistlerle 1985 yılında imzalanan Uluslararası Atom Enerjisi Anlaşması bile, Kuzey Kore egemen sınıflarının halktan sınıflar değil kapitalist sınıflar olduğunu kanıtlamaktadır. Birincisi, sosyalist bir ülke sosyal emperyalist bir ülkeden nükleer silah sanayisini ve ağır sanayisini ithal etmez. İkincisi, nükleer tesislerini emperyalistlerin denetimine açacak bir anlaşma yapmaz.

GERÇEK ÜÇ DÜNYACILAR KİMLERDİR?

Tarihsel bir tesadüftür ki, Maoistler, "Üç Dünya" olarak yıllarca suçlanmış ve bu teorinin karşı devrimi bir teori olduğu akal hocaları tarafından devamlı tekrarlanmıştır. Oysa, Maoistler bu karşı devrimci teorinin ilk ve en amansız muhalifleriydiler.

Üç dünya teorisine göre, dünya

üçe ayrılıyordu: 1. Dünya: Emperyalist süper güçler (başta Rus sosyal emperyalizmi ve sonra ABD emperyalizmi), 2. Dünya: Avrupa ve 3. Dünya: Sömürge/yan sömürgeleler ile sosyalist ülkeler. Sömürge/yan sömürgeleler ile sosyalist ülkeler dünyanın kurtarıcıydı, Dünyanın kurtarıcıları, Avrupa ülkeleriyle bir ittifak yapıp, dünyanın metropolle-ri süper güçleri kuşatırsak yıkacaklardı!

Bu teoriye dikkat edilirse, Avrupa ülkelerinde ve sömürge/yan sömürgelelerde iktidarda bulunan sınıflar hakkında (Emperyalist sınıflar mıdır? Komprador sınıflar mıdır? Proletarya mıdır? Halktan sınıflar mıdır?) belirlemeler yoktur. Dolayısıyla, diyalog bir sömürge ülkede iktidarda bulunan sınıflar komprador olsa bile desteklenmelidir.

Kuzey Kore'nin revizyonist başkanı Kim İl Sung

Başkan Mao'yu üç dünyacılıkla suçlayarak saldırıya geçen ilk revizyonist şef Enver Hoca'dır. Aynı Enver Hoca Falkland Savaşı sırasında, İngilizlerle kapitalist çıkar dalaşına giren Arjantinli contactları destekleyen; Türkiyelilerle contactlara da Kemalizm ne kadar iyi bir şey olduğunu anlatan mesajlar göndermiştir.

Bugün Kuzey Kore'nin veya Küba'nın sosyalist olduğunu iddia edenler, şöyle bir geriye dönüp, Maoistleri eleştirirken çok çok iyi bildikleri (!), satır satır ezberledikleri (!) üç dünya teorisini hatırlamalıdır. Tabii samimiyetsizliklerini de...

Şimdi Kuzey Kore, geri adım atarak emperyalistlerin denetimini kabul etmiş görünüyör. Fakat gücünden düşen Rusya'nın koruyuculuğunun zayıfladığı, Kuzey Kore'deki pazar arayışının güçlendiği, Japonya ve ABD ile Çin'in bu durundan hiç menmun olmadığı günlerde, emperyalistler her zaman için Kuzey Kore'ye saldırabilir. Böyle bir durumda Marksist-Leninist-Maoist politika ise; bir yandan emperyalist saldırılara karşı çıkarken, diğer yandan Kuzey Kore halklarına, kendilerini ezen bürokratik kapitalist devleti yıkmaya ve yeniden sosyalizmi inşa etmeye çağırma yapmaktır.

devam etmesi, olumsuzlukları ortadan kaldırmak için çaba sarfedilmesi noktasında görüş birliğine vardılar. Bu tür adımlar ve daha değişik etkinliklerle çalışmalarını geliştirmeli ve pratik içerisinde hatalarımızdan alınarak daha olumlu ve her düzeyde daha üstün faaliyetler düzenlemesi noktasında çaba gösterilmesi gerekliliği vurgulandı.

Kasım ayı sonlarında, başta Almanya olmak üzere tüm Avrupa ülkeleri, kendi topraklarındaki Kürt örgüt ve derneklerini, "PKK'nin yan kuruluşu" ilan ederek kapattılar. Çok sayıda Kürt gözaltına alınıp mahkemelere sevk edildi. Bir kısmının Türkiye'ye iadesi ya da en azından sınır dışı edilmesi tartışılıyor. Avrupa Topluluğu'nun (AT) son toplantısında, "PKK'nin terörist olduğu, dolayısıyla yasaklığı ilan edilip kapatılması" tartışıldı. Ancak toplantıdan ortak bir karar çıkmadı. Yunanistan böylece bir tanımlamaya açılmaya karşı tavır alırken, Belçika ise önce, "kendini yasalarının, PKK'yi kapatmaya elverişli olmadığı" vurguladılar. Hollanda ve Danimarka da "PKK'nin yan örgütlerini" kapatma niyetinde değiller. İngiltere, "kapatma kararına katılmayacağını, ancak ülkesindeki kimi dernek ve kişileri çok yakından takip edeceğini" açıkladı.

Türk hükümeti, Avrupa'da yaşanan gelişmeleri "kendisinin büyük siyasi ve diplomatik bir zaferi" olarak ilan etmiş; başta resmi TRT kanalları olmak üzere bütün TV kuruluşları ile Habıalı basını, topyekün psikolojik savaş pozisyonuna geçmiştir. Bu resmi/ yarı resmi devletçi kitle iletişim araçlarına göre, "Batı, özellikle Avrupa, nihayet nos gerçeği gördü: PKK'nin ne kadar terörist, ne kadar vahşi bir örgüt olduğunu anladı. Bu örgütün ayırtarını kaçakçılığı ve hırsız işine bulaştığını idrak etti. Dolayısıyla, Türkiye'yi bölüp parçalamak isteyen Batı düşmanı bir Marksist örgüte büyük bir darbe vurup belini kıldı."

Oysa, Avrupa'nın bu tutumuna böylesine övgü dizi, Tansu Çiller'in diplomatik zaferinin seretne keşif kaiduran güdüldü bu kitle iletişim araçlarının yapıldıklarının daha mürekkebi kurumadan, ortaya başka gerçekler çıktı. Avrupa, öyle sandığı gibi Çiller'in hatırı için değil kendisi için ve Türkiye'yi daha da kısıtlamak için böyle bir adım atmıştı. Bir buna değinmeden önce, yaşanan gelişmelere ilişkin birkaç saptama yapmak durumundayız.

Batı
Ortadoğu'daki devrimci ve ulusal kurtuluşçu hareketlerin (insanele FKÖ ve Özgür Kurtuluş Cephesi vs.) Avrupa ile ilişkilerinin tarihi, hep şunu göstermiştir: Yoğun biçimde benmerkezci, emperyalist ve burjuva ideolojinin etkisindeki Batı kamuoyu, özellikle devrimci ideolojiye, hele hele günümüzde yıkıldığı söylenen veya Sovyetik yapının şahsında yıkıldığına ikna edilen Marksist/sosyalist ideolojiye karşı şarışılmıştır. Batı'daki en demokrat kamuoyu bile, geçmişteki Soğuk Savaş nedeniyle, hemen her Marksist hareketi veya ideolojiyi, ister istemez "Sovyetler Birliği'nin uzantısı ya da onun yayılmasının öncüsü" olarak gördü. Günümüzde ise, "onu, bitmiş tükenmiş bir ideolojinin uzantısı" olarak görmektedir. Her iki durumda da yanılmasına rağmen, Marksist/sosyalist ideolojiyi benimseyen hareketlere karşı ister istemez şokuktur. Batılı değerlerle büyüyüp beslenen en demokrat ve en liberal kamuoyu bile, Marksist hareketler ile arasına mesafe koyar. Bu hareketlerin de, kendileri gibi, barışçı (pasifist), reformist ve insanele (insan haklarını savunma anlamında) olmasını ister. En azından böyle bir beklenti içindedir.

Diğ
Gerek mensup olduğu ülkelerin emperyalist çıkar-

Faik Bulut

Avrupa ve Kürtler

ları yüzünden gerekse dünyadaki yeni yönelimlerin (Yeni Dünya Düzeni, Batı söylemi insan hakları, demokrasi, azınlık hakları vs.) öngörüşü siyasetler yüzünden, Batı kamuoyu, şöyle ikna edilmeyi ister: Devrimci (Marksist, ulusalci, dini) hareketlerin şiddet kullanarak değil; barışçıl faaliyetler (toplantı, konferans, sığın, yürüyüş, protesto, dilkoç, grev, boykot, kültürel etkinlikler vs) yoluyla denemek. Bu yüzden ki, geçmişte Filistinli devrimcilerin Avrupa kamuoyunu uyandırmak ve Filistin meselesini tartışmak için kullandıkları silihtil propaganda yöntemleri (uçak kaçırma, Münih Olimpiyatları'nda İsrailli sporcuları öldürme, geçmi havaalanlarında patlamalar, insan rehlin almalar ya da Çakal Carlos'un yaptığı türden eylemler) Batı kamuoyunu beklenen ilgiyi ve sempatiyi toplayamamıştır. Buna karşın, kendi ülkesinde şiddetin en yoğununa başvuran Peru Aydınlık Yol yandaşları, Avrupa'da hemen hiçbir şiddete başvurmamışlar için, davaları adına önemli bir sempati toplayıp, kamuoyu yaratmışlardır. Benzer şeyi, Mao'cu Filipinler Komünist Partisi'nin Avrupa'daki etkinlikleri için de söyleyebiliriz. Buna karşılık, Avrupa'daki Kürtlerin, Lice ve benzeri katliamları protesto ederken başvurdukları birtakım şiddet eylemleri, Batılı emperyalist devletlerin Kürt hareketinin aleyhine karar almalarında belirleyici olmasa bile, zamanında aşısından etkili olmuştur. Sorun özü, yukarıda tanımlanan Batı kamuoyunu kazanabilmeyi en önemli taktiği, "meselelerin ezilen olma/mazlum olma yönüne" ağırlık vermek; Batı kamuoyu'nun benimseydiği değerleri (demokrasi, insan hakları) ön plana çıkararak destek bulmaktır.

Diğer yönüyle bakarsak, asıl cephe yani asıl cephe alanı Avrupa değildir. Oradaki faaliyetler, oiss olsa cephe geniş etkinliklerden sayılır. Tabii ki gereği de, yoğun şiddetli veya şiddetli içermek. Batılı de barışçı ve pasifist yönlü daha çoktur. Bir bakıma Batı'da yapılagelenler; kültürel, siyasi, diplomatik ve kültürel faaliyetlerin tümüdür. O halde, konuma göre hareket etmek, dost ve düşmanın lehine ya da aleyhine kullanılmak istedikleri silahların (demokrasi, insan hakları, barışçıl vs), onların elinden alınarak bizzat devrimci amaç için kullanılması daha uygun olabilir.

Öğ
Avrupa'nın PKK'yi yasaklaması ve kimi büroları kapatması, esas olarak Kürt coğrafyasında (Iran,

Irak, Türkiye, Suriye), ama daha genelde Ortadoğu'daki nüfus alanları ve emperyalistler arası rekabetle yakından ilgilidir. Sözgelimi, Körfez Savışı'ndan sonra ABD, Fransa ve Almanya'nın aleyhine önemli bir hamle yaparak Kürt kozunu ele geçirdi. Fransa neredeyse siyaseten kabuğuna çekilip, kültürel ve silihtil açıdan Kürt haklarını savunmaya bağladı. Almanya'da belirli oranda geriledi. Ancak FKÖ-İsrail anlaşması, Fransız-Alman projesinin (Avrupa adına) bölgeye yeniden hamle yapmasını başlangıcı sayılır. Çünkü Fransa, FKÖ ile İsrail arasında da gizli anlaşmanın başını rolünü oynadı. Ayrıca yeni kurulacak İsrail-Filistin-Ürdün konfederasyonu (ok olarak Lübnan-Suriye eklenir) Avrupa'nın ekonomik projeleri, Amerikan tasarımlarından daha kapsamlıdır. Üstelik Almanya, geri çekilen Sovyet uzmanlarının yerini alarak Suriye'yi adeta fethetti. İran ile önemli oranda ilişkilerini geliştirdi.

Filistin'deki hamleyle moral kazanan Fransa ile Almanya, bütün bölgede ABD'nin nüfus alanlarına yayılabilmek için, iki önemli ölkeye daha göz diktiler: Türkiye ile Irak. Çünkü her ikisi de, Akdeniz'e kıyısı olan Lübnan, Suriye, İsrail, Filistin gibi ölkeler ile Hazra Körfezi ve Orta Asya'ya uzanan Türkiye, Irak ve İran arasında bir köprü kurmak istiyorlar. İşte bu köprü, Irak ve Türkiye'de bulunan Kürt bölgeleridir.

Bu halkayı yakalayan Avrupa; Suriye, İran ve Türkiye arasında uzanan ya da bu ülkeleri birbirine bağlayan Kürt topraklarını nasıl kazanacakları üzerine yeni planlar yapmaya başladılar. Zaten iki ölümlü plan vardı: Ya esas olarak PKK gibi Kürt hareketleriyle uzlaşacaklardı ki, böyle bir hareket, benimseyen ideoloji ve uyguladığı pratikler açısından Batılı değerlere ters il ve dolayısıyla, PKK'ye cınmamak birçok risk unsurunu da içinde taşıyordu. Ya da Kürtleri yöneten hükümetlere yanaşmak ama bu arada Kürtlerin genel çoğunluğunun da sempatisini kazanmak gerekecekti. İşte Fransa ve Almanya, bu ikincisini seçtiler. Yani, Türk hükümetine destek olsun diye, PKK'ye yasaklar koydular. Ama öte yandan Türkiye ile yapılan gizli pazarlıkta, gerek Irak gerekse Türkiye'deki Kürtlerin haklarının verilmesi karşılığında belli bir sonuca bağlandı. Türkiye, ilk bakışta PKK'ye karşı Batı desteğini almış görünüyorsa da, son tahlilde Avrupa'nın eline büyük bir "Kürt reformu kozu" vermiştir. Böylece Avrupa sayesinde, belli rahatlığa ve belli haklara kavuşacak Türkiye (ve Irak) Kürtleri, gelecekte Suriye-Iran-Türkiye-Irak arasındaki halkaya biraz etmeyecekler.

Ote yandan Irak; Almanya ama özellikle de Fransa nezdinde yaptığı diplomatik girişimleri şöyle sonuçlandırmak niyetinde: Fransa'ya, Irak'taki Meonun petrol kuyularının işletilmesini devredilmesi. Fransa'nın da, buna karşılık, Almanya, Avrupa, İran ve Türkiye'yi ikna ederek Irak'a uygulanan ambargonun kaldırılması yolunda yoğun çaba harcaması.

Böylece bölgedeki Amerikan çıkarlarının görece gerilemesi ve Avrupa çıkarlarının yepyeni bir eylemle (sözgelimi Kürtlerin haklarını savunup veren Avrupa) ön plana çıkarılması. Kuşkusuz ABD'nin de kendinos hesapları var. Bakalım ne olacak? Belli ki, Türkiye üzerindeki emperyalist rekabet kızışıyor...

Cezayir'de büyüyen isyan ve gerçekler

Haber Merkezi- Yaklaşık 6 ay önce iyice alevlenen İslamci radikallerle hükümet arasındaki savaşın sivil yabancılara ve sivil Cezayirli ve kapsayacak şekilde, genişlemesiyle, Cezayir hükümeti sorunun küçük olmadığını itiraf etmek zorunda kaldı.

Ekim ayı içerisinde, önceden esir aldıkları 3 Fransızdan birini serbest bırakan İslamci radikaller, bu esirlerini bırakmasıyla beraber bir bildiri yayınlayarak "1 Aralık'tan sonra, ülkeyi terk etmemiş olan bütün yabancılara öldürülmeye yemin ettik." diyorlardı. Bu tehdit, ciddiye alınması gereken bir uyarı olarak değerlendirilebilir. Çünkü daha 1 ay önce, aralarında iki Fransız ve iki Rus'un da bulunduğu 7 yabancının cesedi, ülkenin değişik yerlerinde bulunmuştu. Cesetlerin hepsinin boğazında 5 adet bıçak yarası vardı. Sen olarak da iki hafta önce, deniz ürünleri ticareti yapan bir İspanyol tüccar, İslamci radikaller tarafından tehdit edildikten sadece 24 saat sonra ölü bulundu.

Bu iç savaşta, son iki yıl içerisinde 2.500 Cezayirli'nin öldüğü tahmin ediliyor. Tabii bu arada Fransız ve İtalyan egemen sınıflarının çöklükleriyle birlikte geçen hükümet, "kudret kanı dökülmemesi" yolunda vazlar eşliğinde el altından mistillemeye girişti. Kasım ayı ortalarında, ülkenin Kouba bölgesinde 3 gençin sokağa atılması cesedi bulunmuştu. Hepsisi de yakın atışta öldürülen gençlerin infaz edildiği çok acıydı. Öldürülen gençlerden birinin, tutuklu bulunan İslamci Selamet Cephesi lideri Ali Belhadj'ın yakın arkadaş olması ise tesadüfi değildi. Daha önce de 9 Kasım'da, İslamci bir matematik profesörü öldürülmüş ve "Cezayir'i kanı dökmevi destekleyenler, bunun bedelini ödeyeceklerdir. Göze göz, diş diş," yazılı bildiri dağıtılmıştı. Her iki eylemi de "Özgür Cezayirli-

Fağit Cezayir ordusunun maskeli askerleri, sık sık otobüsleri durdurarak "terör" arıyor.

Gençlik Örgütü" üstlendi.

İslamci radikaller, halkı olarak, ülke yönetiminin emperyalistlerle işbirliği yaptığını savunuyorlardı. Bu teşhirlerin önüne geçmek isteyen eski albay emekli ve yeni İçişleri Bakanı Salim Sadi şöyle diyor: "Bu ülkede ordu için cevazdır. Kendisi isterse güç kullanır. Güvenilir bir adamı başa getirecekse, kendi içinden bunu çıkarabilir. Genel Eisenhower de ABD başkanı olmamış mıydı?" Oysa gerçekler hiç de böyle değil. Topraklarının oldukça verimsiz olmasına karşın, Cezayir; Afrika kıtasında Libya ve Nijerya'dan sonra en büyük petrol rezervlerine sahip. Ülkenin sahip olduğu doğal gaz

yataklarının 3 milyon 723 trilyon metreküp rezervi olduğu tahmin ediliyor. Ve katada cıva üreten tek ülke yine Cezayir.

Fransız emperyalistleri, özellikle bu bölgedeki çıkarlarının zedelemeyeceğini endişe duyuyor. Fransa'ya 6 milyar dolar borçlu. "Eğer biz Akdeniz'in güney körfezini kaybedersek, birçok şeyi kaybetmiş olacağız" diyor. Ve ekliyor: "Bu ülkeler, bizim için eski Doğu Bloku ülkeleri kadar önemli."

Fransa, bu yıl içerisinde Cezayir'e 8 milyar dolar değerinde ihracat yaptı ve Cezayir Fransa'ya 6 milyar dolar borçlu. Ayrıca, İtalya Cezayir ile bir yıllık doğal gaz alım sözleşmesi imzaladı. Sözleşmeye göre 2 mil-

yar dolarlık doğal gaz borularla İtalya'ya gönderilecek.

Cezayir'de yaşayan en büyük yabancı topluluk Fransızlar. Sayıları 25 bini buluyor. Bunlardan 17 bini çifte vatandaşlığı sahip. Burada çalışan yabancıların % 60'ı, kötü ekonomik durum ve son çatışmalardan sonra ülkeyi terk etmiş durumda.

Cezayir, 1962'ye kadar Fransa'nın sömürgeci konumundaydı. Yıllarca Fransız ve İtalyan kolonicilerin ve daha sonra kapitalistlerin talanı altında yaşayan Cezayir halkı, isyanını sık sık dini motiflerle dile getirmektedir. Emperyalistlerin "Yabancı düşmanlığı yapıyor" safsataları bu hareketin gelişmesini, güçlenmesini engellemek içindir. Çünkü özellikle kırsal alanlarda İslamci isyan güçüdür. Geceleri bazı bölgeleri denetimi altına alabilmektedir. Yabancı düşmanlığı yapan bizzat Fransız emperyalistleridir. Daha 1. Dünya savaşı öncesi, nüfusun çoğunluğunu oluşturan Araplar ikinci sınıf insan olarak görülüyorlardı. Ülke resmen ıssal edilmişti. 1961'de, Cezayir yarı sömürge konumuna gelmeden 1 yıl önce, Fransız göçmenler OAS (Gizli Ordu Örgütü) isimli bir örgüt kurarak sivil halka yönelik siddet eylemleri yaptı. Şimdi de yabancı tüccarlar, hükümetle eyle, sömürtye karşı gelişen halk muhalefeti bastırmaya çalışıyorlar. Kontra-gerilla örgütleri kurarak, anti emperyalistleri kat ediyorlar. İslamci hareketler, milli bir nitelik taşıyor. Her ne kadar silahlı mücadele vererek bazı emperyalistleri vurmaları olumlu ise de, birçoğunun İran'ın etkisi altında olması bu İslamci zeminin ne kadar kaygan olduğunu düşündürüyor. Örneğin Afgan mücahidleri ABD çıkarları için savaşabiliyorlardı. Örneğin İran-Gate skandalıyla ABD'nin İran'a silah sattığı açığa çıkmıştı.

Ulusal mücadelenin dar ufku ve IRA

Geçtiğimiz Mart ayı içerisinde, gizlice biraraya gelerek görüşmeler yapan İrlanda Cumhuriyet Ordusu ve İngiliz hükümeti temsilcileri, hemen hemen aynı dili konuşuyorlardı: "Şiddet, Kuzey İrlanda'ya veya zibi sarmıştır." Her iki taraf da, büyük bir olgunlukla (!), bu şiddete bir son vermek gerektiği konusunda anlaşıyorlardı. Çünkü "Eldi kalan şey, 25 yıl içerisinde binlerce ölüden başka birşey değil" di.

IRA, bu görüşmeleri yaparken, örgütün bir eylem tani Warrington bombasını patlatı. IRA önderliği, emperyalist İngiltere egemenleriyle silahlı pazarlıklarına ciddi bir boyut kazandırıyor. Mart'ın 19'unda, İngiliz hükümeti "görüşmelere hazır olduğuna" bildiğinden beklenen mesajı verdi. Çünkü zaten görüşmeler devam ediyordu. Bombalama olayı ise önce IRA, sonra da emperyalistler tarafından "Herhalde eylem zamanı görüşmelerden haberi yoktu." şeklinde yorumlandı ve geçiştirildi.

Her iki taraf, gizli görüşmelerini sürdürürken kamuoyunu yanıltıcı açıklamalar da bulunuyorlardı. İngiltere Başbakanı John Major "siyasi çözüm"ün gerekliliğinden dem vururken, IRA, Kuzey İrlanda'nın (Ulster) bağımsızlığını ister gibi görünüyordu. İngiliz egemen sınıfları, aslında kendi usakları olan ama bağımsızlığı gibi görünen yarı-askeri Protestan örgütleri ile, IRA'yı ve taraftarlarını vururken, IRA da sivil hedefler dahil birçok hedefi bombalıyordu.

Londra'da yayınlanan Observer gazetesinin görüşmelerden birini yayınlamasıyla olayın gizliliği kalmadı, daha doğrusu açığa vuruldu. İngiliz emperyalistleri taktik bir saldırıya girişmişlerdi. IRA, yıllarca silahlı mücadeleden ödün vermemiş ulusal bağımsızlığı bir örgüt olarak haklı bir übara saptı. Ancak bu son saldırıyla, özellikle Kuzey İrlanda'daki Katoliklerin gözünde prestij kaybına uğrayacağı hesaplanmıyordu. Böylece, iki taraf arasındaki pazarlık başka bir boyutta devam etmeye başladı.

IRA GERİLİYOR

İngiliz hükümeti, Observer'in "başarılı habercilik"inden sonra atığa geçmekte geçemedi. Hükümette göre IRA ilk adımı atarak İngiliz istihbarat elemanlarıyla bağlantı kurmuştu ve şöyle demişti: "Kavgaya üst boyutlarda. Bizim, bu kavgaya nasıl durduracağımıza dair öne sürüleceğini tartıştık ve ihtiyacımız var."

IRA'nın yasal uzantısı olan Sinn Fein lideri Gerry Adams da karşı saldırıya geçti. Adams'a göre ilk adım atılması konusunda da, diğer konularda da söylenenler yalandı. Oysa, Kuzey İrlanda'nın başkanı Belfast'taki Roman Katolik Kilisesi kaynakları, IRA'nın şiddet yoluyla İrlanda'nın birliğini sağlamaya çalıştığı örgütün de benimsediğini söylüyorlardı. Dahası yine bir Sinn Fein mensubu, Tom Hartley, "Günümüzde görüşmeleri destekleyenler oldukça çok." diyor. İngiliz emperyalistleri önemli bir kez ellerine geçirmişlerdi. IRA taraftarlarında bir "görüştürme" şu yüzüne çıkıyordu. Bu arada, Kuzey İrlanda'nın statüsünde hiçbir değişiklik yapılmasını istemeyen Demokratik Birlikçi Parti'nin önde gelen liderlerinden Ian Paisley, Kuzey İrlanda Bakanı Sir Patrick Mayhew'in bir yalanca olduğuna söyleyerek parlamentodan kovulmasını istedi. Paisley'in iddiasına göre, IRA ile bağlantı kuran adamı Mayhew'dü. Bunun üzerine Gerry Adams da bir açıklama yaparak, Cumhuriyetçi aşırıları defedebileceklerini, çünkü onlara bağımsızlık savaşına, düşmanlarıyla görüşme yaparak ihanet ettiklerini belirtti. İki taraf da aynı yöntemleri izleyerek, pazarlık yapmanın ayaklarını kaydırmaya çalışmaya devam ettiler. Aylardır süren görüşmelerden yeni haberdar olmak ve şoka uğramış gibi rol yaparak pazarlıklarını sürdürüyorlardı.

Kasım ayının sonunda, İngiltere Başbakanı John Major Dublin'e ulaşarak, İrlanda Başbakanı Albert Reynolds'la son duruma görüştü. Bu görüşme sonucu, Reynolds çok memnun kaldığını söyledi. Ve IRA'ya karşı bir politik saldırı kampanyası daha başlatıldı. Sinn Fein lideri Gerry Adams son söylediklerinden yola çıkılarak yitirilimaya çalışıldı. Gerici bünyesinde, Adams'ın hayati yazılıyor, onun nasıl "terörist" olduğu sergileniyordu. Oyle ya, babası IRA militanıydı ve 1942'de Ulster Kralliyet Polisi tarafından vurulmuş yaralı olarak yakalanmış ve hakkettiği hapis cezasına çaptırılmıştı. Zaten Adams'ın kendisi, adlesinin çoğunun hapse olduğu kendisi söylemiyor muydu? Üstelik 1984'te bir suikaste uğramış, üç karışınla vurulmuştu. En son iki ay önce evine el bombasıyla bir saldırı düzenlenmişti. İşte Adams, böyle "harış düğmanı" böyle "belah" bir adamdı.

IRA, işte bu "siyasi çözüm"le kurban edilen silahlı mücadeleye ile oldukça fazla prestij kaybediyor, hatta kendi taraftarları bile farklı düşünceleri savunuyorlardı.

KÖYLÜ SORUNUNDAN UZLAŞMAYA GİDEN YOL

Engels, Köylüler Savaşı isimli kitabında, 1800'li yıllarda dini kulaklara bürünen Avrupa ayaklanmalarının altında feodalizme karşı geliştirilen sınıf savaşımını oluşturma ısrarla vurgular. İşte, İngiltere Kraliçesi I. Elizabeth döneminde İrlandalı soylular tahta bağlanmaya çalışılmış, el konan arazilere İngiliz göçmenlerin yerleştirilmesiyle birlikte tam da Engels'in bahsettiği tipte köylü isyanları İrlanda'ya kasıp kavurmuştu. 17 ve 18. yüzyıllarda İngiliz aristokrasisine güçlendirmeye çalışan bu politikalar, Protestan-Katolik savaşını görüntüsü altında devam ettirdi. Kuzey İrlanda'ya, İngiliz ve İskoçyalı çiftçiler yerleştirilerek, yeni bir toprak sahibi sınıf yaratılmaya çalışıldı. İngiliz ticaret burjuvazisiyle bağlantılı olan bu burjuva sınıf, parlamentoda da ağırlığını koydu ve İngiltere'nin İrlanda'daki sözcüsü oldu. Bu arada Ulster topraklarının gerçek sahipleri sürgün ediliyor, isyanlar oldukça kanlı bir biçimde bastırılıyordu (Ulster, bugün de Avrupa'nın en çok göçmen nüfusa sahip ülkesidir).

İngiliz kapitalizminin en yüksek aşamasına, emperyalizme evrilmesiyle Kuzey İrlanda yarı sömürge-kapitalist bir ülke oldu. 2. Emperyalist paylaşım savaşının öngününde, 1913'te kurulan IRA, savaştan sonra 1919 yılında ulusal bağımsızlığı, anti-emperyalist bir programla savaşmaya başladı. İngiliz emperyalistleri, iki yıllık savaştan sonra, Britanya İmparatorluğu içerisinde kültürel özerkliğe sahip bir serbest İrlanda Cumhuriyeti devleti kurulmasına "iş" verdiler. Ashında bu, silahlı mücadelenin sektöre ugratılması için verilmiş küçük bir yemdi. Nitekim, IRA içerisindeki uzlaşmacılarla radikaller arasında 1922-23 yılları arasındaki 1 yıllık iç savaş radikallerin yenilgiyle sonuçlandı. Radikaller yeniden toplanarak silahlı mücadeleyi sürdürdüler. IRA, bir kez 1931'de, sonra bir kez daha 1936'da yasadığı ilan edildi ve o gün bugündür silahlı mücadeleden ödün vermeyen illegal bir yapı olarak tanındı.

IRA'nın bu yıl uzlaşmadan ve "siyasi çözüm"den bahsetmesiyle, tarih bir kez daha zamanı geçmiş ulusal programların varacağı yere şahit oldu. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında ulusal bağımsızlığı bir program, ne kadar eski ve onurlu bir tarih olursa olsun hüsranla götürüyor/götürüyor/götürülecektir.

SOYKIRIM SINYALLERİ

İngiliz emperyalistleri ve yerli işbirlikçi sınıfından bir masa olarak kullanılan yarı-askeri Protestan örgütleri, bu yıl içerisinde çalışmalarını yoğunlaştırdılar ve birçok IRA taraftarını Katolik'i öldürdüler. Bu kontrollerin parlamentodaki önde gelen temsilcilerinden Peter Robinson şöyle diyor: "Birlikçi topluluk, IRA'nın, İngiliz hükümetine karşı şiddet yoluyla zaferler kazandığını görmüştür. Bence şunun anlaşılması gerekir: Birçok insan şiddet kullanılarak İrlanda'nın birliğini savunma nokta-

Geçen Mart ayında IRA Warrington'da (İngiltere) bir alışveriş merkezini bombalamıştı. Bomba, 2 çocuğun ölümüne ve 56 kişinin yaralanmasına yol açtı. İngiliz egemen sınıfları, IRA'nın sivil hedeflere yönelmesini iyi kullandı. Örneğin çocukların öldüğü yere oyuncaklar konularak duygusal sömürsü yapıldı.

sına getirilecektir. Eğer onlar (kazandıysa b.n.) İngiliz hükümeti, kendilerini başboş bırakacakları inanyorsalardı, daha fazla şiddet karşılığında...

Bu işbirlikçi usakların bu savaşlarında IRA'nın da payı vardır. Çünkü IRA'nın bizzat kendisi, sınıf mücadelesinin, ulusal-faydacı bir mantıkla dumura uğratarak Protestan-Katolik ayrımını körüklemiş, böylece Katolik kitlelerin emperyalizminden faydalanmaması ve sivil ve suçsuz Protestan hedefleri varılmaktan çekilmemesi için, Oysa milliyetçilik silahlı üstelik dini temelde bir milliyetçilik silahı ters tepen bir silahtır.

Nitekim geçtiğimiz ay, bir İngiliz limanında 500 suikast silahı ve 2 ton patlayıcıya da geçen bir gemi delme-mühimmat ortaya çıktı. İlegal (Ashında İngiliz emperyalistleri tarafından kullanılan ve oldukça legal) yarı-askeri örgüt Ulster Günlükler Güc. üyeleri, bu silahların Doğu Avrupa'dan satın alındığını kabul ettiler. Şunu söylemeyi de ihmal etmediler: "Dünyayı temizlemek için silahlı oluyoruz." Bu usakların parlamentodaki temsilcisi Robinson da açtı: "Doğu Belfast bölgesinin sadık temsilcilerinin kim olduğu silahlı helikopterler, insanları, kendilerini savaş için hazırlıyorlar" diyor.

Bütün bunlar, İngiliz emperyalistleri tarafından açık açık öne sürülen pazarlık malzemesidir. Bu seferlik bu silahlar "yakalanmış"tır. Ama, IRA'nın silahlı mücadeleye ısrar etmesi halinde, bu silahlar bırakılmı "yakalanmış"ı, egemen sınıflar tarafından bizzat dağıtılacak, Protestan ve Katolik halk kitleleri "mezhep savaş"ına sokularak kitle katliamları toplanacaktır. Kuzey İrlanda'nın yasal durumu, bu oluştığına hiç şüphelenmeden göstermektedir.

Oyle görünüyor ki, IRA uzlaşmacıdır. Çünkü özellikle bu yıl, geri dönüşümlü imkansız ödümler vermiştir ve düşmanıyla uzlaşma planlarına sahiptir. Ezilen İrlanda halklarının tek bir kurtuluş yolu vardır: Marksist Leninist Maoist bir partiyi ve orduyu halk savaşında inşa etmek ve işbirlikçi, İngiliz emperyalistlerinin usakçı İrlanda komprador burjuva devletini yıkmak.

İngiltere Başbakanı Major (solda) ve İrlanda Başbakanı Reynolds (sağda) durmadan memnundur.

Reynolds